

ياسر حارب

پىلاوھكت دانى

پاولۆ كۆيلۆ
پيشه كىيى بۆ نووسىيوھ

ماھر ھەسەن
كردووېھ بە كوردى

پیلوہ کہت دانئ

ياسرحارب

پيلاوه كهت دانى

پاولو كويلو

پيشه كى بو نووسيوه

ماهرحه سەن

کردوويه به كوردى

ناونيشان:	پيلاوه كهت دانى
نوسەر:	ياسر حارب
وهرگيپ:	ماهر حه سهن
به رگ:	ئاذا يووسف
تابلو:	ره وهند جه عفه ر
وه شان:	يه كه م؛ ۲۰۱۷

مافي ئه م به ره مه به بو وه رگيپ پاريزراوه و به خوږايى بلاو كراوه ته وه، چاپكردنى به بى
ره زامه ندى؛ به گوڤره ي هه موو رپسا مرؤيى و ئايينييه كان نادروسته.

پښت

- پښه کی "پاولو کویلو" ۹
- پښه کی نووسه ر ۱۲
- شانسینی کابرای پینه دوز ۱۵
- رښواره په له کان ۱۸
- گژوگیای داپیره م ۲۲
- چون ده گه یته شاری بیگه رد؟ ۲۵
- به یداغی ده ریا ۳۰
- زیاد له پیوښته کان ۳۴
- ده ستمال ۳۸
- ناشه کانی ترس و دوودلی ۴۲
- گیانی یه کگرتن ۴۶
- په راویزه کان ۵۱
- چوله که و شه مشه مه ۵۵
- له کوڼوه نیگا دیت؟ ۵۸
- گه نجینه ی کوچه ری ۶۲
- بوچی ده نووسین؟ ۶۴
- ئاوگپر ۶۸
- پنلاوه که ت دانئ ۷۳
- بولبولی ده ریا ۷۷
- هوکاری له بیرکراو ۸۰
- ری بیانی بیابان ۸۴
- بوچی نامه ده نووسن؟ ۸۹

- ۹۳.....خۆشەۋىستى شەۋنمدار.....
- ۹۷.....بەر لە خەوتن.....
- ۱۰۰.....ئاخۇ چارەيگەكە بەتال يېت؟.....
- ۱۰۴.....فرۆكە جى پىن كردين؟.....
- ۱۰۸.....سايەى خودادۆستان.....
- ۱۱۲.....ھىلكە چۆن دەكولېنرېت؟.....
- ۱۱۶.....ئاۋىكى لەۋان لېۋانلېۋ.....
- ۱۲۰.....خۆزى يېت دەچووم پۆسۆ!.....
- ۱۲۴.....بازارى ژيان.....
- ۱۲۸.....يەكە مېن پۆژ.....
- ۱۳۲.....بىلالى وشتر.....
- ۱۳۶.....ئەۋ شتانەى پېماندا تېدەپەرن.....
- ۱۴۰.....شاهەلّمات.....
- ۱۴۴.....ھەبوۋ نەبوۋ.....
- ۱۴۸.....پۆچوونە شاخ.....
- ۱۵۱.....جى لە بارەى خۆتەۋە دەزانىت؟.....
- ۱۵۵.....تەلارى خەلىفە.....
- ۱۵۹.....سەربوردەى شۆستەكان.....
- ۱۶۳.....ئاۋرېژگە.....
- ۱۶۷.....ھەموۋ بەيانىيەك.....
- ۱۷۱.....دۋا پەيف.....
- ۱۷۳.....فەرهەنگۆك.....

بۆسە عىد و عومەرو عەبدوللاى كورم، بۆنەوہ كانيان، ھەولم داوہ
لە خۆمان و باپىرانتانەوہ بۆتان بگىرمەوہ، ئىمە رۆلەى دوايىن نەوہىن؛
گىپرانەوہى چىرۆكە كانمان بە "ھەبوو نەبوو" دەست پى بكات، ھەولمان
دا پىش كات بگەوین؛ زال بوو بەسەرماندا، لەگەلدا بسازىن، بىرىشتان
نەچىت؛ پىلاوہ كاننتان بەوردى ھەلېژىرن، تاوہ كو چىژلە ژاننتان ببىنن،
بەختەوہرى لەوہ بەنرخترە بۆرۆژىكى تردواى بخەين.

پیشہ کی "پاولو کویلو"

سہرہ تائی پھیوہندی نیوانمانم بہ بیر دیتہ وہ، بہ و شہ وہ بہ پئی ہیچ رینیشاندہ ریک لہ بیابان ئوتومبیلہ کھی دہ ہاژووت، کہ چی وا دہردہ کہوت لہ سہر شہ قامی گشتی لی بخوریت، لیم پرسی: "باشہ چؤن دہزانیٹ ئەمہ ئاراستہی دروستہ؟"، وہ لامی دایہ وہ: "پاستیہ کھی نازانم، بہ لام ہستی پئی دہ کہم، بیابان؛ ئە گہر بہ بایہ خہ وہ گوپی لی رابگریٹ؛ رینگہی دروست نیشان دہدات".

ئە وکات و ئیستاشی لہ گہ لدا بیت: شہیدای ژیانہ، پرسایہ، بہ دوی داناییہ وہ لہ گہ پاندایہ، پروادارہ بہ ناماژہ کان، ہیئندہی دلی خوی پئی پاک دہ کرتہ وہ لہ ہہ و لدا یہ؛ تاوہ کو لی بگات.

ئە و رۆلہی بیابان و شارہ، لہ یہ کہ میانہ وہ فیڑی ریزگرتی ناسنامہ کھی بووہ، لہ دووہ میشیانہ وہ فیڑی خوشہ ویستی خہ لکی بووہ؛ ہەر چہ ندہ بیروپاشیان جیاواز بیت، لہ کۆتایی رینگہ دا ہەر خوشہ ویستیہ مروّفہ کان کۆ دہ کاتہ وہ و بہ یہ کہ وہ گریبان دہدات.

لہ نیوان بیرگہری و شازگہ ریدا ہاوسہ نگہی رادہ گرت، و ہک دہیگوت؛ تہ ووی پھیامہ ئاینیہ کان لہ بانگہ وازہ کانیندا شازگہرن، بہ لام لہ پیشبینیہ کانیندا بیرگہرن، ئە گہر چی خودا خہ لکی بانگ دہکات دہست بہ رہوشت و بیگہر دیہ وہ بگرن؛ وہ لی خوی دہزانیٹ تہ نیا کہ میکیان بہ پیر بانگہ کہ یہ وہ دہ چن، بویہ دہرگہ کان پھیمانی و تہ وہ ی بہ پرویاندا والا کردوہ، بہ خششہ کان خوی پئیان داوہ، ہەر چہ ندہ پابہندی زورینہی رینمایہ کان نہ بوون و نابن.

وره به بهر خه لکیدا ده کات؛ رابین، کار بکه ن، بارودوخی خویمان خویمان بیگورن؛ بئ نه وهی چاویان له دهستی که س بیت؛ دهستیان بگریت و به ره و رینگه ی بیخه مییان ببات، جارنکیان نه م چیرۆکه ی بو گیرامه وه:

"ده گپرنه وه پیاوئیکی خاوه ن رهنکی پر له دارمیو؛ منداله کانی که یفیان به کشتوکال نه ده هات، چه ندی له هه وئی بازگانیدا بوون؛ پاره و پووله کانیان هه ر ده دوراند، باوکیان به سالد ا چوو، نه خووش که وت و نه یتوانی چیدی بایه خ به رزه که بدات، دارمیوه کان وشک بوونه وه و سیس هه لگه پان، بهر له وهی کوچ بکات؛ پئی گوتن له ژیر دارمیوئیکدا که نجینه یه ک زپری بو چی هیشتوون، هیشتا کوچکردوو یان نه ناشتبوو؛ هه ستان دهستیان به هه لکه ندنی رزه که کرد و خوئی که له که بووی سه ر رهنکی دارمیوه کانیان یه کبه یه ک لا برد، دوا ی به سه رچوونی چه ند مانگیک؛ رهنگ به بهر رزه که دا هاته وه و دارمیوه کان به ریان گرته وه، منداله کان دهستیان کرد به لیکردنه وهی به رو بوومه کان و له بازار فرۆشتیان، ناویان چوو ه ناو ناوی ناو دارترین بازگانانی ترئ، کیلگه که یان بریتی بوو له گه نجینه ی راسته قینه یان، بئ هه ستردن؛ دهستیان به کشتوکال کرد و به ره هه مه کانیان لی ده کرده وه، بگره ناویان چوو ه ناو ناوی گه وره بازگانانی بازار، ژیانیش هه مان جوړه، هه ر چه نده هه وئی درکاندنی شتیکی بدین؛ نه پینیه کانیمان بو ده پشکووین".

یاسر له باره ی روونا کبیری و مرۆفه وه ده نووسیت، له باره ی بیرگه ری و خه ونه کانه وه، له باره ی نه م ساته ی ئیستا وه؛ که نه هیچ شتیکی پشی ده که ویت و نه هیچ شتیکی پاشی ده که ویت، هانی ژیان ده دات له "تاوی ئیستا" دا، چونکه وه ک خوئی ده یلیت؛ راستی ره هایه.

پیشی چہند سائیک پیم گوت؛ ئه رکی راسته قینہی له نووسین خوی دهبینیتہوہ، جہان دہیہ ویت له سہر رۆشنبریہ عہرہ بیہ کہی بزانیٹ، وەلئ کہس نابینیتہوہ بیدوینیت، ئیدی وا دیارہ خوی بہرہو پیش بردوہ، خامہ کہی خوی تیژ کردوہ؛ تاکو پە یامہ کہی بہ سپاردہ و شکۆوہ نمایش بکات، داوام ئی کرد کورتہ چیرۆک بنووسیت، بەلام ئهوکات داواکہمی رہت کردوہ، ئیم نہ پرسی بۆچی، دواي ئه وەشی له نووسینہ کہی کۆتای ہات؛ پیم گوت؛ زۆری خایاند، وەلامی دامہوہ؛ "ئەوکات ئامادە ی نووسین نہ بووم"، پیم گوت؛ "چوزانیت کہی ئامادە ی نووسین دہ بیت؟"، وەلامی دایہوہ؛ "نووسین و خۆشەویدیستی یەک چەشن، ہەردەم له دەمی خۆیان دین".

لەسەر بەختەوہری دواين، دہیگوت؛ خەلکی له ہەموو شتیک زیاتر ئاواتی پتوہ دەخوازن، بەلام بەدەگمەن دەبدۆزنەوہ، چونکہ سەرقالن بەدوایدا بگەرین؛ نہک لی رابمین، دواتر کۆتای بەقسەکانی هینا؛ "ترسی لەدەستدانی بەختەوہری؛ ھۆیەکی نہبوونیەتی لەژانمان".

یاسر نووسەرئکی سەرچلہ، ہەر بہ نیگا پیدانمان ناوہستیت؛ بگرہ لەگەل خۆیدا بہرہو سەرکەشیہ ہزریہ کانیشی راماندہ کیشت، بہم زووانہ لەجہانی ویتژەدا پایہی دہبیت؛ ئەگەر واز لەشتە سەرقالکەرہکانی تری بہینیت و خامہ کہی له ہەمان شوینی دلی دابنیت، بەردەوام شتہکانی دہخوینمەوہ، چونکہ بویرانہ دہنووسیت.

پیشەکی نووسەر

دوای نووسینی رۆمانی "کۆیلە نوپکان"؛ بپارم دابوو کتیب بلاو نەکەمەووە بابەتی هەمەجۆر لەخۆ بگریت، ئەوانەى پامان و سەرنج و کورتە گێرانهووی چیرۆکی زۆریان تێدايه، تەمام وا بوو خۆم لە هونەری رۆمان چر بکەمەووە، وەلێ یەکیک پێی گوتم؛ هەندیک لە خوینەران پێیان ناخۆشە تەواوی رۆمانیک لە بەرگ بۆ بەرگ بخویننەووە، بەلام کتیبی لەم چەشنە؛ دەکریت هەر بابەتیکى بێت؛ بیکەنەووە و راستەوخۆ ببخویننەووە، چونکە بابەتەکانى بە یەكەووە گری نەدراون، وێرای ئەمەش؛ ئەمە نابێتە پێگر؛ لە نووسینی رۆمان بەردەوام بیت.

ئیدی ئەم کتیبە هاتە کایەووە، دوورەگیکى وێژەییە، تێدايه لە کورتە چیرۆک دەچیت و بابەتیشی تێدايه پامانییە، حەز دەکەم ناوی بنیم؛ سەرنجانیکی نوێ لە تینووسیکی کۆن، من هەمیشە خۆنەویستانە بایەخ دەدەمە هەموو ئەو شتانەى لە دەورم دەگوزەرن، لێیان ورد دەبمەووە، هەولێ تێگەشتنیان دەدەم، دواتر لەسەر کاغەز دایاندەرپژمەووە؛ تاكو زیاتر بچنە میسکەمەووە.

من لافی نووسینی کورتە چیرۆک لێ نادەم، بگرە دان بەوهدا دەنیم؛ چیرۆک زۆر لە رۆمان ماندووترم دەکات، هەندیک لەو شتانەى دواتر دەبخویننەووە؛ هیچ نین تەنیا پامان نەبن لەو بەسەرھاتانەى داپیرە و باپیرەم لە دایکەمەووە؛ لە دەمی مندالیم بۆیان گێراومەتەووە، پاش ئەووی رۆیشتن؛ لە هەولدا بووم ئەوانەى بیستوو من دایانەرپژمەووە، بە شیوەیەک پێکیان بخەمەووە؛ لەگەڵ خوینەرانى ئەمڕۆ بگونجین.

لەم كىتەبەدا پرسیارگە لىكى زۆر و ۋەلامانىكى كەم ھەن، ئەركى نووسەر لە دروستكردنى پرسیارى دروست و وپووژاندنى گومانەكانى خوینتەر خۆى دەبینیتەو؛ بەو مەبەستەى بەرەو گەپانى زیاتر پالى بنیت، لە بارەى ۋەلام و شىكارەكانىشەو؛ كارى شارەزایان و توئەران و مامۇستایانى پسپۆرە، ھەر كەسە و لە بواری خۆیدا، ئەگەر تۆزىك شتەكە گەورە بكەین؛ خوینتەر بەو نەخۆشە بچوینىن كە سەردانى نەخۆشخانە دەكات؛ نووسەر ئەو ھەیانە كە تیشكى ئى دەگریت، یان ئەو ھەیانە كە لە تاقىگە نمونەى خوینتەكەى دەپشكنیت و راپۆرتەكەى بە مەبەستى چارەسەر بۆ پزىشكى پسپۆر بەرز دەكاتەو.

دەبیت لە لاپەرەكانى پيشوودا پيشەكى پاولۆ كۆیلۆت خویندبیتەو، خۆى چەند بەشىكى كىتەبەكەم بە ۋەرگىراوى بۆ پەوانە كرد؛ ھەتا ئامۇژگارىبەكانى ۋەربگرم، ھەستا دەقىكى لە ماپەرە ئەلىكترونییەكەى خۆى بلاو كردهو و سەرنجى خوینتەرەكانى خۆى بۆ ناردم، گەلىكم سوود ئى بینىن، لە یەك لە سەردانەكانم بۆ مائەكەى لە "جنیف"؛ فەرموویان بە كىتەبەكە سەرسام بوو و دەیەوئیت پيشەكى بۆ بنووسیت، زۆرم سوپاس كرد، پاولۆ كۆیلۆ لەو وئەوانە جەھانىیانەى؛ كە پىيان كاریگەرم، بگرە كارى لە ژيانى ملیۆنان مرؤف كردهو، رىك ۋەكو ھىزى مىلەر و میلان كوندىرا و نەجیب مەحفوز و توفیق حەكىم...

كىتەبەكەم بەو چىرۆكەو ۋە ناو ناو؛ كە لەو بابەتەدا باس كردهو كە بە ھەمان ناوینشانە، پىم وایە ئەو كورت دەكاتەو كە وىستوومە لە كىتەبەكەدا بىلیم، ۋەلى بەر لەو ھى لەگەل دەقەكان جىتان بىلم؛ دەمەوئیت چىرۆكىكتان بۆ بگىرپمەو، لە دىر زەمان دۇستىكم بۆى گىرپمەو:

"دہ گپڑنہ وہ کورپی خانہ وادہ بہ کی زہنگین؛ لہ وپہری خوشگوزہ رانیدا
 ژیا نی دہ پردہ سہر، رۆژنک لہ رۆژان؛ باوکی بریاری دا بیباتہ یہ کیک لہ
 گوندہ دوورہ دہ ستہ کان؛ ہہ تا بینیت ہہ ژاران چۆن دہ ژین و نرخی ئہ و
 ئاستی ژیا نہ بزائیت؛ کہ لہ ناو خیزانہ کہیدا بہ سہری دہ بات، گہ یشتنہ
 گوندہ کہ، لای خیزانیکہ ہہ ژار جی ہیشت و رۆیشت، دوا ی ہفتہ یہ ک
 بۆ بردنہ وہی ہاتہ وہ، لہ رۆ لئی پرسی: ئیستاکہ زانیت ہہ ژاران چۆن
 دہ ژین؟ کورہ وہ لای دایہ وہ: ئہ رۆ، ئہ وان چوار سہ گیان ہہ یہ و ئیمہ ش
 تہ نیا سہ گیک، لہ باخچہ کہی ئیمہ دا مہ لہ وانگہ یہ ک ہہ یہ و ئہ وانیش
 پرووبار و جۆباریان ہہ یہ، چرا کارہ بایہ کانمان حہ وشہ کہ مان بۆ پرووناک
 دہ کہ نہ وہ و ئہ وان ئہ ستیرہ کان ئاسمانیان بۆ رۆشن دہ کہ نہ وہ، ئیمہ
 ہہ یوانیکمان ہہ یہ و ئہ وان تہ واوی ئاسۆکان، ئیمہ پارچہ زہویہ کی
 سنووردار و ئہ وان کیلگانیکہ یہ کجار فراوان، ئیمہ خۆراکمان دہ کپین و
 ئہ وان دہ یچین، ئیمہ بۆ خۆپارزیمان لہ دہستی دز و جہردان؛ دیواری زل
 و کامپڑہی چاودیریمان ہہ یہ، ئہ وانیش دراوسلیان ہہ یہ.. ئای باوکہ گیان،
 ئیستاکہ دہ زانم ئیمہ ی دہ ولہ مہ ند؛ چہ ندہ ہہ ژارین!"

یاسر حارب، دوبہ ی

تشرینی دووہ م، ۲۰۱۴

شانشینى كابرأى پینه دۆز

نوینه‌رى كۆشك له ناوه‌پاستى بازاردا وهستا، پې نایه سهر سه‌كۆى راگه‌ياندن و جارى دا: "پادشا دوا هه‌ناسه‌ى دا"، بووه پشپوى و خه‌لكى له‌نیوان خۆياندا لێكیان ده‌پرسى، چونكه ته‌ختى شاهانه هه‌چ جیندشینىكى نه‌بوو، كه‌سیش نه‌یده‌زانى شیوازی گواستنه‌وه‌ى فه‌رمانه‌وايه‌تى چۆن ده‌بیّت.

نوینه‌ره‌كه‌ ده‌ریژه‌ى دا قسان: "وه‌لێ به‌ر له‌وه‌ى به‌رمیّت وه‌سیه‌تى كر دووه؛ هه‌ر پیاویكى شاره‌كه‌ به‌ پادشا له‌شوینیدا دابمه‌زىّت؛ نه‌گه‌ر نه‌م دوو مه‌رجه‌ى په‌سند بیّت: یه‌كه‌میان؛ ماوه‌ى پاشایه‌تیه‌كه‌ى ته‌نیا پینج سأل ده‌بیّت، له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌سه‌لآتى ره‌هاى پێ ده‌دریّت و ته‌واوى سامانى شانشینه‌كه‌ى ده‌خړیته ژێر ده‌ست، دووه‌میان؛ دواى تپه‌پى ماوه‌ى دیاریكراو؛ به‌بێ ناژهل و پپووستى ژیان دوور ده‌خړیته‌وه‌ بیابان".

"دواى مردنیشى سته‌مى نابړیته‌وه"، خه‌لكى دواى بلاوه‌كردن وه‌هايان ده‌گوت، شاره‌كه‌ كه‌وتبووه قوژبنیكى بیابان، دوور بوو له‌كه‌ناراوه‌كان، سه‌ره‌پاى ئه‌وه‌ى جوانترین و گه‌وره‌ترین میڤگى ئه‌و ناوه‌ بوو؛ به‌لام به‌سه‌ر پشتى وشتره‌وه‌ دوو رۆژه‌پێ له‌ نزیكترین بیری ئاو دوور بوو، بۆیه له‌ جیاتى مه‌رگ؛ دوورخستنه‌وه‌یان بۆ ده‌ره‌وه‌ى سنوور كر دووه‌ سزا.

شاره‌كه‌ چهند هه‌فته‌یه‌ك به‌بێ پاشا مایه‌وه، هه‌ر چه‌ندى وه‌زیرانى كۆشك هه‌ولیان ده‌دا؛ كه‌سێك به‌یننه‌ را؛ لێیان ببیته فه‌رمانه‌وا؛ له‌ دوا ساته‌كاندا شكستیان ده‌هینا، پینه‌دۆزێكى هه‌زار؛ كه‌ خاوه‌نى شتیكى وا نه‌بوو له‌ خۆشییه‌كانى ژیان؛ خۆى ده‌دواند؛ به‌ره‌و ته‌ختى شاهانه هه‌نگاو

بنيټ، دەبگوتە ژنەكەي؛ پېنج سالان خۆشگوزەران و بەختەوەر بژين و پاشان بمرن؛ باشتەر لەووی بە درېژاي ژيانی پېلاوی خەلکی پاک بکاتەوہ. لە کۆتايیەكەي برپاری خۆی دا، بەرەو کۆشک بەرپری کەوت و داواي کرد بە پاشا دایمەزرينن، خیرا کاروبارەکانیان تەواو کرد و بەلگەنامەيەکیان پې مۆر کرد؛ بە دوو مەرجی وەسپەتەكەوہ دەبپەستەوہ، بۆ چەند رۆژ لە شاردان ناھەنگ گپردرا، پېنەدۆز لە نوستنی سەر زەمینی رەقوتەق؛ گەيشتە خەوتنی سەر جیگەي ئاوریشم، وەلئ خاوەنشکۆی نوئ؛ کاتيکی وای نەبوو کاروباری شانشینەكەي ھەلبسورپئئ، ھەموو دەم بە کاروانیکی زۆرەوہ؛ بە نازووقە و سندوقی گەورەوہ؛ دەرپۆشت و بە لایەنی كەمەوہ مانگیکی دەخاياند؛ ئینجا دەگەرپایەوہ، ئەو پادشایە و ھەر چی بوئت؛ لەدەستی دپت.

بەم بارودۆخەوہ بەردەوام بوو؛ ھەتا پېنج سالەكە تەواو بوو، كە کاتی رپۆشتن ھات؛ ژنەكەي بۆ ئەو چارەنووسەي لە دەرەوہ چاوەرپئ دەکردن؛ دەستی کردە گریان، کابرا بەنپئی بە گوئیدا چرپاند؛ لەگەئیدا بچپت و ترسی پئ ناوئت، پەيمانی دایئ لە مردن رزگاریان دەبپت، لە شار دەرچوون و کاتژمپرئک یان زیاتر ملی رپنگەیان گرتە بەر، بەسەر تەپۆلکەيەکی لمیندا ھەلگەرپان؛ لەو پەری سەختیدا بوو، كە گەيشتنە لوتكەكە؛ ژنە وراقی ورمە، چونكە ھەر لەگەل ئەووی لەو دیوی بەرزایبەكەوہ سەریان بەرز کردەوہ؛ كۆرەوئیکی مەزن سەریان بۆ دانواندن، سەیری مپردەكەي کرد؛ روخساری وا دەگەشپتەوہ، ئپ پرسی ئەوانە كپن؟ وەلامی دایەوہ:

"من كە بە نازووقەوہ دەرەدەچووم؛ بۆ ئەوہ بوو شاریك لە دەوری ئاوی رۆژھەلاتی بنیاد بنپم، خەلکەكەي وئ لەو پەری ھەژاریدا بوون، ھەولیان

دابوو بچنه شاره كهى ئيمه وه، به لام پادشأى پيشوو داوا كه يانى رت
كردبو وه وه، پيم گوتن نه گهر بمكه نه پادشأى خويان؛ شارتكيان بو بنياد
دهنيم؛ هاوشيوهى نه ديئ بيبان"، سروهيه كي ژيانبه خش دأى له قزى و
له گه ل خويدا هينايه سه ما، كامه رانى گه رايه وه دلى و سه رله نوئ ده مى
ئاوى كرده وه، به يه كه وه سوارى كه ژاوهى شاهانه بوون و به رى كه وتنه
شانشينى نوپيان؛ شانشينى كابرأى پينه دۆز.

رېبواره په له کان

جاران خپرا تروميپله كه مدم ده هژووت و بو گه يشتنه شويني مه به ستم به ناو ماشيناندا ده هاتم و ده چووم، له و پيشبركي روظانه يه شدا؛ له و گوږه راديؤ بو راديؤ دهمگوږي، بهر له ته و او بوون پارچه موسيكا كانم لا دهمبرده يه كيكي دي، كاتيک بو خویندنه وهی هه والنامه يه كيش داده نيشتم؛ دواي خویندنه وهی ناو نيشانه كان هه لمده دايه لايه ك، هه رگيز بابته ته كانم هه تا كوټايي پي ته و او نه ده كرا.

له چيشتخانان داواي پيشخوانم نه ده كرد، يه كسهر ده ستم دهمبرده ژهمي سه ره كي، پيش نه وهی پاروو قوت بدم؛ نه وی ديم له ده ست ناماده بوو، نه هوسنانه ش قاوه و خواردنه وه گازيبه كانم ده خوارده وه، پيم نه ده كرا تا كوټايي گوئ له چيروكي هيچ كه سيك رابگرم، كتیب و شتیش؛ هه رگيز خوّم بو نه ده گيرا هيچ يه كيان هه تا دوايين لاپه ره بخوینمه وه.

ماوه يه ك كارمه ندي ميري بووم؛ له يه ك له و كوښوونه وانهي ناماده ي بووم؛ بهرپوه به ره كه مان ده ستی كرده پيشوازي نپرده يه ك؛ له فه رهنساوه هاتبوون، كه پشووی چهند ساتيكي خواست؛ راست خوّم هه لقورتانده ناو قسان و ده ستم كرده باسي نه و خزمه تگوزاريانهي دامه زراوه كه مان پيشكه شي ده كردن، خهريك بوو خوښدوويي و جوولّه كانی به سته لّه ك شكاندن تيكوپيک بدم؛ وهك له زانستی كارگيريدا ناوی دهبه ن، بروام وا بوو كوښوونه وه كانی كار؛ ده ييت به بئ قسه ی خوښ و به فيرودانی كات ده ست پي بكن، دواي نه وهی ته و او بووين؛ بهرپوه به ره كه م بانگی كردمه نووسينگه كه ی و پي گوتم؛ "كاتيک كوښوونه وه يه ك به بئ پيشوازي كردن له

میوانی هاتوو ددهست پښ ده کههیت؛ تو پښی ده لپیت کارو باره کههیت به لاره
گرنگ نییه، هه موو نه وهی دته ویت؛ ته نیا گیرفانی ویه".

جاریکیان بو سهردانی کو مپانیایه کی ئیتالی؛ له گهرمه ی قسه کردنم
له گه ل به رپوه بهری کو مپانیا که له باره ی گونجاندنی واده ی سهردانه که م؛
خشته ی نهو شه مه نده فه رانه م بو خسته روو؛ که به ره و شاره که ی نهو
به پښی ده که وتن، تاوه کو زووتر پښی بگه م و زوړترین کات بو کو بوونه وه کان
بقوزمه وه، به پیکه نینه وه قسه ی پښ بریم: "نیگه رانی ناویت یاسر! هر چ
کاتی که ویستت وهره، ئیمه ئیتالین، نه لمانی نین، زیان ده توانیت چاوه پښی
بکات، منیش چاوه روانت ده بم"، پیکه نییه وه و هیله که ی داخست.

موبایله که مم قه پات کرد و به رپوه به ره که ی رابردووم به بیر هاته وه،
لیخوړپښی ئوتومبیله که م، خشته ی واده جه نجاله کانم، په شیمانیم هر
کاتی که زیاتر له کاتزمپښیک بو شاییم تیدا ده بیښی، هه موو نه مانه م هاته وه
یاد و ته ماشای نهو گه میانه م ده کرد؛ که به نه سپای به که ناله گه وره که ی
شاری "فینیزیا" دا گوزه ریان ده کرد، چوومه خواره وه پیاسه یه ک به ناو نهو
فروشگه بچووکانه بکه م؛ که شووشه و کونه کاغه ز و پینووسی داریان
ده فروشت، چوومه دوکانیکیان هه ندیک شت بکرم، کاتی که ئیختیاره که
دهستی کرده پیچانه وهی نهو شتانه ی کریمبوون؛ سهیری ده کردم و بزه ی
ده کرد، به سه رهاتی له باره ی میژووی شاره که وه ده گپراهه وه، چیژم ده بیښی
له هیمنی و سازانه که ی له قسه کردن، ده تگوت مندالیکی بچکولانه یه و
تازه له ده ستپیکي ته مه ندایه، له دوکانه که رویشتم و له قاوه خانه یه کی
بچووکي کولانیکی ته سکدا دانیشتم، کتیبیکي جو برانم دهرهینا؛ له گه ل
خومدا بو گه شته که بر دبووم، که هه لمده دایه وه؛ گه ی شتمه بابه تیکی به

ناونېشانى "تۆر ابردووى خۆتیت"، ئەم رېستەيە وهستاندمى:

"هەر له دەستپېکە وه نېمە رابردووى خۆمانين و هەميشەش رابردووى خۆمان دەمىنەنە وه، ئەوهى له ژياندا کۆمان کردۆتە وه و کۆى دەکه يەنە وه؛ هېچ نين تۆوانېک نە بن بۆ کيلگانېک؛ هېشتا شين نە بوون، ئەى هۆشيار! نېمە خۆمان کيلگەين و خۆشمان جووتيار، تۆ رابردووى خۆتیت، ئەو بەرزايانەشى له ژيانت داتەستوون؛ تەنيا بناغەى خودى مەزنى خۆتن، بەم زووانەش ئەم خودە دەبیتە بناغەى يەکیکى دیکە".

ئىستاکە نە دەتوانم وردەکارى ماشينەکەم بەيئەمە وه يادم، نە خوليا جوانەکانم، نە ئەو بابەتانەى خویندوو مەتە وه، نە ئەو کتیبانەى پېم تەواو نە کران و نە ئەو سەرکەوتنانەشى له پيشەکانمدا بە دەستم هیناون؛ کە بە دريژايى سالان کارم تیدا کردوون، تەنانەت ناوى زۆر لەو هاوپيشانەشم بەبیر نایەتە وه؛ کە کارم لەگەڵياندا کردووه، هەر دەلپیت بیره وه ريبەکانم لەو دوکانە وه دەستيان پڻ کردووه، وهک ئەوهى بلپیت دەنگى ئەو پیره پياوه يەکه مین دەنگيک بووبیت؛ له ژيانمدا بيستمبیت، بەرپرووخۆشيه وه پيى دەگوت: "هونەر کات و هیمنى و بیدەنگى دەویت".

ئىستاکە ئەو شارە قەشەنگانەم بەبیر نایەتە وه کە له ژيانمدا سەردانم کردوون، نە ئەو شاخانەشى بەسەريانە وه جوانترين ديمەنەکانى دنيا خەياليان بردووم، بەندە هېچى بىر نە ماوه، چونکە هېچى وا نە ژياوه، من پەله بووم؛ تا پيش ئەوانى تر بگەم، ئىستەش وا تیدەگەم؛ ئەوى شوپنى کەسانى دى نييه، له خۆم زياتر کەسى دیکە له م پيشپرکيه دا لهگەڵمدا نييه، نە پيش کەس دەکهوم و نە کەسپيش پيشم دەکهویت.

ژيان بەو چەشنە کيپرکي و ململانئ نييه؛ کە له کتیبەکانى کارگېرى و

سهرگردايه تيدا خوښدوومانه ته وه، به لكو كاتېكه ده ستنيشان كړد نيمان به ده ست نيبه، وه لئ تام كړدني با.

جوبړان ده لئيت: "تو رابردووي خوښت، ئه ي ناموي رېښواري به رده م باخچه كه م! مينش وه كو تو هر رابردووي خوښم، گه رچي له ژر سايه ي دره خته كانمدا دانيشتم و دامر كاو ده ريكه وم".

له و قاوه خانه يه دا نامه يه كم نووسى و بو يه كي كم نارد: "ئه ي رېښواري په له! بېرته نه چيټ له به رده م ده رگه ي باخچه كاندا بوه ستيت و سلاو له خه لكه كانيان بكه يت، بېرته نه چيټ تاكه شتيك شايه ني ئه م تيپه رينه په له يه ت بئت؛ گه يشته به و كه سه ي خوشت ده وئت؛ بهر له وه ي كار له كار بترازيت، ئه ي رېښوار! گشت تيپه رينيك گه رانه وه ي هه يه، ته نيا تيپه ريني خوښت نه بئت".

گژوگیای داپیره م

بینیم کوره به پیش دایکییه وه پاکشاوه، دایکی دانیشتبوو، بوی ده گریا و به داپیره می ده گوت؛ وا ههست ده کات کوره که ی زور ناژییت، چونکه باوکی پیاوینکی چاک نه بووه، به لام داپیره م گوئی لی رانه ده گرت و سه رقائی پشکنینی مندا له که بوو؛ که وهک به رمال له به رده میدا درئژ ببوو، دایکی هه ر ده گریا و داپیره م هه ر گوئی پ نه ده دا، پزیشکی کارزان؛ گریانی پ نه به شی که له تیماری دهر دان.

هه وئی دا له گه ل مندا له که دا بدویت، به لام چاوی هه ر له بنمیچی ژووره که بوو، له په لوپو که وتبوو، نه وهی وه لام بیت نه ییده دایه وه، پالی نا به سکی؛ چاوانی نه بله ق بوون، داوای له خزمه تگوزاره که کرد؛ هه ندیک خورمای بو بهینیت، ناوکی خورماکانی دهرهینا و شیلایانی؛ تا هه موویانی کرده یه ک پارچه ی گه وره، جلی سه ر سکی لا برد و هه ویره که ی به هیواشی له ناوکی نزیک کرده وه؛ تا به پیستییه وهی نووساند، دواتر لی کرده وه، کوره وهک بلئی مین بته قیته وه له ژیری؛ له جی خوی هه لپه ری، خوی لی نزیک کرده وه، له چاوه کانی دهروانی و پی گوت: "نه گه ر ده ته ویت بژیت؛ ده بیت له ئیش و ژان رابیت، ژان مرؤف نامرینیت، به لکو بیئومییدی دهیکوژیت"، کوره له شی خوی خاو کرده وه؛ وهک بلییت به قسه که ی هاته را، داپیره م چه ندین جار کاره که ی دووباره کرده وه و کوره ددانی به خویدا نا، دایکی هه ر جارنک دهیبینی کوره که ی نارقه ی به روودا دپته خواره وه؛ دهیکرده شین و رورؤ، به لام داپیره م وریای کردبووه وه؛ کاتی چاره سه ره که توخنی نه که ویتته وه.

دوای کرداری پټوه نووساندن و لیکردنه وهی خورما؛ که میک زهیتی زهیتوونی هیئا و سک و سینگ و بهری کوره کهی پټ ماییه وه و قورئانی پیروزی به سهردا خوینده وه، کوره کهی دانیشان، په نجهی شایه دوامانی خسته قورگییه وه و چهند جاریک فشاری خسته سهر دواوهی زمانی، پاشان پیش رشانه وه په نجهی دهر هیئا، ههروه ها دهموچاو و گهرده نیشی به زهیته که ماییه وه و داوای لئ کرد؛ که میک بخه ویت.

ئه و کاتهی دایکی هیئای؛ دهیگوت چهند رۆژه هیچی نه خواردووه و خه ویشی یه کجار که م بووه، کاتیک له خه و هه ستایه وه؛ داوای هه ندیک خواردنی کرد، دایکی کاتیک بینی ده خوات؛ ده می به دهستی خوئی گرت و له پرمه ی گریانی دا، چووه سهری داپیره م و ماچی کرد، داپیره م پیکه نی و به دایکی گوت: "من ته نیا ئامرازیکم به دهستی خوای گه وره وه، ده مخاته رپی نه خویشان؛ به هومه وه چاکیان بکاته وه"، پاشان هه ندیک گژوگیای له کیسه یه ک بو پچایه وه و داوای لئ کرد؛ له گه ل ئاوی کو لاو تیکه لئ بکات و تا سارد بوونه وه لئی گه پټ، رۆژانه ش به کوره کهی بدات.

مائی داپیره م نۆرینگه یه کی کراوه بوو، نه خووش له گشت لاره بو لای ده هاتن، هه ر ته نیا له شی خه لکی چاره نه ده کرد؛ به لکو گیانیانیشی تیمار ده کرد، دهیگوت: "گیانی ماندوو له ش ده شیوینیت، له شی ماندووش گیان ده خنکینیت"، ئه و گژوگیایانه ی داپیره م به کاری ده هیئان و دانیشتووانی نیمچه دوورگه ی عه ره بی به کاری ده هیئن؛ شیوازیکی ژیانن نه ک ته نیا دهرمان، سووده کانیان نه نوو سراونه ته وه، به لکو زاره کیانه و له رپی مه شق و راهیئانه وه نه وه بو نه وه گوازاراونه ته وه؛ به هه مان جووری فیرکاربیه کانی "بووشیدو" ی ژاپون.

دەمى مىندا ئىم؛ پراھاتىبوم لەگە ئىدا بچمە لاي گىيا فرۇشەكە، لەسەر، دەرمانەكان گىفتوگۇيان دەكرد، دۆزىنەوھ نوپكانى بۇ داپىرەم باس دەكرد، داپىرەشم گىراوھ دۆزراوھكانى خۇي پى رادەگە ياند، ئەوھى لە سىنەماندا دەپپارىزىن؛ پىرۇزترە، گژوگىياش ئاوايە؛ كەس پىپوئىستى نەبووھ تۆمارى بكات، تۆمارى ھەندىك لە شتەكان؛ گىرنگىيان كەم دەكاتەوھ.

دواي بىست سالى و چەند مانگىك بەر لەوھى لە دنيا كۆچ بكات؛ ژن و مىردىك بۇ لاي ھاتن و پىاوھكە كچىكى ساواي لە باوھش گىرتبوو، نەرىتى نەبوو لە ناو و ھۆي ھاتنى مىوانان پىرسىت، ھەر ئەوھەندە لە بارودۇخىيانى دەپرسى و مىوھ و قاوھى بۇ دەھىنان، پىاوھكە قاوھكەى خواردەوھ و دواتر سەيرى كرد و لىي پىرسى: "دايە مەرىم، نامناسىتەوھ؟"، گوتى كەوا بە سالىدا چووھ و بىرى فرىاي بىركەوتنەوھى خەلكى ناكەوئىت، گوتى: "من ھەر ئەو لاوھم؛ كە كاتى خۇي لە مردن دەرىيازت كردم، كورپى فلانم"، كچەكەى خستە باوھشىيەوھ و پىي گوت: "ئەمەش كچى منە، ناوم ناوھ مەرىم"، داپىرەم لە ئامپىزى گىرت و فرمىسك لە چاوانى دەھاتە خوارەوھ، سەرىنى ماچ كرد و پىي دەگوت: "باوكت ھىچ دەرمانىكى گەرەك نەبوو، ئەو رۇژە لەنىو ھەموو داو و دەرمانەكانى جىھان؛ ئارامگىرتى بەس بوو".

تا مالاوايى داپىرەشم؛ نەدە چوومە لاي پىزىشكان، مالىە خنجىلانەكەى نۆرىنگەى من بوو، ئەو سىندووقە بۆرەى گژوگىياكانى خۇي لەناو دادەنا؛ دەرمانخانەى من بوو، خەندە مەستانەكەشى دەرمانى من بوو، ئىستا مالىەكەمم لە گژوگىيا پىر كىردوھ، ھەمىشە بەكارىان دەھىنم؛ ئەو دەمەى خۆم يان مىندا ئىكەم نەخۇش دەكەوئىت، لە دواي كۆچىيەوھ؛ تەنبا بەم شىوھىە ھەست دەكەم؛ چاكەيم پى دەدرىتەوھ.

چۆن دەگەیتە شاری بیگەرد؟

ئەفلاتون و دوای ئەو فارابی؛ پروایان وا بووہ کامەرانی راستەقینە تەنیا لە شاری بیگەرددا ھەیه، تەواوی شارەکانی تریش لێ بیبەشن؛ کە ئەفلاتون ناوی ناو بەد و لاری، گەر تیشیاندا ھەبیت؛ بەختەوہریبەکی فریودەرە، ھەر بەراستی خەلکی تاکو بیگەرد نەبن؛ بەختەوہر نابن؟ باشە لە بارە دز و جەردەکانەوہ چی؟ چۆن بەختیارن و پیدەکەنن؛ لە کاتیکیدا شتە گرانبەھاکانی خەلکی دەدزن؟ خو لەوانە ھە ھەر ھەستیش بە تاوان نەکەن، چونکە وای دەبینن ژیان دادگەر نییە، بۆیە دەیانەویت بە دەستی خۆیان دادگەری بەرپا بکەن، مەگەر دادگەریش بیگەردی نییە؟

مرۆف بو گەیشتن بە بیگەردی ھەوێ زۆر دەدات، ھەندیک جاریش ئەمە دەبیتە ھاندەری مرۆف؛ ھەست بەوہ بکات لە سەر ووی خەلکییە، لە پرنکیش بەرەنگاری بارودۆخیک دەبیتەوہ؛ زۆر بەسانای دەستبەرداری گشت بیگەردییەکانی دەبیت، لێر دەبیتەوہ بەرەو نزمتر لەوہی بە ھۆی کار و کردەوہی چاکەوہ دەستی دەکەویت، ئا لەو ساتەدا پە ی بەوہ دەبەین؛ ھەستکردنمان بە لەسەر ووی باوہری؛ کە ھەوێ خۆمان بو بیگەردی قووێ دەکاتەوہ؛ چەپۆکی دەمارگیری نیوان چاکە و خراپەکانمانە، ھەر تەنیا خراپەکانمان کاتی نین، بەلکو ھەندیک چاکەش کاتین.

زۆرن ئەوانە ی بە ناوی باوہرەوہ بە دوای توندوتیژی و کوشتوپریبەوہن، کەمیشن ئەو کەسانە ی خووش دەبن لەوانە ی خراپەیان بەرامبەر دەکەن، جووری یە کە میان ھەندیک ئارەزوو دەکەن ناوی بنین موحاھید و جووری دووہمیشیان ناو دەنن پیدەسەلات، ھەندیک خراپ لە باوہر دەگەن،

بویه قیزه وه نترین و نابووترین تاوانی به ناوه وه ده کهن، دهستیان خه لئتانى خوین ده کهن و ئومیده واری چوونه به هه شتن، ئەولاترى ئەمه ش زور جار خوینی خوشه و یستانیان ده بیټ، ئەو کاته باوه پ نایټه کارټکی چاک، به لکو مرؤف ده بیټه تارماییه که له خودی خوشی ناچیت، من به ش به حالى خوم ناتوانم هیچ بیگه ردیه که له باوه پټکی وادا ببینم؛ گەرچی ئەوانه شی خوین پټ بیگه رده پۆشاکى به به ردا بکهن.

له شارى بیگه رده؛ ده بیټ خوت به هیندیکى به زری بویری برانیتته وه؛ تا بتوانیت لیبوره بیت، هیندیکى زوریش له گه مژه یی؛ هه تا بتوانیت له بیر بکهیت، من بیگه ردی له گه مژه ییدا نایینم؛ ته نیا له بارودۆخی نه خوشیدا نه بیټ، کاتیک مرؤف دهردی خوئی له بیر ده کات؛ ده توانیت خوئی لئ دهر باز بکات، چونکه ته نیا له و تاوه دا ده توانیت به سه ره موو شتیکی ناوه وه یدا زال ببیت، باوه په خو بوون له به زترین بیگه ردیه مرؤیه کانه، ئەو پټگه یه یه که به ره و باوه پوون به خودامان ده بات.

کاتیک بیگه ردیمان له زهر و زهنگ ده گلینین؛ له سه نگاهی راسته قینه ی خوئی دایده مالمین، تا ده بیټه خاوه ن سووکی و روون و په وانیه که؛ له گه ل سروشتی مرؤفانه شماندا یه که ناگریتته وه، پټک وه که ئەو قاوه یه ی یه کیک به ناوی زیاتر روونی ده کات، ئیدی ناپه سند ده بیټ و ئاسان ده خوریتته وه، کاتیکیش له هۆکه ی ده پرسین؛ ده لیت تا کو له کافایینی بمالیت، لیره دا ده پرسم؛ ماده م وایه بو ئاو به ته نیا ناخواته وه؟ بایه خی قاوه له وه دایه؛ به هۆی کافایینه وه کاراییمان پټ بدات، هه تا کو کاراش بین؛ ده بیټ قوم قوم هه ندیک تالی بخوینه وه، هه ندیک جار وا هه ست ده که م بیگه ردی زیاد له پیویست تالی له خو ده گریت.

هه ندىك جار بېگه ردى وهك ئاو وايه، زىنده وهه ران له وه وه ده ستيان پې كرده وه، به لام ده كرىت بشيانكوژىت؛ نه گهر له پېويستيان راده به دهر بىت، وپراى نه وهى له شى مرؤف پره له ئاو؛ كه چى كاتى ده وىت هه تا فېرى مه له ده بىت، شتىكمان هه بىت؛ واتاى توانستى ده سترترنمان به سه ريدا ناگه يه نىت، بېگه رديش وايه، رووبه رىكى فراوانى بىر كرده وه وه كانمان داگير ده كات، به لام نوقممان ده كات؛ كاتىك له ناكاو خو مان فرې ده ده ينه چه مى بېينيه وه.

تاكه بېگه ردى كه ناتوانين خو مانى لى بدزينه وه؛ نه وه پېچه وانه بىبانه ن كه له ناخماندا ده ژين، چونكه ته نيا نه وانن دلنيامان ده كه نه وه نىمه مرؤفين و فرىشته نين، خو نه گهر فرىشته يه كيش له ئاسمانرا دابه زىت؛ وه كو نىمه له پېچه وانه يى لىوانلىو ده بىت، هه ندىك جار كرده وهى چاك نه نجام ده ده ين؛ چونكه پىمان وايه سه ر ده كى شىته ژيانىكى چاك، به لام نه وهى نامؤشه؛ هه ندىك له سووچ و تاوانه كانىش سه ر ده كى شنه ژيانىكى چاك، ئايه نه مه يه كىك له وه پېچه وانه بىبانه نيه كه نكوولى لى ناكه ين؛ وه لى ده ترسين ئوقره ي پىوه بگيرين؟

هه ولى بېگه ردييه كان هه رگيز شارى بېگه رد نايه نىته ناراهه، به لام به رده وام هه وولدان؛ شىويه كه له شىوه كانى گه يشته به ئامانچ، گرنىك نيه هه ولى بېگه ردى بده ين، به لكو گرنىكتر نه وه يه له ژيانماندا باوه رمان به پېويستى ئاماده بوونى هه بىت، باوه ر به شته كان؛ شته كان نايه نىته دى، وه لى پىرؤزىبان پې ده به خشىت.

باوه رمان بىبه هايه؛ نه گهر به ره و كارى بېگه رد نه مانبات، باوه ر هوكاره نه ك ئامانچ، بېگه رديش به هه مان شىوه هه ر هوكاره، هوكاره راسته كانىش

سەر ده کیشنه هوکاري تر، چونکه هانی کارکردنی زیاترمان ده دهن.

بیگهردی له نهویستن و وازهینان له دنیا دا نییه، وا دهرده که ویت پشتکردنی یه کیچکمان له سامان بیگهردی بیت، به لام کاتیک ده گه یته نه و سامانه و هاوکاری هه ژاریکی ئاتاجی پڻ ده که یته؛ بیگهردییه کی بالآ تره.

له خواستی بیگهردییه کان سل مه که وه، ده کریت هه ندیک جار خواسته کان له راستیه کان دروستتر بن، چاکه بخوازیته کاریکی بیگهرده، وه ئی به درپژایی ژیان شته کان بخوازیته و پاشان بمریت؛ به پڻ نه وهی هه و ئی پیگه یشتنیان دابیت؛ هیچ گومانی تیدا نییه کاریکی گه مژانه یه، من یه ک به خو شم ناتوانم له گه مژه ییدا هیچ بیگهردییه ک ببینم، به تابه تی له جه نگدا، وه ک گه مژه یی بهردانی نه و سوارچاکه ی رۆژنیک له رۆژان بو کوشتنت ده گه پڻ ته وه، سه رزه نشتی نه و سوارچاکه مه که؛ که به دوا ی شکو وه سه رگهردانه و لا له بیگهردی وه لامیکی جوان ناکاته وه.

رۆیشتن به دوا ی به ده سه پینانی قاره مانیتی؛ جارو بار کاریکی نا ژیرانه یه و خه لکی ئاره زوو ده که ن به بویری ناوی ببه ن، هه ندیک له پالنه وانان وه ک نه و شه مه نده فهره وان؛ که به خیرایی به سه ر پڻ گه ی ئاسنیندا ده پروات؛ تا پیش نه وانی تر بگات، هه ر وه کو پیمان وایه؛ چونکه ناتوانیت له پڻ گه که ی خو ی لا بدات؛ ناچاره خو ی به هه موو شتی کدا بکی شیت؛ که له پڻ گه که یدا ده وه ستیت، باشه ئیستا لیتان ده پرسم؛ چ بیگهردییه ک له قاره مانیتیدا هه یه؟

شاری بیگهرده بوونی نییه و بوونیشی پیوست نییه، نه گه ر هه بیت؛ ئاره زووی بانگه شه کردن بو چاکه له بار یه ک ده بات، پیوستیه کیش بو دادگه ری نا هیلی ته وه، باوهر ده کاته کاریکی بیرو ل، نه م بیرو که یه مرو ف

له مېژه به دووى به دېښانېه وهيه، به لام به به رده وامي شكستى خوار دووه،
بېرۆكه كان چه نده قه شه ننگن كاتېك نايه نه دى! هه ر ته نيا نه وانن ده توانن
به ناو هه موو سه رده مه كاندا گه شت بكه ن، هه نديك جار نسكووه ينان له
به دېښان كارېگه رته.

ئه گه ر ده ته وېت زۆر له شه ودا بخه ویت؛ گه ره كته له رۆژدا زياتر كار
بكه يت، ئه گه ر توانيت بخه ویت و بېر له هيچ كه سيك نه كه يته وه و پاشان
له خه و هه ستېته وه و كه ست به بېر نه يه ته وه؛ بزانه گه يشتوو يته ته شارى
بېگه رد.

به‌یداغی دهریا

له به‌نده‌ریکی بچوو کدا که شتییه کی مه‌زن به لای راستدا پال که وتوو، لاکانی رزیو دیارن، به‌لام لاشه‌که‌ی هیشتا به‌هیژه، نه‌گه‌رچی درزه‌کانیش که شتییه‌که‌یان ته‌نیوه‌ته‌وه و له چرچولوچی دهریاوانه‌کان ده‌چن، به‌سه‌ر لیتاوه‌که‌ی ژیرییه‌وه له‌نگه‌ری گرتوو، به‌لام هه‌ر چه‌ندی ناستی دهریاکه هه‌لده‌کشیت؛ که‌میک به‌لاکه‌ی تریدا ده‌چیت، کاتیکیش داده‌کشیته‌وه؛ وه‌ک خوئی لی دیته‌وه، که‌شتی له‌مرؤف ده‌چیت، هه‌ردووکیان تاکو له‌ژیان به‌رده‌وام بن؛ پیوستییان به‌بزوانه، نه‌گه‌رچی که‌میش بیت.

له‌په‌یکه‌ری دهره‌وه‌یدا به‌ریزیک بزما‌ری کانزایی گه‌وره؛ ته‌خته‌داره‌کان پییه‌وه جیبه‌ست کراون، بزماره‌کان شتیکی وایان نه‌ماوه به‌هوئی ژه‌نگ هه‌له‌پینانه‌وه بزر بن، به‌لام به‌هوئی پته‌ویبانه‌وه؛ هه‌ر به‌ساغی ماونه‌ته‌وه، گوئیان به‌هه‌تاو و شی و داخوران نه‌داوه، ناسنیش به‌هه‌مان شیوه‌له‌ مرؤف ده‌چیت، پته‌وییه‌که‌یان له‌ناوه‌ویاندایه؛ به‌بی گوئیدانه‌ شیوانی شیوه‌یان.

ئه‌وانه‌ی یه‌که‌م جاره‌که‌شتیه‌که‌ده‌بینن؛ ده‌زانن له‌جوولله‌که‌وتوو، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی به‌ته‌نیا شوئی ده‌دانه‌که‌شتی بچووکی له‌به‌نده‌ره‌که‌دا گرتوو؛ هیچ که‌سیک بیرى له‌وه‌نه‌کردوته‌وه له‌و شوئنه‌ی لای بیات، بوته‌به‌شیک له‌شوئنه‌که‌و به‌شیک له‌بیری ئه‌و دهریاوانه‌دی‌رینانه‌ی به‌سه‌ر کورسییه‌دارینه‌کانه‌وه‌دانیشتون، یادی رابردوی خوئیان ده‌که‌نه‌وه و به‌سه‌ره‌اته‌کان ده‌گپ‌نه‌وه.

هه‌موو شتیکی که‌میه‌که‌ئاشنایه، شیوه‌دی‌رینه‌که‌ی، بوئه‌کونه‌که‌ی،

بېسوودىيەكەي، ھەندېك جار شتەكان بۇ سوود لە لە دەستدانى خۇيان رادىن، پەسندىانە لە سووچىكى كاتدا خۇيان بشارنەوھ؛ ھەتا ئەو كاتەي خەلكى لە بىريان دەكەن و بگرە خۇشيان خۇيان لە بىر دەچىتەوھ، ھەموو شتىكى كەشتىيەكە بىرى رابردوو دەھىنئىتەوھ ياد، بەلام چارۆگەكەي ھەر بە كۆلەگەكەوھ ھەلواسراوھ، لەگەل شنى بەدا دەكەوئتە سەما؛ ھەر دەلئىت چاوەروانى سبەينەيەكى نوئىيە، چارۆگەكە و دەردەكەوئت؛ بەرى تەنيا چەند رۆژئىكە پئىيەوھ بەستراوھ، بەلام كە لە بارەيەوھ پرسىم؛ گوتيان پەنجا سائە لە وەتەي دروست كراوھ ئى نەكراوھتەوھ، پرسىم؛ پەنجا سائە و ھىشتا سپىشە؟ دەرياوانئىك وەلامى دامەوھ:

- كاتىك يەككىمان كەشتىيەك دروست دەكات؛ سوور دەبئت لەسەر ھەلبژاردنى ئەو تەختە پتەو و كەرستە تۆكمانەي دەتوان تەوژمەكانى دەريا دوولەت بكەن و بەبئ تىكشكان بەناو شەپۆلەكاندا گوزەر بكەن، بەلام لە ھەلبژاردنى چارۆگەكەيدا سوورتر دەبئت، چارۆگە تەنيا بەرەو پئىشەوھ پال بە كەشتىيەوھ نانئىت؛ بەلكو ئاراستە دروستەكەشى نیشان دەكات.

- بەلام من پئىم و ابوو كاپتى كەشتىيەكەيە بە بەكارھىنانى پرووگەنوئىن و ئەستىرەكان ئاراستەكە ديارى دەكات!

- ھەر بەپراستىتە ئاوا بىرت دەكردەوھ؟ باشە ئەگەر سەرکردەي كەشتى چارۆگەكەي لە دەست بدات؛ چى بەسەر دئت؟ ئەو كاتىش پرووگەنوئىن و ئەستىرەكان بەھانايەوھ دئن؟ چارۆگە زياتر لە دەرياوان دەريا دەناسئت، دەرياوانىش زياتر لە خۆى دەزانئت، كاتىك چارۆگە دەپىچىتەوھ؛ ھەموو خەونەكانى لەگەلدا دەپىچىتەوھ، ئەو دەمەشى ئامادەي دەكات و لە با پر

ده بیته وه؛ دلشی له گه لیدا له هیوا پر ده بیته وه و دریزه ده داته کاره که ی، چاروگه نیشتمانیکه ته نیا دوزره وه کان لپی نیشته چی ده بن، هر به هوئی نه ویشه وه به ره و سه رسورپهینه کانی جهان ده چن.

ده زانیت سه رسورپهینه کانی جهان چین؟ نه و شتانه ن له پینا و گه یشتن پینان بو قوربانیدان هانت ده دن، واقورمین خه ونیکه له میژدا به گز مرؤفیکدا چووپیته و هه تا نیستاش به گز مرؤفی دیکه دا بجیته وه، نه و خه ونه یه که بو هه و لدا نه وه هانمان ده دات، به لام به دی نایه ت، خو ره نگه بو به ده پینانی له هه وئی هه میشه ییشدا بین! بویه هه لباردنی چاروگه ی شیوا؛ گرنتره له هه لباردنی که شتی شیوا.

- باشه نه ی چاروگه له ده ریادا چو ن رپی خو ی ده زانیت؟

- ته نیا چاروگه ی ره سه ن نه مه ده زانیت، چونکه له ده ریا چوته سکه وه و له که ناری ده ریا هاتوته دنیا وه.

- تینه گه یشتم!

- نه و داوانه ی چاروگه ی لئ ساز ده دن؛ پته و و ده گمه نن، ته نیا له ولاته دووره کاندایه ده ست ده که ون، که ده هیئرینه ولاتی ئیمه؛ سه خترین ده ریاکان و توندترین شه پۆله کان ده برن، دوا ی گه یشتیان؛ له که ناری ده ریا چاروگه یان لئ ده دروون؛ هه تاکو باش گیانی ده ریا هه لیمزیت و له سه ختییه که ی رابیت، پاش دروونیش ناماده ی دووله تکردنی ته ورژمه کانی ده ریا ده بیته، چونکه له زمانه که ی ده گاتن، چاروگه کان ته نیا به زمانی ده ریا ده دوین.

- زمانی ده ریا چییه؟

- ده ریا به زمانی دوینی نادویت، له بهر نه وه ی بیرگه که ی کور تخایه نه،

ھېچى دويىنىش ھەلناگرېت؛ سوودى ئەمروى بوى نەبىت، چارۆگە كانىش ھەمان چەشەن، ھەردەم سەيرى پېشەوۋە دەكەن، لە شتى نوئ دەگەرپن، لە زىيانەكان ناترسن، چونكە دەزانن ھەر شتى جوانيان بەدوادا دىت.

- ئەى چۆن ئەم چارۆگەيە سې ماوۋەتەوۋە؟

سەيرى دوورى دەرياي كرد و ھەناسەيەكى ھەواى بۆنخوئى ھەلمزى،

بەھىمنى ھاتەوۋە قسان:

- ئەفسانەيەك ھەيە دەئىت: چارۆگەكان گىانى كاپتەنەكانيان دەپارېزن،

جانەگەر كاپتەنەكان بۆ دەرياوانەكانى خويان پياوى راستگۆ و بەئەمەك

بوون؛ چارۆگەكان بۆ بە نەمر ھېشتەوۋەي يادى كاپتەنەكانيان؛ ھەمىشە

سې دەمىنەوۋە.

- باشە بۆچى چارۆگەكە لى ناكەنەوۋە و لە مائى كاپتەنەكەيدا بىپارېزن؟

- چارۆگە دوايىن پارچەيە لە كەشتى گرى بدرىت، لىشى ناكەنەوۋە ھەتا

نقووم نەبىت، نەرىتى دەرياوانان واىە، دەزانم ئىستا كاپتەنەكەمان لىيەوۋە

سەيرمان دەكات، گوئى لەم قسە ئىوارەيىانەمانە و بەم باسوخواسە

نابەجىيانەمان پىدەكەنىت، ئەم چارۆگەيە دوايىن شتە لە خەونەكانمان

بمىنىتەوۋە، لەوۋە خەونەكانى خۆمانمان رستوۋە و ھەر بە ھۆى ويشەوۋە

پىيان گەيشتووين.

زیاد له پیوسته کان

کورتە فیدیۆیه کی "پیتەر سمیدلی" م تەماشاکرد، ملیۆنێرێکی بەریتانی ھۆتیلەکان بوو، لەبەردەم کامپڕەدا و لە فیلمیکی بەلگەنامەیی کەنالی "BBC" دا؛ کۆتایی بە ژبانی خۆی ھینا، پیتەر بە دەست نەخۆشی دەمارە پشیۆبی جوولەییەو دەینالاند، دەرديکی دەگمەنە و زیاتر تووشی کەسانی بەتەمەن دەبیت، لە جومگەکان و شوینە جیا جیاکانی لەشدا؛ ژانی توند دەنیتەو.

پیتەری ملیۆنێر: برێک دەرمانی بکوژی خواردووە و دوای چەند ساتیک لە ژبان دایپرێ، ئەو هی جی سەر سوپرمانە؛ لەو ساتە کورت و ھەستیارەدا سوپاسی کەسانی دەوروبەری خۆی دەکرد، دواتر دەستی ھاوسەرەکەیی خۆی گرت و بە ھیمی پێ دەگوت: "تازیزە کەم، خۆراگر بە" و لە دیمەنێکی پڕ پەژارەدا؛ چاوانی لیک نا، وەلی لەو پەری نامۆیدا بوو، سەرەرای ناکۆکی ئەو کارەیی لەگەڵ تەواوی نەریتە مرویی و ئایینە ئاسمانییەکان؛ پیتەر بە نزیکبوونەو هی مەرگ شادمان و بەختەوەر دەھاتە پێش چاوان، دەتگوت دەمیکە چاوەروانی ئەو تاوویە.

ھیچ کەس ناسم بە دەست ژانیکی دەروونیەو یان بە دەست ئیشیکی لاشەییەو نە نالیئیت، وەلی خەلکی لە شیوازی ناسین و مامەلەیان لەگەڵ ئیش و ژانەکان جیاوازن، پەنگە لەگەڵ ژانەکان بسانین و بە پارچەییەکی دانەبرای ژبانیان دایبنین، بایەخ بە کەمبوون و زیادبوونی نەدەن؛ مادەم دەتوانن ھەموو رۆژیک خەندە بخەنە سەر لیوانیان، کەسی وا دەناسم؛ ھەشت ملیۆن دۆلار زیاتر قەرزدارە و بیکاریشە، ھەموو جارەکانیش کە

له گه لیدا داده نیشم؛ له خووم گه شبینتر و بگره داهینه رانه تر ده بیینم له ژیان، مروقی واش هه یه؛ هه تا که سی گوئیگری ده ست بکه ویت؛ گله یی و نیگه رانییه کانی خووی باس ده کات، هه تا ژانی لئ ده بیته گیاندارینکی درنده ی وه ها؛ چرنوو که کانی له پشتی نیچیره که ی چه قان دیئت.

ته نیا دوو شت ده توانن بگه نه گیانت؛ نه وین و باوهر، نه وین دهر وون بویر ده کات، له پیناو به خته وه ریدا قوربانی بدات نه ک له پیناو مهینه تیدا؛ به و جوړه ی هه ندیک که س نه نجامی ده دن، باوهر پش دهر وون به هیژ ده کات، بتوانیت به ره و خواسته کانی به بئ ترس و دوو دلی پیش بکه ویت، به هه ردوو کیانه وه مروقی ده توانیت به سه ر بیئومیدیدا زال بیئت، نه وین له پشتینی خو پاریزی ناو ئوتومبیل ده چیت، له ریگه کانی ژیاندا متمانه مان پئ ده به خشیت، جارو باریش کاتیک ناچاری گرته به ری ریگه یه کی تاریک و ناهه موار ده بین؛ هه ستیکمان پئ ده دات؛ که سیک هه یه له گه ل سینه ی خویدا یه کمان ده خات، تا کو تاریکی بکاته رپوشنایی و ترس بکاته کامه رانی، باوهر پش وه ک په ره شووتی ئوتومبیل وایه، نه گه ره کی کمان له ریچکه لای دا و رپوژگاری لئ سه ره وبن و بارو دۆخی لئ ئاو ده ژوو بووه وه؛ هه ر ته نیا باوهر ده توانیت له و تاسانانه ی که م بکاته وه و سه ره رپای ئیش و ژان؛ ئاسووده یی پئ ببه خشیت، هه ر باوهره دهر بازوو وای ده کات؛ سوپاسی خودا بکات له و رووداوه نه مردووه، نه ک ته نیا له بهر نه وه ی هیشتاکه له ژیاندا یه؛ به لکو تا که قاچه ماوه که ی به تیپه رپنی کات ده توانیت له خووی بگریئت و به سه ر شاخاندا هه لگه رپئت.

دوای بینینی نه و دیمه نه پرسیم: مروقی بوچی کو تایی به ژیانی ده هیئیت؟ دوای شه ویکی ته واو له بیر کردنه وه گه یشته م ئاکام؛ ده بیئت پیتهر بیچاره

بووبىت لە پېشبينى ئەو بەختەوھرىيەى ئايندەى ژيانى لەخۆى گرتبوو، بگرە بىكارە بووھ لە گەراندنەوھى ئەو يادەوھرىيە جوانانەى لە وردەكارىي بچووكدا خۆيان حەشار دەدەن؛ يانى ئەو دژەژان و ھىوركەرەوانەى بۆ بەرەنگاربوونەوھى بىئومىدى زۆرمان پىويست پىيانە، زۆر سەيرە يەككىك بوپرى كۆتايھىپنان بە ژيانى خۆى ھەبىت و لە بەرەنگاربوونەوھى ئازارەكانى بترسىت!

مرۆف شكۆ لە دەست دەدات؛ كاتىك پروبەرووى ھەموو سەختىيەكى دەوروبەرى دەبىتەوھ و لە بەرەنگارىي ئەو دژوارىيانە بىم دايدەبىگرىت؛ كە لە ناوھويدا پەنگ دەخۆنەوھ، ھەموو گەردەلوولىك كۆتايى دىت، ھەموو شەپۆلىك لىك دەترازىت، ھەر تەنيا ئەو كەسەشى بروای بەمانە ھەيە خۆى فىرە مەلە دەكات؛ تالە نقوومبوون نەترسىت، مرۆف لە ساويلكەيى خۆيەتى كاتى زريان بۆ فېربوونى مەلەوانى بەخۆ بىتەوھ، لە ترسنۆكى خۆشەتى نەيكات، بوپرىكى ساويلكە بىم باشترە لە ترسنۆكىك خۆى بداتە دەست بارودۆخەوھ.

جاروبار دەپرسم مرۆف چۆنچۆنى لەم جەھانە پىر ئازارەدا بەختەوھرى دەدۆزىتەوھ؟ ناتوانىن جەھان گولپىژ بکەين، بەلام دەتوانىن گولپىك بچىنىن و رۆژانە لە كاتى لە مال دەرچوون بىبىنىن، ناتوانىن جەھانى دەوروبەرمان وھك خواستى ناوھومان بسازىنىن، بەلام دەتوانىن لە ناخى خۆماندا ھەر چۆنىكمان بویت بنىادى بنىين، جەھانى ناوھوھ تەنيا لای ئەو رەشبينانە رەنگدانەوھى جەھانى دەرەوھەيە؛ كە لە پەراويزى بووندا ژيان دەبەنە سەر، جارپىكيان خویندمەوھ كۆمەلپىك پزىشك دوو دەرمانيان بۆ تىمارکردنى دل دەرھىناوھ، دەرمانپىكىش دژى شىرپەنجە و يەككىكى ترىش بۆ چارەکردنى

دهرده كانى ميښك، هه موو ئه مانه ش له ناوه وهى ماردا، منيش ده مپرسى
چون ده توانين دهرمان له ناوه وهى ماردا بدوزينه وه و ناتوانين له ناوه وهى
مرؤفدا بيبي نينه وه؟

كوشنده ترين نازار له ده ستدانى باوه ره به به يانويه كى چاكتىر، زه رده شت
ده لئيت: "زىاد له پيويسته كان مه رگى خويان ده كه نه كارى كى گرنه، هه م
گويزى كلوريش ده يه ويئت بشكينرئيت".

ئه وهى هوگرى ژيانه؛ مردنى پى باش نييه، ئه وهى له باره ي مردن يشه وه
ده دوئيت؛ ژيانى پى چاك نييه.

دەستمال

دۆلەبەكەى بە لايەكى ژوورەكەوۋە دانرابوو، بە دەستەكانى ھەستى پېي دەكرد، بەھېمنى دەيكردەوۋە دەنگېكى ۋەك بزوينەرە كۆنەكانى لى دەھات، بە پەنجەكانى لېۋەكانى سندوقە ئەلەمنىۋمە رزىوۋەكەى پاك دەكردەوۋە، دانىشتووانى نىمچە دوورگەى عەرەبى كاتى خۆى بۆ ھەلگرتنى جلوۋبەرگ و شتومەكە گرانبەھاكانى خۆيان بەكارىان دەھېنا، گەرچى ئەم نەرىتەيان ئىستا نەماوۋە؛ بەلام بەتەمەنەكانىان ئىستاش بۆ لەبىرنەكردنى رابردوووان ئەو سندوقانە لە ژوورەكانى خۆياندا ھەلدەگرن.

پۆشاكەكانى بەرپكوپېكى بەسەر يەكەوۋە كەلەكە دەكرد، بە پەنجەكانى دەستى لېيان دەدا، دەستى بەبەر شووشە بۇنىكى كۆنى عەرەبى دەكەوت، لە سندوقەكە دەرىدەھېنا، لەتەنىشت خۆيەوۋە دايدەنا، دووبارە دەستى نوقى سندوقەكە دەكرد؛ دەتگوت گەنجىنەيەكە بەنەرمى دەرىدېنىت؛ نەبادا تېكى بدات، دوای گەرانىكى كەم دەيدۇزىيەوۋە، لە پروى خۆى نىكى دەكردەوۋە ۋە ھەلئىدەمژى، دواتر بۆ دۇنيابوونەوۋە لە دەستمالە دروستەكە؛ دەستى لە لېۋە ئۆيە كراوۋەكانى دەدا.

شووشە بۇنەكەى دەكردەوۋە ۋە چەند دۆپېكى لە دەستمالەكە دەدا؛ ۋەك ئەوۋەى دەست بە پىشتى پىشیلەيەكدا بەپنىت، ئىنجا شووشەكەى دەخستەوۋە شوپنى خۆى ۋە سەرى سندوقەكەى دادەخست؛ ۋەك ئەوۋەى ساوايەك لە بېشكەكەى خۆى دابنىت.

بۆ نوپژ دەوۋەستا ۋە دەستمالەكەى رېك دەخست، بەھارى لەو شوپنە رادەخست ۋە گولپېرژىنى دەكرد، بەتوندى لە سەرى خۆى دەپپچايەوۋە ۋ

كەمىك دەوھەستا؛ تا فریشتەكان دەوری بدن، ئەو ھەستی پێیان دەکرد، دەشیزانی بۆنی ئەو گۆلاوھیان پێ خۆشە، دوای ئەوھى ژوورەكە لە بەرامە و بەرەكەت پڕ دەبوو؛ نوێژەكەى خۆى دادەبەست، نزاكانى بە شوێنەكەدا بۆ دەبوونەوھ، فریشتەكان دەیانگرتنە ئەستۆى خۆیان و بەرھو ئاسمان بەرز دەبوونەوھ، بەرامەى دەستمالەكەى؛ كازىوھى وینا دەکرد و نزاكانى رھنگیان بەبەردا دەکرد؛ تاكو سپىدە ھەلبكات، كزەى دەرچووى خشەى باى فریشتەكان لەگەڵ لێوھەكانى دەستمالەكەدا دەكەوتنە سەماکردن؛ بە ھەمان چەشنى سروھ ژيانبەخشەكانى چارۆگە نیوھ لولدراوھەكانى كەشتىيەكان دەبزوين، ئەوانەى لە بەندەرەكاندا خانەنشین كراون، دوای نوێژكردنیش؛ بەرمالەكەى قەد دەکرد و دايدەنايە سەر سندوقەكە، بە ھەستی دەستەكانى بەرھو دەرھوھى ژوورەكە بەرپى دەكەوت؛ ئەو دەمەى ھەمووان و بگرە تیشكەكانى خۆريش لە خەودا بوون.

بۆ دۇنيابوونەوھ لەو دوو دارخورمايە دەچووھ دەرھوھ؛ كە بەرى سى سالان بە دەستى خۆى لە كاتى نىشتەجىبوونى لەو شوێنەدا چاندبوونى، بە چاوانى نا؛ بەلكو بە دەستەكانى دەيانىيى، كە بەبەر كۆمەلە گۆلپىكى ناو باخە بچكۆلانەكەيدا تىدەپەرى؛ بۆ دۇنيابوونەوھ لە تىراوييان كەمىك دەوھەستا، دەستمالەكەى بەرامەيەكى لە قوولايى مێژوھوھ دەبەخشىيە گۆلەكان، بۆ تەمەندرىژپيان دەپرشتە دۇيان، دوو دارخورماكەش لەگەڵ ئەو بۆنەدا خەبەريان دەبووھوھ؛ بەرى پىگەيىو بپوین.

دەستمالەكە مېچى سەرگوزەشتەكانە، سايەى خۆشەويستى و ئارامى گيانانە، لە بارەى ئەوانەوھ بۆمان دەدوا؛ كە بەويدا تىپەريون و جىيان ديار ماوھتەوھ، چىرۆكى وشترەكان و لەوھرگەكانى بۆ دەگپراپنەوھ، پالەوانىتى و

ئەفسانەى دەرياۋانەكان، پاشان بەھىمنى دايدەپۆشىين؛ تا دەخەوتين.
 دوای دىئىيايى لە دارخورماكانى كە دەتوانن بەر بگرن؛ دەسووراپەۋە
 بگەرپتەۋە ناوماى، گولەكان يەكپەك رېئوئىنيان دەكرد و بەسەلامەتى
 دەپانگەياندەۋە بەرى دەرگە، گولەكان بۇ بۇنخۇشكردنى دەستەكانىيان
 دەمەلىيەۋە، دەستمالەكەشى بۇ رەنگاندنيان سەريانى دەمەلىيەۋە، ئەو
 تەمەندارە چاك دەيزانى؛ دەستمالەكەشى ئارامبەخشە بە شتەكان، بۇيە
 ھەموو بەيانىيەك بۇ بلاۋكردنەۋەى ئەوين بە زەمىندا لەسەرى دەكرد،
 بگرە ھەموو ئىۋارەيەكيش؛ تاكو تەبايى ئاسمان بتەنىتەۋە.

منداىلەكانى لە دەورى خوانى رۇژوۋوكردنەۋە كۆ دەبوونەۋە، ھەر كە
 چاۋيان پىي دەكەوت؛ خىرا بەپىرىيەۋە دەچوون و دەست و سەريان ماچ
 دەكرد، ھەمووان تىنۋى نزاكانى و بۇنى دەستمالەكەشى بوون، ئەۋىش
 ماچى دەكردنەۋە، جليانى دەمەلىيەۋە، شتىكىيانى لە دەستيدا دەھىلايەۋە،
 پىكەنىنەكانىيانى لە گوپى خۇيدا كۆ دەكردەۋە، بىرى لە دەنگ و پىكەنىن و
 پىتەكانيان پىر دەكرد.

ئىۋاران دەستمالەكەشى لەسەر دەكردەۋە، نەۋە بچوۋكەكانى دالدىيان
 دەدا و زۇرى بۇ دەگپرانەۋە، يارىيان لەگەل لىۋى دەستمالە سىپىيەكەيدا
 دەكرد و دلى بەفرىنيانيان بە بىرىدا دەبرد، چىرۇكەكانى بۇ تەۋاۋ دەكردن
 و نىۋچەۋانىيانى ماچ دەكرد، بەدلىخۇشى راياندىكردە ژوورەكانى خۇيان،
 دەنگى ئەو دلى دەگرتن، دوورى ئەو دلىگرانى دەكردن، دەروۋى ھەست و
 سۆزى خۇيانيان بۇ دەكردەۋە؛ بۇيان لە نەرم و نيانى لىۋانلىپو بكات.

دوای دىئىيايى لە دانى خۇشەۋىستى بە ھەموو دەوروبەرەكەشى؛ شادمان
 بوو بە تەۋاۋكردنى ئەركەكەشى، چوۋە ژوورەكەشى، دەستمالەكەشى داكەند

و بە دیواره‌که‌ی هه‌لیواسی، دلی ئاوی خواردەوه و رۆیشت و بو هه‌میشه
نه‌گه‌پایه‌وه.

ژیان دەستکردی ئیمه‌نییه، به‌لام خوشه‌ویستی با.

ئاشەكانى ترس و دوودى

"سىرقانتىس"ى رۇمانووسى ئىسپانى؛ لە "دۇن كىخۆتە"ى بەرھەمە دىنباپرەكەيدا لە بارەى پالەوانىكەو دەدوئت؛ بە چىرۆكە سوارچاكييەكان گەلېك كارىگەرە، بۆيە برىارى ئەو دەدات؛ بە جلى رزىو و چەكى ژەنگىن و بە ئەسپىكى لپ و لاوازەو دەرىچىت، بەو مەبەستەى شكۆيەكى تايبەت بە خۆى دروست بكات و لە دوای خۆى چىرۆكە سوارچاكييەكەى بگپرنەو، لەگەل ئەوەى ھەرگىزىش سوارچاك نەبوو.

دوای چەند رۇژىك پى برىن؛ سى ئاشى ھەوايى دىنە سەر رىگە، دەلېتە "سانشۇ"ى شىرھەلگىرى؛ "سى دانە ياخى دىندەى بالدريژ لە بەردەممانن، رپوبە رپوويان دەبىنەو و ژيان لە ھەر ھەموويان دادەمالىن"، ھارىكارەكەى بەسەر سامىيەو وەلام دەداتەو: "ھىچ ياخىيەك لە ئارادا نىيە، ئەوانە تەنيا ئاشى ھەوايى بالدارن، ھەوا دەيانسوورپىتتەو و دەست و بازو نىن!"، بەلام دۇن كىخۆتە سەرزەنشتى ھارىكارەكەى دەكات و بە ترسنۆك ناوى دەبات، پاشان بەتەنيا دەردەپەرتتە رپوبە رپووبونەوەى ئاشەكان، ھەر كە لەگەل ئاشى يەكەمىاندا لېك دەدەن؛ نۆزەكەى تىك دەشكىت و لەسەر ئەسپەكەى بەردەبېتتەو سەر زەوى.

لە ناخى ھەر ھەمووماندا دۇن كىخۆتەيەكى بچووك ھەيە، لە خەيالى خۇيدا ياخى بۇ خۆى ساز دەكات، لە داوەكانى وەھم تەگەرەى بېنچىنە بۇ خۆى دەدوورپت؛ كە لە راستىدا ھىچ بنەمايەكيان نىيە، ھەر چەندى لە ژيانىدا ھەولتى سەرکەوتن دەدات؛ بە نەتوانىنى تىپەراندى ئەو ياخىيانە بيانوو بۇ خۆى دەھىنېتتەو؛ كە لە شىوہى ھەژارى و بېھيوايى و بىكارىدا

خویان دهنوینن، یان هەر کۆسپییکی تری ژیان بن، ته مه نی خوی به ترسان و دوودی له بهر ههنگار بوونه وه یان به سه ر ده بات.

له نیوان ترس و دوودلیدا ئه و تاریکایی و بیهوا ییه ده ژین؛ که هه موو هه لیکی سه رکه وتن له ئاش ده ده ن، ترسه کانمان ئاشن، له خودی خۆمان و له بیره پر نه ژینییه کانمان سازمان داو ن، جار یکیان ئاماریکم خویند نه وه ده لیت؛ مرؤف له هه ژده سالی یه که می ژیا نیدا؛ ۱۴۸ هه زار جار وشه ی نه خیری گوئی ئی ده بیته، به لیش چه ند هه زاریک تینا په پرنیت، خیزان و قوتا بخانه و کۆمه لگه به شدارن له توند کردنی ترسه کانی ده روونی مرؤف؛ له رپی ترساندن له رووکردنه هه ر کاریکی نوئی و بویرانه، بۆیه ده روونی خوی له سه ر کشانه وه له نه انجامدانی هه ر شتیکی ده ره وه ی رپره وی ژیا نه رۆتینییه که ی بهر نامه رپژ ده کات، ئه و ده مه ی رووبه پرووی به رهنگارییه کانی ژیا نیش ده بیته وه؛ زلیان ده کات، ئاشی زه به لاحیان ئی دروست ده کات، جیاوازی لیره دا ئه وه یه؛ وه ک دۆن کیخۆته رووبه پروویان نابیته وه. به لکو خوی راده ستیان ده کات و ده بیته دیلی کۆتوبه نده وه همییه کان.

بیئومیدی شیرپه نجه ی ژیا نه، ترس سووته مه نی دوودلییه، کاتیکیش مرؤف بهر له کردنی هه ر کاریکی نوئی؛ هه ول ده دات هه موو ورده کارییه ک بزانیته؛ دوودلی بو خوی ده خولقی نیت، کاتیکیش له نرخی ئه و ورده کارییا نه زیاد ده کات؛ بیم به بهر خۆیدا ده هی نیت، بۆیه دوودل باوه ری به می شکی خوی نییه، ترسنۆکیش متمانه ی به دلی خوی نییه، ئه گه ر ترسه کانی ئیمه راستین؛ بۆچی که سانی دیش هی نده ی ئیمه به ده ستیا نه وه نانا لپین؟

دوودلی ئه و خوا ستا نایه باوه رمان پییان نییه، ده زانین جوانن، به لام ده ترسین له رینگه ی پیگه یشتنیان بکه وین، ئه م ترسه ش خودی هوکاری

وهستانمانه، له بیرى ده که یں که وتنه کانمان زیاتر له سه رکه وتنه کانمان دروستمان ده که ن، بویه دوو دل واز له جله وی خوئی ده هیئیت؛ نه وانی دی هه لیبسو ورتین و ده ستگرتن به سه ر چاره نووسی خوئی له ده ست ده دات، له ژیانیشدا جگه له چاوه پروانی بو سۆز و چاکه ی که سانی تر؛ هیچی تری بو نامیئیته وه، بگره ترسنوک پیویستی خوئی بو ئاینده رت ده کاته وه، چونکه له رینگه کانی ده ترسیت، رینگه کانی ئاینده به بهر چاوانییه وه تاریکن، به لام ته نیا تاریکییه جوانی ده به خشیته رۆشنایى و بو گه پان به دوایدا هانمان ده دات، یا خود به ده ستی خوومان دایم پینین، متمانه نه کردنی ئیمه به ئاینده هه بوونی نه وه هه لئاوه شینپیته وه، به لکو بوونی خوومان پوو چهل ده کاته وه.

که ده بینم ترس و دوو دل کومه لگه عه ره بییه کانمانیان وه ک ته نی رپش کردوه؛ ده پرسم؛ ئایه نه وه کتیبه دروستانه ده خوینینه وه که ئاسووده یی له ده روومان ده چپین و بویری له ناخمان توکمه ده که ن؟ ئایه نه وه هه وال و زنجیرانه سه یر ده که یں؛ که به ره و پیکه نین و بیرکردنه وه و پرسین پالمان ده ده ن؟ زۆرینه ی ده روازه رۆشنیرییه کانمان؛ که به شی گه وره ی بنیادنانی که سایه تییه کانمان داگیر ده که ن؛ ده روازه ی نه رینین، هه موو باوه رپکمان به سه رکه وتن لئ ده کوژن، به دره فتاری ترس له نیو تاکه کانی کومه لگه دا ده روپین، شه رم نییه مرؤف بترسیت، شه رم نه وه یه ترس ده ست به سه ر مرؤفه کاندای بگریت، بویری نه ترسان نییه، به لکو توانستی هه لسوورانندی ترسه.

دوو پاتبوونه وه ی نه خیره کانی ژیانمان؛ نه رینیی کردوته باریکی ئاسایی، له وه ده مه پرا مندالین؛ قه ده غه ی له م شیوه یه مان گوئی لیبه؛ "ئه مه مه که،

ئه مه شه رمه، ئه مه نه شياوه، خه لکی چی له باره ته وه ده لێن؟"، تا ئه م گری کوێرانه له ژيانمان رهنگ ده ده نه وه، ئینجا خه لکی له دادگهی نادادگه ری کۆمه لگه دا به سه رمانه وه ده بنه دادوهر.

کاتیکی ده چیت جلی نوێ بکری؛ بیر له رای خه لکی ده که یته وه، کاتیکی له شوینی گشتی پیده که نیت؛ بیر له وینه ی خوێ ده که یته وه له بهر چاوان، کاتیکی برپاری هاوسه رگیری ده ده یته؛ له ده ستیشانکردنی هاوژینه که ت زۆر وریا ده بیت، نه بادا له گه ل پیدشینی خه لکیدانه گونجیت، له زه لکاوی ئه م هه موو په ریشانییه کۆمه لایه تییه دا؛ مرۆف بیری ده چیته وه به ئازادی بچوو لیته وه؛ بێ ئه وه ی خه لکی بچنه ورده کاریبه کانی ژیانیه وه.

ترس چه شنی ژيانی ئافره تیکه له گه ل پیاویک خوێ نه ویت، دوودلیش وه کو ژيانی پیاویکه له گه ل ئافره تیکی متمانه ی بێ نه بیته، یه که میان له داخان و دووه میان له پاراپیان ده مریت، ئه وه ی ده یه ویت له ترس قوتاری بیته؛ گه ره که یته له خودی خوێ بگات، بۆ ده ربازیش له دوودلی؛ پیاویسته له ژيان بگات، له ده روون گه یشتن به چیرلێوه رگرتن و مه شقیکردنی دیته ئاراوه، له ژيان گه یشتنیش به قوولبوونه وه له ئه زموونه کانی و به رگه گرتنی ژانه کانی دیته کایه وه.

شکاندنی به ربه ستی ترس و بیم ئه و دیویمان نیشان ده دات و به ره نگاری ترسه کانیشمان سه رکه و تنمان به سه ریاندا خیرا ده کات، چونکه گومان له وه دا نییه روه به پروومان ده بنه وه، ئه و شتانه شی ده مانترسین؛ ئه وانهن ده بیته لێپانه وه ده ست بێ بکه ین، له کۆتاییشدا نایته له هه ولدانه وه بێنومید و هیوا بر او بین، وه ک سیرفانتیس ده لیت: "کات هه موو شتیکی بێ ده گه یه نیت".

گیانی یه کگرتن

دوای نوئیژی به یانی به به له میکی بچووکه وه به پری ده که وت، نه و جوړه به له مه یان له کوندا له که ناری که نداوی عه ره بیدا بۆ راوه ماسی به کار ده برا، به ربلاوترین جوړی ناوچه که بوو، بۆ جوولاندنی سه و لیان به کار ده هینا، جار و باریش چاروگه یه کی بچکۆله، له ته نها سی که سیش زیاتری هه لئه ده گرت، ده گه یشته شوینی راو و دوای داوای سه رکه وتن له خوی گه وره؛ توپره که ی فری ده دا ئاوه وه، تا له نزاکانی کوئیای ده هات؛ شه ش به له می تریش ده هاتنه نزیکییه وه و چاو و گوئیان له یه ک ده بوو، وه ک ئه ویان ده کرد، سه یری یه کتریان ده کرد و سلایان له یه کدی ده کرد، هه مووان بۆ یه کدی خوازیری راوی به فهر بوون.

که کاتی ژهمی نیوه پۆ نزیک ده بووه وه؛ به له مه بچووکه کانیان له یه کتر نزیک ده کرده وه، هه ر یه که یان خواردنی خوئی ده رده هینا و له گه لیاندا به شی ده کرد، دوای داوای به ره که تی خواردنه که له خوی گه وره؛ به هه مووی که متر له نیو کاتژمیریان له خواردن و گفتوگو و پیکه نیندا به سه ر ده برد، پاشان که میک به ری خوړنشینیش؛ توپره کانیان ده رده هینا و ماسیه پیوه بووه کانیان له ده کرده وه، بۆ چوونه وه خوئیان ئاماده ده کرد و توپره کانیان ده پیچایه وه و له به له مه کانی خوئیانیاں داده نایه وه، وه ئی به ر له وه ی هه ر یه که و به ره و ئاراسته ی گوندی خوئی به پری بکه ویت؛ بۆ دوا جار له یه کدی نزیک ده بوونه وه، تاکو دلنیا بنه وه هیچ به له میکیان له ماسی بیبه ش نییه، نه گه ر بینبایشیان؛ هه ر یه که یان هه ندیک ماسی راوکراوی خوئیانیاں ده هاویشته به له می به تالی دوسته که یانه وه؛ بۆ ئه وه ی

هیچ شتیگ بلین، ئەم دیاردهیه ببوو نهریتیگی بیدهنگی نیوانیان، ئینجا دەرپۆیشتنهوه.

شهوانه كابووسیک به سهر زایدی داده دا، زاید یه ک بوو له و پیاوانه، بۆیه زووتر له وانی تر هه لده ستایه وه و پيش ئه وانی دی ده گه یشته شوینی راپوه که، ئەو كابووسه چه ندين ساڵ بوو خه و و خۆراکی ئی تال کردبوو، ده بیینی شه پۆله کانی ده ریا به رز ده بنه وه و بای توند هه لده کات، به له می دۆسته کانی سه ره وبن ده بوون و یه ک له دوای یه ک نغرۆ ده بوون، هه وئی رزگار کردنیانی ده دا، وه ئی پیی نه ده کرا، پاشان گوپی له ده نگیکی دوور ده بوو، ده یگوت: "دلتهنگی له گه ل کۆمه لدا شادییه"، له خه و راده بوو، ده بیینی له شی بۆته پارچه یه ک ئاره قه، هه ندیک قورئانی ده خوینده وه، پاشان دوو پکات نوێژی به ر له به یانی ده کرد و تکای ده کرد شتی وا پروو نه دات.

رۆژتکیان به ر له یه کتر جه ییشتنی راپوچییه کان له شوینی راپوه که یان؛ یه کیکیان لێ نزیك بووه وه و پیی گوت که وا به له مه که ی کون بووه و نایگه یینیتته وه وشکانی، داوای له زاید کرد له گه ل خۆیدا سواری بکات و به له مه کونبووه که شی به په تیگ به دوای خویانه وه به ستنه وه، زاید به خۆش حالییه وه داواکه ی په سند کرد و هاو پیکه ی له ته نیشتی دانیشت؛ سه و لپیکه ی به ده سته وه گرت و زایدیش سه و له که ی دی، هه تا گه یشتنه وه ده ره بنده که به یه که وه سه و لپیان ئی دا.

- زووتر گه یشتین ها!

پیاوه که به پیکه نینه وه وای گوت و زایدیش به سه رسورمانه وه وه لآمی

دایه وه:

- بیگومان! دوورییه که مان به ته نیا نیو نه وهنده بری.

زاید گه راپیه وه ماله وه و بیرى له وه ده کرده وه؛ چۆن به هۆى یارمه تی هاورپیکه یه وه توانیویانه زووتر و به ماندوو بوونی که متر بگه نه وه، خو ئه گهر له راپویشدا هاریکاری یه کتر بن؛ رهنگه هه لکشاندنه وه ی توپره که و لیکردنه وه ی ماسییه کانیش کاتی که متر بخایه نیئت، بگره له وانه یه بتوانن بگه نه دوورییه کی زیاتری ده ریاکه و نه ویئش ماسی یه کجار زیاتری تیدایه، نه مانه ی به میئشکدا ده سووراپیه وه.

دوای نه وه ی بیرکردنه وه زایدی ماندوو کرد؛ سه رخه ویکی لی شکاند، هه مان خه وی دیته وه، به لام نه م جاره به له مه کان به پال یه کتره وه ببوونه یه ک پۆل و هه ر یه که توند به له می هاورپیکه ی خو ی گرتبوو، نه لقه یه کی توکمه یان پیک هینابوو، شه پۆل به رز بووه وه و هه موو به له مه کان به بن سه ره و بنبوون به یه که وه به رز بوونه وه، یه که م جار بوو ئاوه ژوو نه بنه وه، دوای هیوربوونه وه ی زریانه که ش هه مان دهنگی گوئ لی بووه وه، ده یگوت: "نیستا کاتی شادییه".

راپه ری و خیرا به ری که وته ده ریاکه وه، گه یشته براده ره کانی و پی گوتن: - باوه رتان به خه ون هه یه؟

وه لامیان دایه وه ده کریئ هه ندیک له خه ونه کان لیک بدرینه وه و راست هه لگه رپن، نه وه ی له خه و دیبووی؛ بۆیانی گپراپیه وه و پی گوتن:

- نه گهر بتوانن بگه ینه دوورییه کی زیاتری ده ریاکه؛ ده توانن راوی زیاتر چنگ بخه ین، به لام به م به له مه بچوو کانه مانه وه نه مه مان پئ ناکریئ، چی ده لپن به له میکی گه وره تر دروست بکه ین و کاری تیدا بکه ین؟ مه به ستم که شتییه، نیمه ی پئ ده گه یه نرته نه شوینانه ی ماسی گه وره یان لی کو

دهبیتته وه، بهم شیوهیه دهتوانین ماسی زیاتریشی تیدا بار بکهین.
راوچییهکان چاویان لئی زهق ببوووه و سهیری یهکیان کرد، یهکیکیان
پئی گوت:

- چۆن گهمیهمان پی دهکپردیت؟ پارهی پیویستمان نییه!
- نهگهر بیت و ههر ههوت بهلهمهکهمان بفرۆشین؛ دهتوانین بهشیکی
پارهی گهمیهکه بدهین، نهوهکهی تریش دواتر به قهرز دهیدهین، بیرتان
بیت؛ ماسی زۆر راو دهنیین!

دوای چهند مانگیک راوچییهکان بهیانیمان بهیهکهوه بهسه پستی
گهمیهکهوه بهرهو دهريا بهرپی دهکهوتن، له بهر فراوانی قهبارهکهشی؛
مندالنهکانیشیانیه له گهله خویان دهبرد؛ له کارکردن یارمهتییان بدهن،
گهورهکان بایه خیان به راوکردن دهدا و ههنديک له مندالنهکانیش هارییان
دهکردن، مندالنهکانی دیکهش له ناو کهشتیه کهدا کاریان دهکرد، پاکیان
دهکردهوه و چیشتیان بو سهرنشینان ناماده دهکرد، ریکیش کهوتن زاید
بکه نه سهرکردهی خویان.

دوای زیاد له چل سالان؛ گهمیهکهیان بوو به کهشتیهگه لیکي یه کجار
زه به لاج و به ناو دهرياکانی جهاندای گوزهریان دهکرد، نویتترین کهشتیان
به کار دهبرد، نیستاش هیچ بهندهریک نییه له جهاندای کهشتیهکی سه
بهوانی تیدا نه بیت.

زاید بهر له وهی بمریت به مندالنهکانی خوی گوت:
"کاتیک بو یه کهمین جار به کهشتیه گهوره کهمان به رهو دهريا بهرپی
کهوتین؛ له شارهزاییمانوه نه بوو، به لکو له باوه رهوه بوو، باوه پووون به
پیویستی یه کگرتن و خواستی به دهینانی بهرژه وندی مندالنهکانمان؛ که

ته نيا به يه كگرتن دېته ئاراهه".

دواى كوچى زايد؛ له سه ر گوره كهى نووسيان: "ته و خه ونانه جوان ترين
كه له خه ودا و له به ئاگاييدا به سه رمان داده دن"، ته و كه شتيگه له ش
ئه مرؤكه به "ئيمارات" ناو ده برېت.

په راویزه کان

له په راویزه کانی ژياندا گه لیک گه مژه یی و گونا و تاوان و سووچ و هه له مان نه نجام داوه، دواتر له ناوهندی په پره کاندا و له دیره بهر چاوه کاندا خو مانمان به ته و به و په شیمانی دلخوش کردووه، هه تاکو خه لکی گومانی دلپاکی و چاکیمان پې ببه ن.

په راویزه کان فیریان کردین؛ نه و ساتانه ی بایه خ نادهینه تۆمار کردنیان و له بیریان ده که یین له په راوه کانی میژوودا بیانکه یینه به لگه؛ قه شه نگترین تاوه کانی ژیانمان، بویه دوا ی ماوه یه کی دوور و دریژ ده گه پینه وه و بیرمان دینه وه، جا له لیواری لاپه پره کاندا ده یاننووسینه وه، پرسته گه لیک کی کورت و به خه تپکی بچووک و به وشه ی سه رنج ده ست پې ده که ن، چه نده جوانه که یه کپک له نیمه نامه کانی به سه رنجه کانی په راویز دهر ازی نیتته وه!

من هه رده م وام ده کرد، به تایبه تی له و په یامه فه رمیانه ی به پۆستی نه لیکتپړونی ده مناردن، ئیستا که وا بۆم دهر ده که ویت؛ به پې نه وه ی هه ست بکه م له دوا یانه وه لیدوانی خه نده ئامیز و ئامازه ی سۆزداریم نووسیوه، ته ووا ی نامه کان ساخته و درۆن؛ ته نیا نه وانه نه بن که له کو تاییه کانیاندا دهنووسین، سه رنجه کانیش هیچ نین؛ ته نیا په راویزی به ناو نیشان نه بن.

وا دهر زانین که س په راویزه کانمان ناخوینیتته وه، نازانین چاوی خوینته ران سه رتا ده که وپته سه ر وانه وه، نه وانیش وه ک نیمه خاوه ن په راویزن، بویه ده یانینیت به دوا ی سوو چه کانی نیمه وه ن؛ بو نه وه ی هه ست بکه ن له نیمه باشترن، یان هه تاکو هه ست بکه ن نه وان ته نیا که س نین؛ ئاره زووی دهر چوون له یاسا و بنه ماکان ده که ن.

هه موومان درؤ ده کهین؛ ئەو دهمە ی جگە لە خوومان کەم دە کهینه وه و دەلێین: "فلان لە شەستی مانگ دەژێت"، چونکە لە ناخه وه خوازیا رین وه کو ئەو بین، پەراویز خرابین و جگە لە هەندیک هاوړی کەس ناومان نەزانیت، ئەو دهمە جەهان چاوی لێمان نییه و چیمان بویت دەیکهین، چونکە بهو که سانه وه سەرقاله؛ که لە ناوه پراستی پەره کاندایه ژین، ئەو که سانه ی رۆژانه میژوو ساز ددهن.

لە پەراویزه کاندایه دوستانم؛ هیچ درۆیه کمان پێ ناکریت، چونکە کاتیک تێیاندا دەنووسین؛ به وپه پری پله ی بیا به خیه کان گه یشتین، ته واوی ئەو کۆتوبه ندانه ی سەر و میشکیان به ند کردوین؛ فرپیان ددهینه زبڵانی فه رامۆشکراوه کانه وه، له و شوینه دا و له و دیو سنووری پەره کاندایه توانین بێ ئەملا و ئەولا بلێین؛ ئاوا و ئاوامان کردووه.

جوانی زمانی پەراویزه کان له وه دایه؛ به شیوازی رابردوو ده یاننووسین، هیچ کهس ناویریت له سەر راستی ئیستای بنووسیت؛ ته نیا له ناوه پراستی پەره کاندایه بیت، ئەو شوینه ی پروبه ری درۆی تیدا فراوان ده بیت، ئەوینی پاک و باوه ری دل سوژ و ته واوی ئەو ده مامکانه ی به یانیان کاتی چوونه ناو خه لک له سه ریان ده نیین، شه وانیش چه شنی ئارایشی جوانکاری لێیان ده کهینه وه، روخسارمان ده چیته وه سەر راستی خو ی، به هه مان چه شنی په یکه ره مه رمه پریه دیرینه کان سارد و سړ و ناروون و ئیلن.

هیچ شتی که هینده ی نه داری ئاسووده به خش نییه، کاتیک په کی کمان له کۆلانی شاره کۆنه کاندایه بیکار ده سووړپته وه و شان له شانی نه ماوان و له بیرکراوان ده خشی نییت، کاتیک قاوه ی وان ده خواته وه و به نوکته کانیا ن پیده که نییت و چیدی به زه یی پێیاندا نایه ته وه؛ ئەو کاته وه ک ئەوان نه دار

دهبیت، تهنیا ئه و دهمه خوازپاره له گیرفانیدا جگه له قووتی ئه و پوژهی خاوهنی هیچ شتیکی دی نه بیت و له سینهدا تهنانهت خه می ئه و پوژهشی هه ئنه گریت.

کیشه ی ئیمه تاوی له خۆباییبوونمانه، بیرمان ده چیت ئیمه له راستیدا تهنیا له پهراویزهکانی ژباندا دهژین، ئیمه تهنیا له پهراویزهکاندا دهتوانین نازادانه بیر بکهینهوه، نازادانه گوزارشت بکهین، له پهراویزهکاندا؛ دلسۆز دهبین و داوای چاوپۆشی دهکهین، دهشکپین و دهگریپین، کاتی شادی بزه دهکهین؛ نه که ئه و دهمه ی روو خۆش دهکهین، له پهراویزهکاندا دۆستانم؛ دهبینه دۆستی راسته قینه، تهنیا له ویدا دهبینه چرا نه وه ک پهروانه.

ئیواره وا دیت و مه ره که ب به سه ر پهراویزهکاندا دهتکیت، له جۆش و خرۆش لیورپژریان دهکات، هه موو وشه کان دهگریت رهش بگرینهوه؛ تهنیا نووسینی پهراویزهکان نه بن، چونکه نه وه ی له پهراویزهکاندا دهنوو سیپت؛ وه ک که سیکه تاشه بهرد بتاشیت، کاته که ی دیاریکراوه و شوپنه که ی تهنگه و شتیکی دی جگه له راستی پهرا؛ خۆی له و شوپنه دا نابینیته وه.

هیلی پهراویزهکان هه میسه خوار و خپچ و بهرز و نزم، خپرا پهنگیان کال ده بپته وه، چونکه خه لک زۆر په نجه یان به سه ردا دهه پین؛ تا هه ست به راستیه کانی بکه ن، یانیش هه ست به مه ودا ی ساخته یی خۆیان بکه ن، جه مان سه رقاله به هینانه دی و تۆمارکردنی سه رکه و تنه کان، به ململانی وه شانندی پوژنامه و گو قاره هه واییه کان، به بردنه وه و به ده سته پینان، له راستیدا نه و ساده پهراویزه خراوانه ی له سه ر کورسیه ژماره دووه کانرا ده پوانن؛ هه ر تهنیا ئه وانن ده زانن به خته وه ری له نیوان واندا له پهراویزی په رهکاندا دانیشتووه، گالته یان به و سه ربازه سه رکه شان ده دیت که له پینا و

ھىچ دۆزىكىدا دەجەنگېن و خوۋ بە كوشتن دەدەن، تەنيا بۇ ئەوھى ناويان لە بەرگى كىتېبە كۆنەكان دەن و وىنەيان بە ديوارى مۆزەخانە دېرىنەكانەوھ ھەلبواسن.

پەراوئزەكان ئەمپۇ برىتىن لە و شوئىنە قەشەنگانەى پېياندا تىدەپەپىن و نايانبىن، ئەو قاوانەى دەيانخۆينەوھ و چىژيان لى نايىن، ئەو دلانەى دەيانشكىن و كۆتايى تەمەن بىرمان دېنەوھ، پەراوئزەكان ئەو ئوقرانەن؛ ژيانمان لە بەدوا گەرانىاندا بەسەر دەبەين و لە سىنەكانى خوۋشماندان، پەراوئزەكان سەرەتا ساكارەكان و ئەو كۆتايىبە ھىمانانەن؛ كە بەشكۆوھ پېياندا تىپەر دەبىن.

چۆلەكە و شەمشەمە

باپېرەم لە زارى سۆفيگەريكى ئىسلامەوہ ئەم چىرۆكەى بۆ گىپرامەوہ:
دەگىپرنەوہ سبەينەبەكيان چۆلەكەبەك بە دوای خواردندا درەخت بۆ
درەخت و شوين بۆ شوينى دەکرد، لەبەر زۆرى برسىتيبەكەى زۆر شپرزە
و شەكەت و ماندوو ببوو، دوو پۆژ بوو هيچى نەخواردبوو، دوای ئەوہى
لەسەر شوينىك لەنگەرى گرتەوہ بە دوای ميروويك بگەپت؛ خوئى پى لەو
كولەمەرگىيە پزگار بكات؛ ئەشكەوتىكى بچووكى بەرچاو كەوت، كەمىك
بىرى كردهوہ: "رەنگە ئەو ئەشكەوتە تاكە شوين بيت شتىكى بۆ خواردن لى
دەست بكەوئت"، دەروازەكەى بىبى بەبەردا دەخست، وەئى ھەر چۆنىك
بيت؛ بە سكى بەتالەوہ بسوورپتەوہ ھەر دەمرىت، بۆيە مەرگى گەرۆكانەى
پى باشتەر بوو لەوہى بەبرىسىتى بەسەر لقى دارىكەوہ بمرىت، ئەم شتانەى
بە مئشكدە سوورپايەوہ.

چووہ ناو ئەشكەوتەكەوہ، بەرچاوانى تاريك داھات، بە تاريكىيەكەيدا
رۆيشت ھەتاكو ھىلەكانى خوړيش لىك ھەلۆەشانەوہ، كاتىك بە ھەوادا
دەفپرى؛ بەر شتىكى نەرم كەوت و كەوت، نەيزانى چارەنووس لە كوئى بەرى
داوہتەوہ، بەلام دلخۆش بوو بەوہى ئەو شوينەى كەوتە سەرىشى ھەر
نەرم بوو، سەيرى دەوروبەرى كرد؛ خالخالى سوورى بينى دادەگىرسىن و
لپى نزيك دەبنەوہ، بۆنى قەومانى كرد، كۆمەلپك شەمشەمە بوون؛ ھاتنە
ژوورەوہى ئەو نامۆيە ترسى بەبەردا ھىنابوون، يەكپىكيان بە دەنگىكى
بەرزەوہ كە وا دەرىدەخست گەورەكەيانە؛ ھاتە گۆ:

- چۆن گەبىشتىتە ئېرە و لە كوئوہ ھاتوويت؟

- له دارستانه وه هاتووم و به دهم فرینه وه خووم لیره بینییه وه.

- ئه ی چوون له تاریکایی رۆژدا هه لده فریت؟

چۆله که که که میک بیده نگ بوو، دهیوست پرووی شه مشه مه که ی لئ

دهرکه ویت، پرسیاره که ی به بیر هاته وه و پئی گوت:

- تاریکایی رۆژ؟

- به لئ، چوون یه کییک ده توانیت له و تاریکاییه دا ببینیت؛ که رۆژ به

تیشکه کانی خووی بلاوی ده کاته وه؟

- خوور سه رچاوه ی رۆشناپییه نه ک تاریکایی، ئیوه لیره دا له شوینیکی

تاریک و تنوکی وه هادان؛ چاو چاو نابینیت، ئیمه ی کومه لئ چۆله کان ته نیا

له رۆژدا ده فرین، له شه ودا هیچ شتییک نابینن.

- قسه ی پرپووچ! وا دیاره توش له و جادوو بازانه ییت که له تاریکیدا

ده بینن، زوو به دانی پیدا بئی؛ که سیکی قۆلپریت! درۆیان نه که ی! نه گه رنا

فرمان ده دمه شه مشه مه کان چاوانت هنجره نجر بکه ن.

- به خودا قۆلپر و شتی وا نیم، من چۆله که م، سویندت بو ده خووم له

تاریکاییدا نابینم.

ئاماژه ی دایه شه مشه مه کان، به چه پۆکان به سه ری که وتن، خه ریک

بوو بیکوژن، ئاماژه ی دانی بوه ستن، بالئیکی خووی به رز کرده وه و تا گرتی له

چاویکی چۆله که که ی دا، برینداری کرد و خستییه سه ر زه وییه که، پاشان

هاته وه قسان:

- هیشتا سووریت له سه ر ئه وه ی له رۆژدا ده بینیت؟

چۆله که که که نه م په نده ی بیر که وته وه: "به گویره ی ژیریان که سانی تر

بدوینه"، بیریشی که وته وه شه مشه مه کان له رۆژدا نابینن، به گه وره که یانی

گوت:

- لېم مەگرە گەورەم، درۆم لەگەلتدا کرد، من ھەر بەراستی لە رۆژدا نابینم، بەلام ھەوێ فرینم دەدا و خۆم لێرە دیتەو، چونکە پێگە کەم بزر کرد و رۆشنایی ئەشکەوتی ئێوەم لە دوورپرا بینی، ئیستاکەش وەک لە شەوئەزەنگدا بم؛ ھەموو شتیکی دەورم دەبینم.

شەمشەمە کە پیکەنی و لەپر بێدەنگ بوو، بە دەنگی بڵند و نێرانەوہ قسە ی کرد:

- بئێ قۆلەر نیت و چەتوونێکی سەرشییتیت، باشە کێ لە مەگەرەکیەتی لە رۆژدا بفرییت؟ تا شەوئەلات چاوەرێ بکە، کەیفی خۆشت بکە، بینین لە تاریکایی چەپۆکی شیتییه.

پاشان رێی دایێ بروات..

باپیرم وەھایی کۆتایی پێ ھینا:

"ھەر مرۆفە و بە روانینە تاییبەتە کە ی خۆی ژیان دەبینیت، نەتوانین لە رای ئەوانی دی بگەین؛ واتای لەسەر دروستی ئیمە ناگە یە نیت، ئەوہش ناگە یە نیت ئەوان لەسەر ھەلەن، ژیان پەنگینە، وەلێ مرۆف تەنیا خۆیەتی جاروبار تەنیا پەش و سپی دەبینیت، مرۆفەکان بە گوێرە ی ژیری خۆیان بدوینە، بە گوێرە ی مێشکی خۆشت بپاریان بەسەردا مەسە پینە".

له کوئو نیکا دیت؟

کورتە وتاریکی "ئیلیزابیث گیلبرت"ی رۆماننوسم بینی، له "TED" له باره‌ی سەرکه‌وتنی رۆمانه‌که‌ی خۆیه‌وه قسه‌ی ده‌کرد؛ "چێشت، نوێژ، خۆشه‌ویستی"، هه‌روه‌ها له باره‌ی پرسیا‌ری خه‌لکییه‌وه؛ ئایه‌ ده‌ترسی‌ت له‌وه‌ی له‌ ئاینده‌دا شتیکی چاکتری پێ نه‌نووسیت یان نا؟ پرسیا‌ریکی ژیرانه‌یه، چونکه زۆر جار هه‌ندیک له سەرکه‌وتنه له‌پاره‌به‌ده‌ره‌کان ده‌بنه سەرکه‌وتنی کۆتایی، بۆیه‌ خاوه‌نه‌کانی زۆر ده‌ترسی‌نیت.

"ئیلیزابیث" تاوه‌کو وه‌لامی ئەم پرسیا‌رانه‌ بداته‌وه؛ له‌ میژوودا به‌ دوا‌ی سەرچاوه‌کانی نیکا‌دا گه‌پاوه، بینویه‌تی ئەو بیرۆکه‌ مرۆیا‌نه‌ی له‌ قو‌ناغی رابوونی ئە‌و‌پرووپیدا به‌‌دی‌ار که‌وتوون؛ تیشکیان خستۆته‌ سەر بیرۆکه‌ی؛ مرۆف چه‌قی گه‌ردوون و هه‌موو شته‌گانه، پێم وایه‌ ئەو مرۆگه‌رانه‌ی سه‌ده‌ی پازده‌یه‌می مه‌به‌سته؛ که‌ له‌ ئە‌و‌پرووپادا سه‌ریان هه‌لداوه، جا‌ریان ده‌دا مرۆف به‌‌های راسته‌قینه‌ی خۆیان بدری‌تی؛ که‌ وه‌ستاوه‌ له‌سه‌ر مافی خۆی له‌ بیرکردنه‌وه و دا‌هینان، به‌لام کلێسه‌ی چاخه‌ تاریکه‌کان له‌ بوونی خۆیان دا‌یمالێون و ئە‌وانی خستۆته‌ ژێر رکێفی خۆیه‌وه، هه‌روه‌ها دواتر مه‌به‌ستی بوونگه‌راکانه، "زانپۆل سارتره"ی ویژه‌وانی فه‌رهنسی له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م رێبازه‌که‌یانی دامه‌زراندووه، "سارتره" خه‌لاتی نۆبلی ویژیه‌ی پێ به‌‌خشا‌وه، به‌لام وه‌رگرتنی رەت کردۆته‌وه.

رووی هاوبه‌شی نیوان مرۆگه‌ری و بوونگه‌ری نه‌وه‌یه؛ مرۆف ده‌که‌نه‌ ئامانجی رها و به‌‌چاوگی وزه و نیکا و دانایی داده‌نێن، به‌لام "ئیلیزابیث" ئە‌مه‌ی پێ سه‌تمه‌ له‌ مرۆف، به‌‌تایبه‌تی کاتیکی له‌ناکا و توانستی دا‌هینان

له دهست دهدات، پې وایه لېږدا گرفتیک له بیرۆکه که هه یه، ده پرسیت؛ چ سووچیکې نه وی تېدایه کاتیک له چله کانی ته مه نیدایه و به لوتکه ی داهینانه کانی گه یشتوو؟ خو نه گهر به راستیش توانستی هینانه کایه ی کاری چاکتری له ناینده دا له دهست داییت؛ ده بیت چی بکات له و سئ ده یه یه ی له ژبانی دادیت؟

"ئیلیزابیت" بیرۆکه یه کی نامۆی له فه لسه فه کۆنه یونانی و لاتینییه کان دۆزیوه ته وه، پیمان و بووه نیگا و دانایی ده به خشرینه مروف؛ نه ک نه و چاوگی وان بیت، یانی له دهره وه دین و له ناوه وه هه لئاوو لپن، له زور باردا مروف له ناکاو هه ست ده کات کاریکې داهینه رانه ی پچ ده کریت، نووسین و نیگارنک به نمونه؛ به پچ نه وه ی په ی به هۆکاره که ی ببات.

پیم وایه منیش زور هاوړایمه، خویندوو مه ته وه هه ندیک له نووسه ران دهنگیکیان گوئ لئ ده بیت؛ به ره نووسینه کانیان پالیان ده نیت، هه ندیک ده لپن؛ نیگا وه ک باران وایه؛ له ناکاو به سه ریاندا ده باریت، یه کیک ده لپت؛ دانایی خوئ له ئاسماندا په نا داوه، بویه چه ندین کاتژمیرئ دوور و درپژ به دیار ئاسمانه وه چاوه رپئ ده کات؛ تاوه کو به سه ریدا دابباریت.

به ری چه ند سالیک له گه ل کۆمه لیک براده ری خووم سه ردانی "دوریس لیسینگ" ی نووسه ری ئینگلیزمان کرد، خاوه نی خه لاتئ نۆبلی وئژیه یه، له ماله بچکۆلانه کهیدا له له ندهن؛ که دانیشترین یه کیکمان لئ پرسئ؛ چون بیرۆکه ی کتیبی بو دیت، وه لامی دایه وه: "هه ندیک جار کتیب له رسته په کی واتاداره وه سه ره له دهدات، جاریش وایه ده سالان ده خایه نیت، کتیبیکم هه یه به ناوی "هاوسه رگریبی نیوان ناوچه کانی سئ و چوار و پینج": ماوه ی ده سالان بیرم لئ کردۆته وه، که چی بیرۆکه ی کتیبی "توقاندنی چاک" له

گفتوگوځیه کی ته له فونځیه وه بوم هاتووه".

ئیسټا ده پرسم: شیوازی ژانمان دهرفته هی سټکردن به داناییمان ده دات؟ دلنایام "ئیلزایبټ" و "دورس" و داهینه رانی تر؛ گه یشتوونه ته نه وهی رۆچوون له شیوازی ژانی خپرا و پر کوسپی نه مړوی ئیمه؛ له کوشنده ترین دوژمنه کانی داناییه، نه گهر له گه ل ههر دهنگوباسپکی له هه واله کان دهرده که ویت؛ بوهستن و له گه ل هه موو پروداوه کانی جهماندا کارلیک بکه ن؛ ههر وه کو زورپکمان ده یکه ن؛ په یوه سټی نیوان خویمان و دانای له ده ست ده دن.

نیگا ته نیا بو که سانی شایه ن دیت، ته نیا که سانیکیش پئی شایه ن؛ خویمان راهینن له گه ل ئارامگرتن و بیرتیزی و دوور که ونه وه له هه وئی بوونه که نالیکی هه وائی؛ ئاگاداری هه موو پروداوه کانی جهمان بن، له یه کییک له وانهم پرسى که له تویته ر شوینیان که ونووم؛ بوچی نووسینه کانی که م کردوته وه، زورم چپژ ل ده بینین، گوتی چیدی دل توانستی داهینانی نه ماوه له جهمانیک؛ پر له دارووخان و نه رننیه کان بیت! له به ره وهی زور چاو له دهنگوباس و نه هامه تیبیه کانی ته واوی پارچه کانی جهمان ده که بن؛ تووشی ئیفلیجی سۆزداری و به فیرودانی زهینی بووین، چیدی دهر وونمان ئاماده نییه بیر بکاته وه له مرؤف و گهر دوون و بوون و زانین و جوانی و نه وین و هه موو شته کانی دیکه ی نیگیان لیوه په یدا ده بیت.

کاتییک خه ریکی نووسینی یه که مین رۆمانی خوم بووم؛ له باره ی چاوی نیگاوه ده مپرسی، دواى ته واو بوون بوم دهر که وت؛ شویننه کان پر ده کات و که ش و باره کان گولوپرژین ده کات، که چی ئیمه بو هه وائی کوشتوبری و رپفراندوم و خه پسه ی ههر حه وت پارچه که ی جهمان؛ له به رده م دهرگه ی

دیکه دا خوومان ئاویزانی دلته نگی ده کهین.

ئیسستا له خودی خوٲ پیرسه: بو دوایین جار که یئ بووه؛ بو نموونه رۆژئکی ته واو ته ماشای که نالی "ناشنال جیوگرافیک" ت کردووہ؟ که یئ هه ستت کردووہ بینینی بهرنامه بو شایبگه ریبه کان و ته کنه لوژیبه کان له سه یرکردنی هه واله کان بایه خیان زیاتره؟

ئه گهر هیشتا پیت وایه هه واله کان زیاتر له بهرنامه به لگه نامه یبه کان سوودت پئ ده گه یه نن؛ هه ول بده بیرت بکه ویته وه که ی پیکه نیویت، که ی خه ندهت کردووہ، بگره که نگین دوا ی ته واو بوونی هه واله کان هه ستت به شادمانی کردووہ، پروانه تاله سپیبه کانی قژت، بوٲ دهرده که ویت رۆژانه زیاتر سه رت به ته مه ندا ده چیت و هیشتا که خوارووی سپیبه کانی ته مه نتت، تیئنه په راندووہ، ئه ویش ته نیا له بهر یه ک هوکار، چونکه ئاماده ی نیگا نیت، خو ره نکه هه ر پئو یستیشته نه بیت.

گەنجینەى كۆچەرى

دەگىرپنەو كۆچەرىيەك لە شارىكى كەنارەكانى كەنداوى عەرەبىدا كارى دەكرد، لە سەدەى نۆزدەيەمدا ئاستى گوزەرانى گوندى ناوخۆيەكان لاواز بوو، لەگەل دۆستانى چەند مانگ جارىك سەردانى گوندىكەى خۆيان دەكردەو، رى دوور و درىژ بوو، لە يەك لە گەشتەكانى گەپانەوەيان كۆمەلپىك دز و چەتە بەريان لى گرتوون، دۆستانى ويستوويانە بەرپەچيان بدەنەو، بەلام ورياي كردوونەتەو؛ ئەو دز و جەردانە مەشقيان لەسەر كوشتوبىرى كردوو، دۆستپكى وەلامى داىەو: "باشە ئەى لىيان گەرپىن ئەو مال و سامانەمان تالان بكەن؛ كە لە پىناوياندا ئارەقەمان پىشتوو؟"، كۆچەرى پى گوتن: "سامانمان ببەن باشترە لەوەى گيانمان لى دەرىكەن"، بەرپوويدا هاوارى كرد: "ترسنۆك!".

هاژوواژى با دەنگەكانى زياتر بە يەكدىدا دەهينايەو، گەرما و ترسان؛ ئارەقەيان بەسەر پوخسارەكاندا دەتكاند، كۆچەرى بەتوندى هاتە گۆ: "با پارەكانمان بدەينە چەتەكان، بەلپنتان دەدەم گەيشتىنەو گوند؛ بۆتانى قەرەبوو دەكەمەو"، دۆستانى پرسىيان: "چى وات هەيە قەرەبووى ئىمە بكەيتەو؟ وا ئاگادارىن بارت لە بارى ئىمە باشتر نىيە، چۆن ئەووت پى دەكرىت؟"، مشتومرەكەى كۆتايى هپنا: "لە گوند گەنجينەيەكم هەيە بە كەسم نەگوتوو، لى گەرپن ئەم كارە خۆم بىگرمە ئەستۆ".

لە وىترەكەى دابەزى و بەرەو رپووى جەردەكان رپوشت و لىيان نرىك بوو، دەمامكدار و چەكدار بوون، هپندەى گوييان لە يەكدى بىت؛ لە دووربانەو وەستا و لەگەل ئەو پياووى لە پىشيانەو بەسەر ئەسپىكەو

بوو؛ كە وا دەردەكەوت سەرۆكیان بئیت؛ هاتە گۆ:

"دەزانین بە تەمای مائی نئیمەن، بەلام نئیمە بۇناو كە سوكارى خۇمان دەپۆینەو، گەر شتومەكە كانمان ببەن؛ تا مردن لە گەلتان بە شەپ دئین، لئیتان دەكوژین و لئیمان دەكوژن، وەلى من پئیشنیاریكەم هەیه؛ خوئینەكە رادەگریت و هەموومان ئەووی دەمانەوئیت؛ دەستمان دەكەوئیت".

سەرۆكیان وەلامی دایەو: "بلى چییە؟".

"لە كاروانەكە دوور دەكەوینەو و برۆن تەنیا پارەكان ببەن و دەست لە شتومەك و خواردنەكانمان مەدەن؛ هەتاكو بتوانین بگەپئینەو زیدی خۇمان".

بە كۆچەرییەكەى گوت: "تەواو، رێك كەوتین".

كۆچەرى و دۆستەكانى شەو گەشتنەو گوند، داواى لى كردن پۆژى دواتر سەردانى بكەن، هەتاكو خوانئیک بەیەكەو بەخۆن و گەنجینەكەیان رادەست بكات، بۆ بەیانى پیاوہكان و مأل و مندالەكانیان لە چادەرەكەیدا خپ بوونەو، كە چوونە ژوورەو؛ هاوسەر و كچە بچوو كەكەى كابریان بیى؛ خوانیان نامادە دەكرد و بە رووی یەكدا بزەیان كرد، كورەكەشیان قاوہى بۆ میوانەكان چاك دەكرد و بەستەى بۆ دەگوتن.

دواى خوان؛ بۆنى قاوہ شوئینەكەى پپ كرددوو، دیرە شیعەرەكان لە زارى مندالەكانەو و دواتر لە هی پیاوہكانەو بەلئیان دەگرت، تا بە گۆرانییەكى بەكۆمەلى تیکەل بە خەندە و پیکەنین و شادمانى كۆتاییان پپ هئنا.

دەمى رۆیشتن؛ كۆچەرى ناماژەى بە مندالەكان كرد و بە دۆستەكانى گوت: "ئەمانەن گەنجینەكەتان".

بۆچى دەنوسىن؟

لە دەستپىكى مېژوو ۋە مەرۇف بايەخى داۋە بە تۆمارى ئەۋەى دەيەۋىت بېلىت، سۆمەرىيەكان دەستيان بە نووسىنى بزمارى كر دوۋە، گوزارشت بوۋە بە ھىلى كىشراۋ لەسەر قورۇ و بەرد و كانزا، پاشان قۇناغى نووسىنى وئىنەي ھاتوو ۋ لەسەر بنەماي شىۋە و ئازەلان بوۋە، لەو كاتەۋە؛ مەرۇف لە تۆماركردى ئاخواتنەكانى نەۋەستاۋە؛ تاۋەكو يادى خۇى لە پەراۋەكانى مېژوو دا بېلىتەۋە.

ھەر كاتىك بەناۋ كىباندا دەچم؛ دەپرسم: مەرۇف بۆچى دەنوسىت؟ بۆچى بەۋەندە ناۋەستىت قسەكانى تەنيا بۇ خۇى بېلىتەۋە؟ ئايە ناچارە قسان بكات؟ ياخود بە ويستى خۇى ئەم كارە دەكات؟ ھەندىك پىيان وايە نووسىن جورىكە لە شىتى، بەلام شىتەكان چۆن بۇ ژىرەكان دەنوسن؟ نووسىن يەكىكە لەو پىكەپنەرە بوونىيانەى ژيانى مەرۇف پىك ھىناۋە، ھەر كاتىك يەكمان دەنوسىن؛ وئىنەى خۇى دەگەپنىتەۋە، ھەندىك جارىش وئىنەى كەسانى تر؛ تا دواى ماۋەبەك بېتە بە شىك لە ژيانىان.

ھەر لە كۆنەۋە گوتوويانە: "چۆن ھاۋرپى ديارى دەكەيت؛ ئاۋاش كىتب ھەلېرېرە"، ئەۋ كىبەى متمانەى دەدەيتى؛ جلهۋى مېشكىتى پى دەدەيت، ھەست و سۆزەكانتى رادەست دەكەيت، تا تەنيا بەۋ بىنىت و بىستىت، ھەندىك لە نووسەرەكان گوتەكانىان باۋەر بە ژيانمان پى دەبەخشن، ھەندىكىشىان باۋەر بە خودى خۇمان.

نووسەر؛ پىشكۆيەك بە دواى خۇيدا جى دەھىلىت؛ لە پىگەى راستىدا بەردەمى رېۋارانى پى رۆشن دەكاتەۋە، ھەر ھىندە نا بتوانىت دروست

نیشانى خەلكى بدەيت، بگرە لە بارەشيبەو دەتوانيت بۆيان بدوويت، بۆ دركاندى جىهان دەنوووسىن، كون و كەلەبەرەكانى بوونى پى دەپشكىن، دەنوووسىن؛ گوزارشت لە خودى خۆمان بکەين، يان رەنگە تا بەرەو ئەو گوزەر بکەين.

پيويست ناکات رۆژنامەوان بيت، رۆمانووس بيت، يان بىرمەند بيت تاكو بنووسيت، بۆ نووسىن هيندە بەسە هەست بکەيت، نووسىن بارىكى هەستيبە تووشى مرؤف ديئ؛ بەبى ئەوہى بزانيئ لە بەرچى، بۆ ئەوہى وەلامەكەشى بزانيئ؛ دەبيئ بنووسيت و دواتر لەنيوان خودى ديەرەکاندا بەدوايدا بگەرپت، تا ببیتە نووسەرئى سەرکەوتوو؛ گرنگ نيبە بتوانيت هەستى خوینەرەن بجووئىنيت، گرنگ ئەوہى بىرە مەنگخواردووہکانيان بزويئيت، ناوازەترين کارىک نووسەر لە دەستى بيئ؛ ئەوہى خەلكى فيرى شيوازی بپرکردنەوہ بکات.

نووسىن کارىكى ھونەرپبە، ھەندىک لە نووسينەکان؛ شايەنى ئەوہن بە مۆزەخانەکاندا ھەلبواسرپن و چيژيان لى ببينرپت، نووسەر بە وشەکانى نيگار دەکيشيت، بە خامەكەى دادەتاشيت، بە گوزارشتەکانيشى کاغەز دەرەنگيئيت، ئەو رەنگانەى بەکاريان دەھيئيت گرنگ نين، بەلکو دەبيئ بۆ رەنگانەن بشپن نەك بۆ بانگەشە و پروپاگەندە.

ھەندىک لە نووسەرەن زەمىن رەنگرپژ دەكەن، ھەندىک ئاسمان رەنگ دەكەن، ھەندىكىشيان ئەو خواستانەى لەنيوانياندا ھاموشۆ دەكەن، ئەوہى لەسەر يادەوہرپبەکان بنووسيت؛ لەگەل مەرگيدا لەناو دەچپت، ئەوہى لە بارەى خواستەکانيشەوہ دەنوووسيت؛ دواى كۆچکردنى زياتر لە دەمى ژيانيدا فيرمان دەکات، نووسەر هيندە گرنگى ناداتە دەق و شيواز؛

هیندهی بایه خ دهداته ناوهرپوک، چونکه وهک گیانداریک له گهل دهقدا ده جوولیتته وه، به پیر دم و بارودوخه کانیه وه ده چیت، ناچاری نه و شتهی ناکات که ناتوانیت، هر چه ندهش دهق له گهلیدا گه وره ده بیت؛ زیاتر پچ ده گات و زیاتر ده توانیت به رووی ژیاندا بوه ستیتته وه.

نووسه ری راستینه پرسیارگه لیک ده کات؛ خه لکی له کردنی ده ترسن، نه و لایه نانه دهرده خات؛ کومه لگه له شاردنه وهی پچ داده گرن، وهک نه و سه رکه شه وایه؛ که ده چیتته نه و دیو جهانه وه؛ تا به سه رگوزه شته یه که وه بگه ریتته وه و بو که سانی دوای خووی بیگپریتته وه، جوانترین جووی نووسین؛ نه وه یانه که شته کان پیناسه ده کاته وه؛ هه تا سه رله نووی به شیوازیکی نووی پیشکشی مرؤفایه تییان بکاته وه، ره وانتر بیلین؛ به رووی راسته قینه یان، زورینهی راستیه کان له و دیو پیناسه کانه وه بزر دهن و له نیوان واتای وشه کاندایار نامین، ته نیا نووسه ری تاکیش پیناسه کانی پچ ده خریتته وه شوینی دروستی خوین، با خامه کانیشی له م پیناوه دا بشکیت، چونکه نه و زیاتر له کومه لگه کهی خووی ده ترسیت نه ک له وردوخا شبوونی پینووس، نووسین ره نجی گه یشتنه به راستی، نه وه شی پچی ناگات؛ نابیت دایم پینیت یان بوونی بو بسازینیت، چونکه راستی بوونه کهی بیسه ره تایه، ناکریت بوه شیریتته وه یان دهستی به سه ردا بگیریته وه.

نووسه ره له هه وله ژیانی بخاته کتیبیکه وه، خوینه ریش هه ول دهدات له کتیبیکدا ژیانی خووی بدوزیتته وه، نه وهی برپاری شاردنه وهی نه پینیه کانی دهدات له کتیبیکدا؛ له راستیدا ته نیا درکندنه کهی که میک دوا ده خات، چونکه کاغه زه کان له دلله کان پروون و ره وانترن، هه ندیک له و ده قانهی ده یخوینینه وه؛ بو ماوه یه کی دوور و درپژ کارمان لی ده کهن، سینه مان له

ئومىد پر دهكەن، بەرەو كار هانمان دەدەن، ئەو دەقانه شى ئەمە ناكەن؛ دەقى كەموكورتەن، ھەر چەندى درىژە بە خوئىندنەوھيان بەدەين؛ لە ئىمەش كەم دەكەنەو، ئەركى نووسەر لەوھەدايە پروا ئىتە ئەوھى پىويستە بىت؛ نەك تەنیا ئەوھى ھەبوو و ئەوھى ھەيە، چونكە نووسەر لە لەتكردى رىنگەكان بەرپرسە نەك ئاودانىان، بۆيە نووسەر ناىت كاتى خۆى بە ھەولى چاككردەوھى نەرىتەكانى كۆمەلگە بەفەرۆ بدات، وەك "ئىبن خەلدوون" دەئىت؛ نەرىتەكان وەك دياردەى سروشتين، خەلكى بۆيان ملكە چ دەبن؛ بەبى ئەوھى مى وانيان پى نەوى بكرىت، بۆيە نووسەرى كارامە رەنجى راستكردەوھى و وتووئىزى ھزرەكان دەگرىتە ئەستۆ، بىرۆكە دروستەكان كۆمەلگەى نوئيان پى دروست دەكرىت، بە نەرىتە نوئىكان ئايندە دادەپرئەن و بىرۆكەكان دەچنەوھە سەر كۆمەلگە.

زانىنى رىساكانى نووسىنت گەرەك نىيە تا بنووسىت، ئىستا بنووسە و لەگەل كاتدا فەريان دەبىت، گرىگ ئەوھىە رابىت لەوھى وشەكان لەنەوان دەستەكانتدا برژىنىت نەك لەدواو، مەترسە لەوھى دەينووسىت، ئەوھى لە پىتەكانى خۆى دەترسىت؛ شاينى خامە بە دەست گرتن نىيە، كاتىك يەككىمان دەست بە نووسين دەكات؛ دەقەكەى دەبىتە پارچەيەك لەو، دواى نووسىنىش ئەو دەبىتە پارچەيەك لە دەقەكە، ئەوھى دەنووسىت؛ پارچەيەك لە گيانى خۆى دەبەخشىتە مرؤفايەتى، بۆيە نەمر دەمىنىتەوھى، ھەر يەككىك لە دواى خۆيدا شتىك لە كارەكانى بخوئىنىتەوھى؛ سەرلەنوئى زىندوو دەبىتەوھى، نووسين كارىكى پىرۆزە، چونكە لە ئاسمان دەستى پى كرىوھى، با لە زەويدا پىسى نەكەين، يەككىك لى پىرسىم: بۆچى دەنووسين؟ گوتەم: "دەنووسين؛ جىدەستىك جى پەلەين و خۆمان نەبىنە جىدەست".

ئاوگېر

خەلكى بەو شوپنەوارى ئاۋە دەيانناسىيەۋە؛ كە بە دۋاى خۇيەۋە جىي دەھىشت، توورەگەكانى سەر ھەر دوو لاي پىشتى گوئدرىژەكەي؛ بە ھۆى زۆر بەكارھىنانەۋە دەرچەى بچووكيان تىدا دروست ببوو، ھەر جارېك بەسەر زەمىنىكى ناھەمواردا رۇيشتبايە؛ ئاويان لى دەتكا، لەگەل بەرى بەياندا دەستى بە كارەكەى دەکرد و دەچوۋە لاي ئەو بىرەى لە دەرەۋەى گوندەكە بوو، توورەگەكانى پەر دەکرد، ئىنجا بەناو مالاندا دەسووراپەۋە و بە خەلكى گوندەكەى دەفرۇشت.

بالاكورت و چاۋزەق بوو، لە جىي جىاجىاي سەرى تالى گەشەلاۋاز بلاو ببووۋە، برىنىكى دىيارىش بەسەر پروۋيەۋە بوو، لە ئەنجامى بەربوۋنەۋەى بۇناۋ بىرەكە برىندار ببوو؛ كاتى مندالى كە باوكى بىرەكەى ھەلگەندوۋە، ھىچ يەككە لە دانىشتوۋانى گوندەكە بەرگەى بىنىنى پوخسارى ناشىرىنى ئەويان نەدەگرت، ھەر جارېك بەپىش مالىكدا رۇيشتبا ھەۋزەكەيان پەر ئاۋ بكات؛ دەچوۋە ژوورى و خىرا ئاۋەكەى بوئى دەکردن و دەھاتەۋە دەر، بىزار ببوو لە پوانىنى قىزوبىزانەى چاۋانى خەلك، لەو كاتەشرا ئەو برىنەى لە پوخساردا دروست ببوو؛ خۇى لە ئاۋىنە نەدىبوو.

بۇ يەك رۇژىش لە كارەكەى دوور نەدەكەۋتەۋە، بگرە كە نەخۇشيش دەكەۋت؛ توورەگەكانى پەر دەکرد و كەرەى بەتەنپا رەۋانەى گوند دەکرد، رېنگەكەى خۇى باش لەبەر كرىبوو، ئەۋەى وىستباى ئاۋ بكرېت؛ جلەۋى كەرەكەى دەگرت و توورەگەكەى لە ھەۋزەكەى خۇيدا بەتال دەكردەۋە، پاشان پارەبەكى كەمى دەخستە ئەو بەركەى بە گەردەنى گوئدرىژەكەۋە

ھەلۋاسرابوو.

تەنیا پىرە پېشنىۋىژخوئى مەزگەوتى گوندەكە نەرم لەگەلى دەجوولايەو، ھەندىك جار بۇ خوانى خۇى بانگىشتى دەكرد، ئاوگېرەكەش ئەوى خوش دەويست و لە گوندەكەدا بە تاكە دۇستى خۇى دايدەنا، لەگەل ئەوھشدا ھەرگىز دەردى دلى خۇى بۇ والا نەدەكرد، پېويستىشى بەم كارە نەبوو، پېشنىۋىژخوئىنەكە ھەستى بەو مەينەتییانەى دەكرد؛ كە رۇزانە پېياندا دەرپۇيشت، ھانى خەلكى گوندەكەى دەدا لەگەلیدا چاك بن، سووچىكى لە ناشىرىنى خۇى نىيە، پې دەگوتن: "ئەو نەبووايە؛ رۇزانە دەبوو رەنجى ھېنانەوھى ئاو بۇ مالمەكانى خۇتان بچېژن، ئەوھى ژيانتان بۇ دەھىنىت؛ بە روانىنەكانتان مردنى پە مەدەن"، وھلى كەس گوپى بۇ نەدەگرت، پېيان وا بوو ئاوگېرەكە تەنیا بۇ پېويستى پارە ئاويان بۇ بار دەكات، بۇيە نايەويت رېزى لى بگرن و لەگەلیدا نەرم بچوولپنەوھ.

رۇژىكىان گەردەلوولپكى لمىن لە گوندەكەدا ھەلىكرد و چەند رۇزى خاياند، لەو ماوھىەدا كەس نەيدەتوانى لە مالى خۇيدا دەرىچىت، تەنانەت خەلكى بە ھوى خەستى تەپوتۇزەوھ بەرى خۇريان بەرچا و نەدەكەوت، كارەساتىكى سەخت و دژوار بوو، وھك بلىيت ئەوھى بىابان لە ھەناويدا بوو؛ بەسەر گوندەكەدا رشاندىبىتپىيەوھ.

دواى ھيوربوونەوھى توورپەى لم؛ خەلكى لە مالمەكانيان دەرچوون؛ بە دواى ئاوگېرەكەدا بگەرپن، ھەوزەكانيان وشك ببووھو و لە لم پە ببوون، بەلام ئاوگېرەكە و كەرەكەى ديار نەبوون، پىاوھكان بلاو بوونەوھ بەدوويدا بگەرپن، وھلى ھىچ شوئىنەوارىكىان نەدۇزىيەوھ، كۆمەلىك دەرچوونە ئەو شوئىنەى لەنرىك بىرەكەوھ لى نىشتەجى بوو، كەجى ھىوايان لى برا؛ كاتىك

هیچ شویننه وارینکی ئاویان نه دۆزییه وه و گهرده لووله که بیره که ی ئی له ناو بردبوون.

خه لکی له گۆره پانی گونده که دا گرد بوونه وه، له پاشی قسه کردنیکی کورت؛ برپاریان دا سئ پیاو به حوشتر بنپرن له بیاباندا به دوایدا بگه پرن، نه و تاکه که س بوو له ناوچه که دا شوینی ئاوی پ دهرانی، به بئ نه و خه لکی گونده که ده که وتنه مه ترسییه کی راسته قینه وه، چه وزی مزگه وته که تاکه چه وز بوو ئاوی پاکی تیدا مابیتته وه، دواي ژماردنی مائه کانی گونده که یان؛ بری ئاوه که یان به شیوه یه که دابه شی سه ر مائه کان کرد؛ له گه ل ژماره ی که سه کانیان گونجاو بیت، بویان دهرکه وت نه و په بری ئاوه که به شی سئ رۆژ بکات.

ئاوگیز به ته نیا به ناو ته پۆلکه لمینه کاندایا هاتوچۆی ده کرد، که ره که ی له گهرده لووله که دا مردبوو، توانجه نه شیاو و گالته ی مندالانی گونده که ی بیر ده که وته وه؛ که دواي نه وه ی چه وزه کانی پر ئاو ده کرده وه پیاو ده کرد، هه رگیز نه و جنیوانه ی بیر نه ده چوو که خه لکی گونده که له و دیو دیواری مائه کانیانه وه پیاو ده دا؛ کاتیک له به رده م دهرگه کانیان خۆی بو رۆیشتن ئاماده ده کرد.

"ده ک له تینوو پتیبیان بمرن و تیا چن، تۆله ی ئاسمانه لییان ده بیتته وه"، نه مه ی له ده روونی خۆیدا به ده م رینگه وه ده گوته وه، وه ئی هه ر جاریک نه م بیرانه ی به میشکدا هاتبا؛ ده نگه ی باوکی له گویدا ده نگه ی ده دایه وه؛ "نه وه ی چاکه بو خه لکی ده بات؛ ده بیت به رگه ی نه و نازاره بگریت؛ له وانه وه بو دیت، نازار و لیبور دن به یه که وه؛ گیانمان لیوانلیوی ژیان ده که ن".

له شه وانی پر نه ستیره دا له مه به سه که ی باوکی ده پرسه ی، جارینکیان

پېي گوت:

- كارى چاكة وهك بنيادنانى كۆله گه گى بهرز وايه؛ ئاسمان له كهوتن بپاريزيټ، نه گهر چاكة كاران نه بن؛ ئاسمان به سهر زهويدا ده كه ويټ، به هوى وانه وهيه باران ده باريت و به خه نده كاني وانه خور گزنگ ده دات، نه وان ههر وهك درهخت وان، دنيا پر له هه واي سازگار ده كه ن و رېنگرى له خه لكى ناكه ن بيان سووتېن؛ كاتيک پېويستيان پېيان ده بيټ.

- به لام درهخت چ سوودېك ده بينيټ كاتيک ده سووتيزيټ؟

- نه و باش ده زانيټ جوانترين تاوى ژيان؛ كاتى ئاودانى نيه له ده مى تينوويټى، به لكو نه و كاتانه يه كه سيك له ژېر سيه ره كه يدا ده حه ويټه وه، نه مه نه ركي نه وه و باش لې ده گات، كاتيک ژيان ده به خشيته كه سيك؛ دلت له م جهمانه فراوانتر و گه وره تر و له ئاسوكاني به رينتر ده بيټ، ئيدى جهمان ده بيټه پارچه يه ك له تو.

دهنگ و وته كاني باوكى له گويدا دهنگى ده دايه وه و بېوچان زهويه كه ي هه لده كه ند، ته ويټى وهك هه وريكى لى هاتبوو؛ باران به سهر لى ژېريه وه دابباريټ، باوكى فيرى كردبوو چون له رې شيوه ي شوينه وه شويني ئاو له ژېر زهويدا بينيټه وه، بويه بېوه ستان له هه لكه نندن به رده وام بوو؛ به بى نه وه ي هيچ گومانى كيشى له هه بوونى ئاوه كه هه بيټ.

له دواى رې برېنى رۇژيكي ته واو؛ پياوه كان له دووره وه به ركه ته ئاويكى بچووكيان بينى، خېرا له وشتره كانيان خورى، كه نزيك بوونه وه بينيان ئاو فيچقه ده كات، سه پريان كرد ئاوگېره كه له پال به ركه ته كه دا له سهر پشت راكشاوه، خاكة ناسه كه شى له نزيك بوو، پيشنوئوخوينى مزگه وته كه له وشتره كه ي دابه زى و فرميسك له چاوانى ده هات، له نامېزى گرت و

نیوچه وانی ماچ ده کرد، بردیانه وه و له گه لّ خه لّکی به یه که وه شوشتیان
و به خاکیان سپارد، کیلیکیان هیئا و له سه ر گۆره که ی دایاننا، له سه ریان
نووسی: "ئه و ده مه ی ژیان ده به خشیته مرؤفه کان؛ ده بیته ژیان، که سییک
لیره دا گیر ساوه ته وه؛ به سه ر مه رگدا زال بووه".

پیلاره که ت دان

یه کیک له توتته ره باره ی پیناسه ی به خته وه ریبه وه لی پرسیم، گوتم: "نازنام"، هه ره ئه وه نده ده زانم هه موو رپوژیک له شتیکی نویدا ده بیینم، پیم وایه بو گه یشتنه پیناسه یه کی شیاو چه ندین سالم ده ویت، به خته وه ری به هایه کی ره ها نییه، به لکو یه ک له گوپاوترینه کانی ژیانه، فره ره هه ند و شیوه یه، به گویره ی که س و کات و باره کان ده گوپیت.

به ری چه ند سالیک له گه ل دوستیکم له "به رلین" بووین، پله ی گهرمی له پله ی به ستن نریک ببووه وه، که چی هاوپیکه م سوور بوو قاوه که له سه ره تاکه میزه که ی دهره وه ی قاوه خانه که بخوینه وه، هینده سه رما بوو؛ باش نه مده توانی کووپه که به ده ستمه وه بگرم، خزمه تگوزاره کانی وی سه یریان لیمان هاتبوو، هه موو خه لکی له ژووره وه ی قاوه خانه گه رموگوپه که دا دانیشتبوون، تکام لی کرد برپوینه وه ژووری، وه لی ده یگوت: "دوو رپوژی دی ده چینه وه باوه شی گهرمای بیابان، ئه م په له په له ت له چیه؟"، رووی کرده شه قام و له گه ل هه ره ناسه یه ک؛ هه لم له دم و لووتی ده هاته دهره وه، توژیک بیرم له قسه که ی کرده وه، بوم روون بووه وه له ده ست به خته وه ری سروشتی راده که مه لای به خته وه ریبه کی ده سترکرد، له ولاتی خویمان گله یی گهرمام ده کرد و ئیستاش هاتوومه ته ئیره؛ وای پیویست ده کرد هه ست به به خته وه ری بکه م، که چی وا خوئنه ویستانه به ره وه ئه وه ده چمه وه؛ که له ده ستی رامده کرد.

بوچی به خته وه ری به کاتیکی دیاریکراوه وه ده به ستینه وه؟ هه ندیکمان ده لین: "کاتیک وه رزش ده که م؛ له کاره که م پله م به رز بکریته وه، پیویسته

له م قوئاغه دا تيشكى زياتر بخه مه سهر كاره كه م"، نه ئا، تو ناتوانيت بيرت چر بكه يته وه و وزه كه شت به تپه پىنى كات به فيرو بدهيت، ئىستاكه له ئاوينه بروانه خوٽ و دووباره شپوه كه ي خوٽ ببينه وه، زانيت چيت لى هاتووه؟ سه رنجت داوه مندال كه كانت هيشتا سه يرى ئه و به رنامه نه ده كه ن؛ كه به مندالى له گه لئاندا سه يرت ده كردن؟ زانپوته پيوانه ي پيلاوه كانيان جاريك يان دووان گوڤاون؛ بى نه وه ي هه ستي پى بكه يت؟

خه لكى له تيكه لكردنى چيژ و به خته وه رى گه ليك هه له ده كه ن، ئه م تيكه لكردنه ش هوپه كه له هوكانى كلوئى و له ده ستدانى شادمانى له زيانى مروڤدا، چيژ ماددى و دهره كيه، به نده به شته كانى دهورمانه وه، وه كو ئوتومبيل و سامان و شتى دى، كاتيک به ئوتومبيله كهت تووشى پيكدادان ده بيت؛ خو شيت لى دهروات، كه پشكه كهت له ده ست ده ده يت؛ تاريكى له ناخدا ته شه نه ده كات، كه به كپكمان چيژيكي ماددى ده ست ده كه ويٽ؛ هيشتا هيچ نه بووه بير له چيژيكي ديكه ده كاته وه، بوپه چيژ له وه ي نيوان ده سته كانى نابينيت.

به لام به خته وه رى پايه به كى له و به رزتره، ئه و رو شنايييه؛ ههر جاريكى رووى خو شه ويستانت ده بينيت به ناو جومگه كانتدا ته شه نه ده كات، به خته وه رى نه وه يه هه ستركدن به سه نگايى مادده كان له ده ست بده يت، ته نانهت كيشى خو شت، بيسه نكي به ته واوى ده ستت به سه ردا بگريٽ، نه وه يه هه ست بكه يت پيويستت به هيچ شتيك و بگره به خودى خو شت نييه، نه وه يه گيانت وهك ئاسمان بيت، پروون و رهوان، رى بداته هه موو شتيك پيدا گوزهر كات، له هه مان كاتيشدا به رده وامى ببه خشيته هه موو شتيك و گه شبنى بلاو بكا ته وه، چه نده جوانه مروڤ وهك ئاسمان بيت!

هەر کاتیک خه لکی هیوایان لې برا لې پروان، ئه و باره ترۆپکی لیبورده ییه؛ که ئیستا ده بیته ئه و تاکه شوین و دهمه ی هه ستیان پڅ ده کهیت، کاتیک به کییک ده گاته ئه مه؛ گشت ئه و شتانه ی به ژیانیدا تیپه پون ده بووریت، چونکه به شییک بوونه له پیکهاتن و ئه زمونه کانی، له ته نگ و چه له مه و گیرو گرفته کانی، له نه خو شی و دۆرانه کانی، ئیستا که هه موویان به کیان گرتوه و بوونه ته یادگاری، لیبورده یی له گه ل ده روون نه وه یه؛ نازاره کانت چه شنی درکیکی بچووک بینیت؛ بو چه ند ساتیک به پیته وه نووسا بیته، پاشان لیت کردۆته وه و دریزته به رینگه داوه.

به خته وه ری هه ر وه کو سروه وایه، ده بیته په نجه ره کانی بو بکه یته وه؛ تاوه کو بیته ناو ژیانته وه، ده بیته شتییک بکه یته؛ شادمانت بکات؛ هه تا کو هه ل بده یته چاره نووست بتدۆزیتته وه، چونچونی هونه رمه ندیکی شیوه کار به خته وه ری ده دۆزیتته وه و رۆژانه له نیوان دیواره چیمه نتۆکانی نووسینگه به سه ر ببات؟ چون شه یدا یه کی یاسا؛ کامه رانی ده دۆزیتته وه و له کارگی پری داراییدا کار بکات؟

نموونه ی ئه م جوړانه؛ شتی زۆر ده که ن تا بگه نه به خته وه ریبه کی کاتی، ئاماده ی کۆره کانی رامان ده بن و مه شقی یوگا ده که ن و پراویژ به پزیشکی ده روونی ده که ن و ده رمانی هیورکه ره وه وه رده گرن، ده یانبینیت به رزترین ئۆتۆمبیل لځ ده خوړن و گه شتی قه شه نگترین شاره کان ده که ن، به لام له ناخه وه کلۆن، هۆکاریش ئه وه یه ئه وه ی ده وری خو یان خستۆته ناوه وه ی خو یان، نه ک ئه وه ی ناوه وه یانیان بخه نه ده ره وه ی خو یان، پئویدست ناکات زه نگی ن بیت؛ تاوه کو ئه وه بکه یته که خوشت ده ویت، به لکو پئویدسته ئه وه بکه یته که خوشت ده ویت؛ تاوه کو زه نگی ن بیت.

ناکړیت له وډیو جامی په نجه ره کانه وه هه وئی به خته وه وری بدهین، یا خود چاوه پروانی ناسمان بکهین؛ شادمانیمان به سهردا برژینیت، به خته وه وری راسته قینه له ناخه وه بۆ هه لفرین به ره و ناسمان ده مانز وینیت، یان هه هر هیچ نه بیت با ده رگه بکهینه وه و ده رچینه جهمان، بیگومان ته من هه ر ته واو ده بیت، ته واو بیت و هه وئی کردنی نه وه بدهیت که خوشت ده ویت؛ چاکتره له وهی ته واو ببیت و داخ له خوشت هه لیکیشیت.

به خته وه وری و نازار هه ر یه ک چه شنن، شابائی ژیانن، یه کیان به ر زمان ناکاته وه و نه وی تریان بمانکه وینیت، چه نده جوانیشه بزاین دواى هه ر که وتنیک به رز بوونه وه یه کی نوئ هه یه، وه ک نه و تپه ی هه ر جاریک توند به ر زه وی ده که ویت؛ به رز بوونه وه ی خیرتر ده بیت، که نازاریک به سه رم داده دات؛ ده زانم نه وه ی دادیت قه شه نگره، به یانی به خته وه وری چاوه رپم ده کات؛ گه ر بتوانم باوه ر به و بیرۆکه یه به ینم؛ که شادمانی هینده ی نازار ده بیت، گه ر به یانیش دواين رپۆزی ژیانم بیت؛ گه شبین ده بم به وه ی له مرپۆ چاکتر ده بیت، نه م بیره سووک و چرووک دياره، به لام با چیرۆکیکتان بۆ بگپرمه وه:

ده گپرنه وه دوو نه فسهر پیللاویان له به شی جلویه رگی سوپا وه رده گرت؛ بۆ ناماده کارپی نه و گه شت و جه نگه ی ولاته که یان تی که وتبوو، یه کیان دواى پیللاویکی کرد؛ ژماریه ک له پیوانه ی ته واوی خوئی ته سکت بیت، کاتیک به ره و به ره ی جه نگ به رپوه بوون؛ هاوړپنکه ی سه باره ت به هوکاري کاره که ی پرسپاری لی کرد، گوئی: "تاكو هه موو شه ویک له کاتی داکه ندنی پیللاوه که م؛ هه ست به به خته وه وری بکه م"، هه ندیک جار به خته وه وری له وازه ییان له شته کاندایه زیاتر له پیگه یشتیان.

بولبولی دهریا

خوی به سہر گۆچانہ کۆنہ کہ یہ وہ دابوو، کۆنی گۆچانہ کہ ی زۆر له چرچولۆچی دہستہ کانی دہچوو، پتہ و بیہ کہ ی وہ ک کۆلہ گہ ی کہ شتی وا بوو، بۆم دہرکہوت ہیندہ ی له دہریادا بہ سہری بردووہ؛ زیاترہ لہ وہ ی له وشکانیدا بووہ، دہیگوت ئاوی سویری دہریا دہریاوان تینوو دہکات، بہ لَام له ہمان کاتیشدا بہ ہیژی دہکات، لہ بہر ئہ وہیہ دہریاوانان وہ ک بہ لہ م وان، تہ نانہت کاتی نغروبونیش تۆکمہ دہمیننہ وہ.

لہ مندالی بہر لہ وہ ی له ناوچہ ی کہ نداوی عہرہ بیدا نہفت دہرکہوت؛ لہ سہر یہ کیچک لہ کہ شتیہ ژیراویہ کاندہ وہ کو "زولالیژ" کاری کردووہ، زولالیژ کہ سیچکہ رۆژانہ بۆ ہاندانی دہریاوانان لہ سہر کار؛ گۆرانیمان بۆ دہلیت و سہختی گہ شتہ کانیمان لہ سہر کہ م دہکاتہ وہ، چونکہ گہ شتہ ژیراویہ کان چوار مانگ دہ خایہ نن؛ بہ بن ئہ وہ ی کہ شتیہ کان بگہریننہ وہ کہ ناراوہ کان، ہەر کہ شتیہ و زیاتر لہ زولالیژیک لہ خو دہگریت، چونکہ گۆرانی گوتنی رۆژانہ قورگی مرؤف لاواز دہکات، ہەر وہا زولالیژہ کان لہ کاری دیکہ شدا بہ شداریبان دہکرد، وہ ک دابہ زاندنی ژیراوغہرانی مرواری و ہلکیشانہ وہ یان بۆ سہر پرووی کہ شتی بہ پتہ.

پیی دہگوتم: "دہنگی زولالیژان بۆ دہریاوانان وہ ک کۆلہ گہ ی ئومید و ملوانکہ ی ئہ و یادہ وہریبانہ وایہ؛ کہ پیبانہ وہ گیرۆدہ دہ بن ہەر جاریک تامہ زرۆبی بہ سہریان دادہدات و بیرہ وہریبہ کان نوقمیان دہکەن"، لہ بہر زولالیی دہنگیشی ناویان نابوو "بولبولی دہریا"، جاروبار دہنگی دہگہ یشتہ ئہ و کہ شتیبانہ شی کہ بہ تہ نیشٹ ئہ وہ کہ ی وانہ وہ دہرۆیشتن، کہ میچک

دهوهستان و چيژيان له ئاوازی قورگی بولبولی دهريا وهرده گرت. شه ونيکیان زريانیکی توند به سهر که شتییه که دا هه لیکرد و هیندهی نه مابوو ئاوهرژووی بکاته وه، شه پۆله کان به شیوه یه ک بهرز ده بوونه وه؛ ده گه یشتنه بلندی چارۆگه کان و خویان به سهر که شتییه که داده دا، ههر چی مرؤف و ئازووقه ی به سهر وه بایه ده یانماشیه وه، که خۆر گزنگی دا؛ که شتییه که ببوو هه میه یه کی که لکنه ماو، بۆ ده ریا بیری سوودی نه مابوو، چارۆگه کان درابوون، ته خته کان تیگ شکابوون، ئازووقه کان به ناو ئاودا پژابوون، هه ندیک ده ریا وانیش ده ریا رفاندبوونی و نه یه پینانه وه، نه وانه شی مابوو نه وه؛ ده روونیان وه ک که شتییه که خامۆش ببوو، هیوایان نه مابوو بگه نه وه زیدی خویان، کاپتنه که یان هه وئی ده دا بیا هینتیته را؛ ده توان سه وئ لئ بدهن، وه لئ که سیان گوئیان لئی نه ده گرت.

بولبولی ده ریا به سهر به شیکی بلندی که شتییه که که وت و دهستی کرده گۆرانی، جۆش و خرۆشی به بهر گیانی پزگار بوواندا کرده وه، ده ریا وانه کان ده ستیان به سهر له رزاندن کرد و گۆرانیمان له گه ئدا ده گوته وه، پرویان کرده دارسه وئله کان و گرتیان به ده ستیان وه، پۆلپۆل به دوا یه که وه پزیان گرت و بۆناو ئاو شوپریان کردنه وه، ده ستیان به سه وئ لیدان کرد و گۆرانیه که یان دووباره ده کرده وه، کاپتنه که ش خیرا ده ستوبردی کرد و پایکرد دارسه وئیک به دهسته وه بگریت و له گه لیان ده ست بکاته گۆرانی گوتن و سه وئ لیدان.

ده یگوت له ماوه ی دوو پۆژدا گه یشتنه وه که ناری ده ریا، شه و و پۆژ نۆره ی سه وئ لیدانیمان ده گرت، ده یگوت له و دوو پۆژده دا له گۆرانی وتن نه وه ستاوه؛ بۆ نویت و خواردن نه بیته، یه کیگ له و ده ریا وانانه ی مابوو وه

تا چیرۆکه که بگپڙته وه؛ دهیگوت که شتییه که زۆر خپرا دهرۆیشت، بگره پپیان وابوو با چارۆگه کانی نه دراندوو، که مییک بیدهنگ بوو، له پپر گوتی: "سهوله کان گه میه که یان نه ده جوولاند، به لکو گۆرانی و ئومید بوون ئەم کاره یان ده کرد".

چه ند سالییک بهر له وهی بولبولی دهریا کۆچ بکات؛ چاوانی کز ببوون، کاتییک سهردانی پزیشکی کردبوو؛ گوتبووی ده بیته واز له گۆرانی گوتن بهینیت؛ ئەگینا بینایی له دهست دهادات، چونکه دهماره کانی بهرگه ی ئەو فشاره ناگرن که گۆرانی دهیخاته سهر له شی، بولبول بیدهنگ بوو، پاشان دهستی خۆی خسته سهر شانی پزیشکه که و پپی گوت: "ناتوانم، ژیاوم رپی ئەوانی تر پرووناک بکه مه وه، به گۆرانی زیاتر له چاوانم ده بینم".

هۆكاری له بیرکراو

له چیشتهخانهیه کدا دانیشتبووین و کارگوزار به خوی و به خواردنه وه هات، یه کیچکمان سوپاسی کرد و ئەوانی تر بیدهنگ ماینه وه، ئیدی هه ر جارێک شتیکی بۆ هیناباین؛ جارێکی تریش سوپاسی ده کرده وه، تا وای ئی هات یه کیچکمان پێی گوت: "ته نیا جارێک به سه سوپاسی بکه یته"، وه لای دایه وه: "من سوپاسی ده که م؛ تا هه ست به به خته وه ری بکه م".

ئه م دۆسته م ئەنجامه کانی لیکۆلینه وه یه کی له سه ر جیبه جی ده بیته؛ "ستیشن تیوو به ر" ی پرۆفیسۆر له "زانکۆی کینت" له "ئوها یۆ" له سه ر کۆمه لیک خویندکار به ئەنجامی گه یاندوو ه، چه ند سالیک له مه وه به ر له گۆفاری "نوێنینه وه کانی به خته وه ری" بلاو کراوه ته وه، به کورتیبه که ی وا ده لێته: "گه ر ده ته ویت هه ست به به خته وه ریبه کی ره ها بکه یته؛ بۆ ماوه ی سه ه هه فته؛ هه فته نه پازده خوله ک له کاتت بۆ نووسینی نامه یه کی سوپاس و پێزانین ته رخا ن بکه بۆ که سیک"، هه ره ها مه رجیشی دانا وه نامه ی سوپاسگوزاری به که راسته وخۆ نه بیته، یانی بۆ نموونه به رامبه ر دیاری به که نه بیته، به لکو ده بیته گوزارشت له پێزانینی خۆت بکه یته بۆ هه لۆسته جوامێرانه کانی ئەو که سانه ی سوپاسیان ده که یته، به وردی باسی ئەوه یان بۆ بکه یته؛ که له به رامبه ریاندا هه ستی پێ ده که یته.

له ئاکام ده رکه وتوو ه؛ ئاستی به خته وه ری ئەو که سانه و پزایبوونیان به ژیا نی خو یان دوای نووسینی هه ر نامه یه ک زیاد ده کات، ته نانه ت هه ندیک له وان ه ی هه ستیان به دارمان ده کرد؛ به ره به ره هه ستیان به چاکبوونه وه ی زیاتر ده کرد؛ هه ر چه ندی زیاتر ده یان نووسی.

پێزانین زمانیکە ئاتاجی و شان نییە، واتا گەلێکە لێکدانە وەیان پێویست نییە، پێزانان باوەردارن؛ دەزانن نەینییەکی بەختە وەری دنیا جینە هیشتنە؛ تا لە خۆیان پازی دەبن، ژيانمان چ بەھایەکی ھەیه؛ ئەو دەمە ی لەو ھە جیا دەبینە و ھە کە خۆشمان دەوێت و مەودای ئەوین و پێزانینی خۆمانمان بۆ دەرنەبەربین؟ دەکرێت ھەر کاتژمێرێکی لە گەل ئەو کەسانەیت کە خۆشت دەوین؛ دوا کاتژمێری دیداری نیوانتان بێت، گەر دەتەوێت بە ناشتەوایی و رازیبوونە و ھە لە گەل خۆتدا بژیت؛ لەو ھە لە ژيانتدا بوونیان ھە یە مەودای سوپاسی خۆتیا بۆ دەربەرە، ئەو ساکە ئەو ساتانە نەمر دەمێنە و ھە.

ئە گەر دەستکراو ھە بە خشی نی دەست بێت؛ پێزانین بە خشی نی گیانە، تەنیا کە سێک گوزارشت لە پێزانینەکانی خۆی دەکات؛ لە گەل دەروونیدا سازابێت، پێزانین و لیبوردن و ھە ک یە کن، ھەردوو ک لە پەوشتی جوامێران، پێزانین لە سەنگی مەوۆف کە م ناکاتە و ھە، ئەو ھە ناگە یە نیت کە سێکی لاوازە و ھە ھە ندی ک پێیان وایە، کارگوزار بۆ لای یە کێکمان دیت و پێ دەلێت ئە گەر شتیکی دەوێت؛ و ھە لامی دەداتە و ھە ھیچی ناوێت؛ بێ ئەو ھە لە چاوانی بڕوانیت، بە سە لە نەوتنی سوپاس و دەستخۆشی! ئەو جۆرە کۆمە لگانە ی تاکەکانیان ئە م کار و کردەوانە ئە نجام دەدەن؛ شایە ن بە نازناوی جەھانی سێیە مەن.

پێزان جەھانی خۆی لە ناو ھە و ھەیدا ھە لگرتوو ھە، چاوەرپوان نییە کە سێک بەختە و ھەری و رازیبوونی پێ بدات، ھەر جارێک سوپاسی یە کێک دەکات؛ بەختە و ھەر دەبێت، ھەر جارێک بە یانی ھە لئە دەستێتە و ھە؛ کامەران دەبێت، ھەر جارێکیش سەیری ئاویئە دەکات و دنیای دەبێتە و ھە لەو ھە دەتوانیت بزە بخاتە سەر لێوانی؛ شادمان دەبێت.

"رۆبەرت ئىمۇنس"ى پروفېسسور لە "زانكۆى كاليفورنىيا" لە گەل "كايكل كۆلۆ"ى پروفېسسور لە "زانكۆى ميامى"؛ ماوهى ھەشت ساڵ توئىزىنە وەھيان كىردووه؛ تاكو مەوداى كارىگەرى پىزانىن لە سەر تەندروستى مەرۇف پىوانە بكەن، بە كورتىيەكەى دەلئىن: "پىزانانى بەخششەكانى يەزدان؛ ژيانىكى تەندروستانە تر دەژىن، بە كارايىيەكى زياترئىشەوھ پىشوازى لە ژيان دەكەن، بگرە پىزانان كەمتر لە كەسانى تر تووشى ژانەسەر و زىپكە و تىكەلەھاتى دۆل دەبن" و زاراوھى "ھۆكارى لەبىركراو"يان داوھتە پال پىزانىن.

پسپووران ئاموژگارى دەدەن بەوھى پىزانىن بكىرتتە نەرىتتىكى رۆژانە و لە جىبە جىكردنىدا گىيان و مېشك و لاشە يەك بخىرت، بەم بنەمايەش ژيانى مەرۇف جادوو ئاسا دەگۆرپت، سەختى و خەم و خەفەت و رەشبينىيەكانى دەورى دەبنە دنيايەكى نوئى، مەرۇف ئومىدەوار دەبىت زووتر بىزانىبايە پى بەدى دىت، پىزانىن جىھانىكى تاكە و وشەى سوپاس دروستى دەكات.

كەسانىك ھەن بەسەر ژن و ماڵ و مندال و باوك و برا و ئۆتۆمبىل و كارەكانىاندا دەقىرپىن، بە ھەموو ئەو قىرپىنەرانە دەلئىم: باشە ئامادەن ئەو كەس و شتانە لە دەست خۆتان بەدەن؛ كە بەسەرياندا دەقىرپىن؟ "سىنگ سىنگ"ى بەرپۆھبەرى چاكسازى لە "نىيۆرك" دەلئىت: "تاكە رىنگە يەك تاكو چاكە لە تاوانبارىكى سەرسەختەوھ بىتە ئاراوھ، ئەوھىيە وەكو گەورەھىكى بەشەرەف مامەلەھى لە گەلدا بكىرت، ئەوئىش بۆ ئەو مامەلەھى كاردانەوھى دەبىت"، دەزانن لە بەرچى؟ چونكە ستايش و پىزانىن جوانترىن شتى مەرۇف دەردەخەن.

پىزان بە، چونكە تۆ باوھردارىت، بۆ كاروبارەكەت با سەختىش بىت، بۆ پارەكەت با كەمىش بىت، بۆ تەندروستىيەكەت با خراپىش بىت، بۆ ھەوا

و ھەست و پیکەنەن و فرمیسکە کانت... گرنگتر له ھەموو ئەمانەش؛ پێزان بە، چونکە کەسێک ھەیه خۆشی دەوێت و بە ھەموو کەموکۆرییە کانتەووە پێت رازییە، پێزان بە، چونکە خاوەن توانستی ئەوین و خۆشەویستییەت، گەر جارێکی شکت خواردی؛ جارێکی دی خۆشەویستییەت لە دەست دیتەووە، جارێکیان یەک دەگوت: "وا چاکترە لە ژماردنی بەخشەکانمان ھەلە بکەین؛ نەک بەخشەکانمان لە دەست بدەین و خەریکی ژماردنی گیروگرت و خەمەکانمان بین".

دۆستێکم لێمی پرسی؛ بۆچی ھەردەم بە گەشینی دەمینی، پێم گوت: چونکە دوایین شتێک شەوانە بەر لە نوستن بیلیم؛ سوپاس بۆ خودایە، یەكەمین شتیش سبەیان دەمی ھەستانەووە بیلیم؛ سوپاس بۆ خودایە، یەكەمیان لەبەر ئەووی دەرفەتی دامی ئەو رۆژە تا کۆتاییەكە ی بژیم، دووھەمیشیان ھەلی دامی رۆژیکی تریش بژیم.

"لاوتسی" ی فەیلەسووفی چینی دەلێت: "ئەو دەمە ی پە ی بەو دەبەیت نەداری ھیچ شتێک نیت؛ تەواوی جەهان دیتە ناو چنگت"، دەپرسن: مرۆف چۆن نەداری ھیچ شتێک نابیت؟ وەلام ئەوویە: کاتێک پێزانێ ھەموو شتێک دەبیت.

رېک برېنى بيا بان

شوئنه وارى پې پاستى رېش دهبوووه بهر له وهى پې چە پى له لمه که بهرز بکاته وه، گهرده لولو پېكى لمين بهرى تيشكى خورى گرتبوو، شوئنه که ببووه پېچاوپېچېک له ته پوتوزى هه ميشه پى، تاکه شتيک دلئى تاوى پې خوار دبايه وه؛ رېشمه پى وشتره که پى بوو، چاک پېيه وه هوگر ببوو، وهک بلپيت سهر دهر يايه کى لمين که وتبپت، وپراى ئه وهى دهنگى باکه له لوورپه پى گورگان ده چوو؛ وه لئى هه ناسه پى وشتره که پى که ميک نارامى پى دهبه خشى، چەند جارېک خوى دواند مى پى دابدات و خوى به و بپارېزپت؛ ههر وهک چوون کوچه رى بو برېنى گهرده لولو دهيکات، به لام گوته پى رپوژپكى باوکى بير ده هاته وه؛ "گهرده لولو له کان په يامى بيا بانن بو رپواره کانيان؛ ده پيت به ره و پيشه وه سل نه که نه وه"، جگه له له ده ستدانى وشتره که پى هپچ شتيکى تر پاراى نه ده کرد، نهک ته نيا له بهر نه وهى ناتوانپت به پى نه و بيا بان بهرپت؛ به لکو له بهر نه وهى وشتره که پى ته نيا بوونه وهر بوو شه وان له گوئگرتنى چە نه بازيه کانى بپزار نه ده بوو.

به چاونوو قاوى به پندا گوزهرى ده کرد، به دلکراوه پى، کر بو دهنگى نه و بايه پى توتوتوز بهر زتر دهبوووه، وهک بلپيت يه کپک ده يه وپت شتيکى پى بلپت، هه وپى دها چاوانى بکاته وه، به لام نه يده توانى، بپارى دا که ميک رابوه ستپت و خوى به لاشه پى وشتره که بپارېزپت؛ تاوه کو بتوانپت لمى سهر پېلووه کانى بمالپته وه، چاوانى کرده وه وهک نه وهى په ريه کى به چه سپ لکپنراو به شتيک لئى بکاته وه، رپوناييه کى دوورى پيش چاوان که وت؛ به ناو ته پوتوزه که دا تيشكى دها، چاوى برپبووه نه و رپوشناييه هه تاوه کو شوئنى

خوۋى بپاريزيټ، چاوانى لېك نا و وشتره كه ي به ناراسته ي ويندهر پراكيشا، كه چند مه تريك پيش كه وت و هه ر چه نده له چاوكي رۇشناييه كه نزيكتر ده بووه؛ زياتر هه ستي به موجوور كه يه ك ده كرد به ئه سپاي به له شيدا ده هات، گه يشت و ميگرگيكي بچووكي بيني به هه نديك دارخورماي به ردار ده ور درابوو، چوووه ژووره وه و دهنكي باكه بنپر بوو، وهك ئه وه ي گه ردوون له ناكاو له هه ناسه بوه ستيټ، چاوانى به شوينه كه دا گه راند؛ پيره ميږديكي بيني سه ري به يه كيك له داره كان وه نابوو، چاوانى لېك نابوو، لي نزيك بووه وه؛ پيري به ته مه ن بزه ي كرد و ده تگوت ئاگاداره به گه يشتنى، چاوانى به هيمنى كرده وه و هاته گو:

- سلاوت لى بيت، له كوټاييه كه ي گه يشتيت.

كابراي لاهو سه يري ده وري خوۋى كرد، ترسا له وه ي كه وت بيته بو سه وه، پيره كه زرده خه نه ي كرد:

- مه ترسه، جگه له من كه سى تر لپره نييه، كه ميك دانيشه.

داناشت و چاوانى برپيه كابراي پير:

- من ده زانم ده ته ويټ بيابان برپيت، هه موومان هه ول ده ده ين بيپرېن، هه نديكمان ئه وه ده كه ين به بئ ئه وه ي هه ست بكه ين، بيابان چاره نووسى عه ره بانه، بيابان عه ره ب زياتر له ناوه وه ي خويدا هه لده گريټ وهك ئه وه ي ئه وان بيابان له ناخى خوياندا هه لده گرن، به لام هه نديكمان بوونى بيابان له بير ده كه ين، پيمان وايه هوكارى چاره رپه شيمانه.

- مه گه ر وا نييه؟ يانى بوچى بيابان هينده له گه لمان ره قه؟

- بيابان ره ق نييه، به لكو ئه وه ئيمه ينه له و ناگه ين، بيابان شوينيكي پيروزه، مه رجي خوۋى هه يه، به لام سنوورداريش نييه بو كوومه لپك كه س،

وهئ ئه وهی ئه و مه رجانه ی لی نه یه ته جی؛ ده بیټ هه ست به ره قی بکات.

- مه رجه کانی چین؟

- باشه، تا کو له بیابان بگه یته؛ ده بیټ زیاتر گوئی رابگریته؛ تاوه کو زیاتر بیستیت، بیابان قسه ناکات بۆ چه نه بازان، ده بیټ چاوانیشت به رده وام والا بهیئیته وه و له گه رده لوول نه ترسیت، بیابان چاوانت له لم پر ده کات، وه لی میشکیشه ت له دانای لیوانلیو ده کات، له کو تایدیدا ده بیټ ئه وه بزانیته که بیابان گویت بۆ راده گریته؛ ئه گه ر به شه و له گه ئیدا بدوئیت، چونکه به رپۆژ سه رقاله.

- به چیه وه سه رقاله؟

- به رنیشاندانی ئه و کاروانانه ی پۆژانه ده یبرن، وا مه زانه کاروانه کان رپی خویمان ده زانن چونکه رپه ریان پییه، به لکو له بهر ئه وه یه بیابان رپی برنیهان پی ده دات، رپه ریه کاروانیشت ته نیا که سیکه فیری زمانی بیابان بوو بیټ و له ئاماره کانی بگات، بۆیه رینگه کانی باش پی ده زانیته، رپه ره که به درپزایی کات گوئی راده گریته؛ تاوه کو رینگه ی راست پی بزانیته، ته واوی ده نگه کان ده بیسترین، ته نیا دهنگی راستی نه بیټ؛ ده بیئریته.

- ئه ی چۆن بیابان بپریم؟

پیره میرده که له شوینی خوئی وه ستا و لاهه که ش وه ستا، پرووی کرده ئه و گه رده لووله ی ده وری میرگه که ی دابوو، پاشان به دهسته کانی ئاماره ی به و ئارسته یه کرد که به ته پوتۆزی زیاتر پر ببوو و گوئی:

- بیابان رپز له سوارچاکه کان ده گریته و رپی تیپه رینیهان نیشان ده دات، به لام رپز له و که سه ناگریته که به ته نیا له پاله وانیتی ده گه رپته.

- تیپه گه یستم!

- کاتيک کڙمه لڳ سوارچاک ده رڙينه ناو جه رگه ي جه ننگه وه؛ هه رگيز نابه زن، نه گه رچي پڳرا هه ر هه مووشيان بکوڙرين، چونکي نه وه دهمه دهن به نه فسانه، هه نديک له نه فسانه کان دهن به نيگاي نه وه که سانه ي بويان ده گڳرډرڙته وه؛ نه گه ر بتوانن باوه ر ي پڻ بکه ن، له گه ل هاورڙيه کدا بمريت؛ چاکتره له وه ي به ته نيا سهر بکه ويت، خو ت به ناو نه م گڳرڙه لئو که يه دابده و له مه به ستي من ده گه يت.

په نجه کاني لاهه که له گه ل ر هه شمه ي وشتره که ياريان ده کرد و ته واوي ببوه ناره قه، هه ناسه يه کي قوول هه لمڙي و سه يري نه و شوينه ي ده کرد؛ که پيره پياوه که ناماڙه ي پڻ کرد، دواي بيده ننگبوونيکي کورت؛ ده ستي له سوڙي وشتره که ي هه لگرت و برپاري دا خو ي له و گڳرڙه لئو که يه بدات و چاوانيشي به کراوه يي به پڙي ته وه؛ به و چه شنه ي کابراي پيره پياو پڻي گوت، کاتڙمڙيک رڙوشت و ته پوتوڙ رو خساري وه ها دا پوشي؛ له مومي ي له گور هه ستاوه ده چوو، له ناوه راستي نه و ره شه با دڙواره دا؛ ده نگی باو کي به بير هاته وه؛ "گه رده لئو له کان په يامي بيابانن".

پڻي وا بوو وشتر له زماني بيابان ده گات، وه لئ زماني بيابان چييه؟ دواتر گوته ي پيره که ي هاته وه ياد: "تروپکي سوارچاکي سوار؛ يارمه تيداني نه و که سه يه که له ته نيشتيه وه ده روات"، روانيه وشتره که ي؛ بيبي چاوان و لووتي پر بوون له خو ل و خه ريکه له گڳرڙه لئو که که دا بکه ويت، له دهروني خو ي گوتي؛ باشه چو ن له بييري کردوه خو ي ناتوانيت لي سهر رو خساري بمالڙيه وه!

جامانه که ي سه ري کردوه وه و رو خساري وشتره که ي پڻ پاک کرده وه؛ تا هه ناسه يه کي قوول دا، ملي دريڙي به رز کرده وه و چاواني به شوينه که دا

گه پړاند، رڼگه که ی دؤزییه وه و دهر په پری، خاوه نه که شی راکیشا ته نیشته خوئی و له ته پوتؤز ده پپاراست، هر چه ندی ده وه ستان و شتره که رڼگه که به دی بکات؛ لم به شیوه یه کی وا به رو خساریاندا ده که وت؛ وه ک بلیت چپایه ک بن؛ سه رکه وتنی دژوار بیټ.

دوای نه وه ی گه رده لووله که توایه وه؛ لاه که چاوانی خوئی به هیواشی کرده وه، تا فگه یه ک لمی به پروومه تدا هاته خواره وه، سه یری ده وری خوئی کرد و بینی ئیختیاره که به خنده وه لئی نریک ده بیټه وه:

- بو برینی بیابان؛ پیویسته به رهنگاری ترسه کانت بیټه وه؛ بهر له وه ی نه وان به رهنگارت ببنه وه، تا به سه ر ترسه کانیشته د زال بیت؛ دوستیکت گه ره که؛ بوټ بترسیت؛ به و چه شنه ی بوټ خوټ ده ترسیت، نه گه ر بیټ و ترس به سه ر دوو که سدا دابه ش بکریټ؛ که متر ده بیټه وه، پیرو زباییتان لئ ده که م، بیابانه که تان بری.

- چؤن له کاتیځدا هیشتا له ناوه راستیداین؟
- رڼک وایه، ئیستا که له جه رگه که یدان، له گه رموگورترین شوئینیک مرؤف بتوانیت لئی بیټ، روو بکه نه باکوور و دوای نیوه رؤژنیک ده گه نه شار.

- گه وره م، بهر له وه ی برؤیت؛ پیم بلئ چؤن جارنکی تر بیابان بپر مه وه؟
پیره پیاو بزه ی کرد و له مالاواییدا گوتی:

- بیابان ده برپت؛ نه گه ر دوستیک بدؤزیته وه؛ بتوانیت هه مان خه ونی له گه لدا هاوبه ش بکه یت.

بۆچى نامە دەنوسىن؟

"دېۋانەيەكى دېش بە دۋاى كەسكەوہيە نامە بۇ سىندوۋى پۈستەكەى بىنپىت"، دادەيەكيان لە نامەكەى خۇيدا وای بۇ نووسىبووم؛ پاش ئەوہى لە تويتهر جريواندم: "تامەزرۇى نامەيەكى دەستنووسم"، دواتر ناۋنېشانى سىندوۋى پۈستەكەم دانا و بەلپىنم دا؛ نامە بە دەستخەتى ناخۇشى خۇم بۇ ھەموو ئەوانە بىنپرمەوہ كە بۇمى دەنپرن، لە دۋاى چەند رۇژىكى كەم چوومە ناوہندى پۈستە، كە سىندوۋوقەكەمم كردهوہ؛ نامەكان چەشنى گەلای پايىز بەسەر زەويدا داوہرين، بۇ كردهنەوہيان خۇم بۇ نەگىرا تاوہكو دەگەمەوہ مالئەوہ، لە ترومبىلەكەمدا دانىشتم و نامەكانم يەكبەيەك كردهوہ، دەمپك بوو لە رپگەى پۈستەكەمەوہ جگە لە گەياندن و نامەى پىروپاگەندەيى ھىچى دىكەم بۇ نەھاتبوو، ئەمانەش لە ھەموو ھەستىك دامالراون.

ئەفسوس، ھىچ نامەى دلدارىم بۇ نەھاتبوو، بەلام نامەى مرۇفانەى زۇرم بۇ نپردرابوو، ھەر يەكە و لە بارەى پارچەيەك لە ژيانى نووسەرەكەى دەدوا، ھەر نامەيە و لە خۇگرى ھىلپكى جيا بوو، گيانى جياواز، خواست و دارووخان، خەون و ئارەزوو، تامەزرۇيى... نامەكان بەرامەى ھەستە نووسراوہكانى سىنەى خاوەنەكانىيان دەپىرژاند، لە گوتەى نامەنپرەكان ھەستم بە خواستى دوان لە ھەموو شتىك دەكرد، زۇرىنەى نامەكان لە تامەزرۇيى دەدوان بۇ نازادى و پەخنە لە رابردوۋى كوپىرانەى پر لە ھىلى سۈور، ھەر وەكو يەككىكيان باسى كىردبوو.

دادەيەكيان سەرگوزەشتەى مندالى خۇى لە نۆ نامەى يەك لە دۋاى

یه ک گپړابوووه، بڼ ناو و ناوونیشان بوون، نامه کانی به سه رهاتی جامیکی بچووکی ده گپړاپیه وه؛ دابری نیوان مائی وان و دوکانیک بووه؛ خاوه نه که ی نامه که کانی نه وی له گه ل نامه ی خزمه تگوزاره کانی گه په ک په وانه کردووه، دواتر وه لامي نامه کانی به هه مان شیواز بو هیناوه ته وه؛ تاکو باوکی هه ست نه کات نامه بو دؤسته کوړ و کچه کانی ته و او ی پارچه کانی جه مان ده نپړت، هیندهی باسیشی کردبوو نامه کانی سؤزداری نه بوونه، پاشان "پارچه کاغه زه کانی پوژنامه" ی باس کردبوو، که "دامه زراوه ی کاروباری ئیسلامی" بلاوی ده کردنه وه؛ نه وانه ی ریکه وتی زایینی و کوچی و کاته کانی نوژیان تپدا بوو، له پشتی هه ر کاغه زیکیش؛ په ندیک نوو سراوو، دایکی پوژانه داوای کردووه په نده که ی بو بخوینیتیه وه، دوا ی کوچی دایکیشی له خویندنه وه ی نه و پارچه کاغه زانه هه ر به رده وام بووه.

نامه نووسین به هونه ریکی وپژهی بالآ داده نپت، چونکه په نگدانه وه ی بارودؤخی هه ستی خاوه نه که یه تی؛ که بڼ هه موو کوټ و به ند و مه رجیکه، تاک به گیانی خو ی دهنوو سیټ؛ نه ک به پینووس، له کتیی "گه نجینه کانی وپژه" ی "سه یید نه حمه د هاشمی"؛ جوړی جیا جیای نامه ده بینین، نامه ی تامه زرؤبی، نامه ی یه کتر ناسین، نامه ی گله بی... بیبه ش نین له زمانی به هیژ و هه ستی په نهان و هیماگه لیک؛ شکاندنیان سه رده رچوونی ده وپت له شیعر و په وانپژزی، "هاشمی" نامه ی بو دؤستیکي خو ی ناردووه و به مه ده ستی پڼ کردووه؛ "نه م نوو سراوه ی له بهر ده ستدایه؛ تامه زرؤییمت بو باس ده کات و نایشاریته وه، له و دمه پرا لیم دابراویت؛ شادی و هه ناسه م و بگره گیان و لاشه مت لئ له یه ک ترازان دووم" ... دواتر کوټای پڼ هیناوه؛ "سه یریکی تپدا نیبه بو بینینت زور تامه زرؤ بم، چونکه وه ک ده لپن؛ له

دلۇقانى مرقۇفە تامەزرۇي نىشتمانى خۇي و براكانى بىت."

نامە يەك رەخنەي لە تەككە لۇژيا گرتبوو، خاوەنەكەي بەو تۆمە تبارى كىردبوو؛ ھەستە كانمانى تووشى گەوجى كىردوو، ۋەك دەيگوت: "نوسىنى ئەليكتىرۇنى بوارمان دەداتى؛ خالەكانى لاوازي و دوودلىيە كانمان بىسپنەو و لايان ببەين"، ئەم قسانەي لە دەستنوسەكانى "جوپران" زۆر بەپروونى دەبينم، خۇ خەرىكە نەخوئىندىتەو ھەبەر زۆر گۆپىنى وشەكان و دووبارە ھىلپىنانەو بەرپستەكان و سەرلەنوئى دارپشتنەويان، ئەمانەكەسايەتییە راپا كەيمان بۇ دەردەخەن؛ كە بەدەستییەو نالاندوويەتى، خۇ لەوانەيە دوودلىيەكەي يەك لە نەپىنىيەكانى داھىپنانەكانىشى بوويىت.

ھەندىك لە نامەكان؛ بەبى رىكەوت و ناوئىشان بوون، واى بۇ دەچم خاوەنەكانىان وىستووينا نەمىر بىيانەپىلنەو ھەدەست كات و شوئىنەكان ھەلپىن، تاكو يادىان لەودىوى بەرزەخى خواستەكانەو ھەبمىنپىتەو، بەمە نە دەزانىت كەنگىن دەستيان پى كىردوو ھە نەكەيش كۆتايان دىت.

خاوەنى پارچە كاغەزەكانى پۇژنامە دانەيەكيانى بۇ ھاوپىچ كىردبووم؛ ھى ھەشتى كانوونى يەكەمى ۲۰۱۱، لەسەرى نووسرابوو: "ھەموو تاويك لەگەل خەلكىدا يەك دەبينىن، بەلام بەدەگمەن لەگەل خودى خۆماندا دىدار دەبەستىن"، دانىشتم بە دىژىبى گەشتىكى فرۆكە بىم بەرەم لەوتەكە كىردەو؛ كە شازدە كاتزمىرى خاياند، بۆم دەركەوت زۆر كەم لەسەر كاغەز دەنوسم؛ تامەوداى دوورىي خۆم لە خۆم بۇ دەركەوت، چەند سەختە دوانى خۆمان لە خۆمان لەسەر كاغەز تۆمار بكەين! چەند دژوارە لەسەر پەرە ئەوين بنوئىن، لەسەر پەرە تامەزرۇ بىن، لەسەر پەرە چاوەرپى بىن و ياد بكەينەو ھە پاشان بگىرن!

نامه کان په پره کانت بو ده که نه ژيانیکی ته او، بوندار به ورده کاري هه
 کييه کي حه ز ده که يت، يا خود ده که نه مه رگيکي ته او، تامه زرؤبي نه وان
 ده پرتين، نه و پيتانه ي به ده ستی خو مان ده ياننو وسينه وه؛ چه نده خو مان
 ده گپرنه وه! له وهی بووین، له وهی ده مانه ویت بين و نه بين، په په کان زیاتر
 رامانده گرن؛ تا وه کو زیاتر بیر بکه ينه وه، نه م کارهش هانمان ده دات له گه ل
 خو ماندا په یوه ست بين و به ناخماندا رپو بچین، دواتر بهر له نيشتنه وهی
 خرؤکه که گه يشتمه نه وهی نووسین له سه ر په ره؛ په کيکه له و شویتانه ی
 تیدا ده گه ينه دیداری خو مان.

داده یه ک سه باره ت به هه وله شکست خو اردووه کانی خو کوشتنی خو ی
 نامه ی نووسیوو، پاشان له باره ی مه ودای خو شه ویستی خو ی بو ژبان؛
 دوا ی نه وهی بو ی گه پاوه ته وه، بو یه حه زی کردووه نامه یه ک به ده ست و
 خه تی خو ی بنووسیت و هه ره مه کيپانه بو که سیکی بنپرت، گرنه گ نه وه یه
 بگاته ده ست یه کیک و بیخوینیته وه، به لام جوانترین نامه یه ک بو م هاتیت
 لی نووسرابوو: "هه ندیک له نامه کان بو خو مان ده نووسین پیش نه وهی
 بو که سانی تری بنووسین، به مه ش پیمان چونه که پولیکی پیوه بلکینین؛
 یان فرپی دهینه یه که مین زبلدانی له سه ر ری تووشی ده بین".

خۆشه‌ویستی شه‌ونمدار

که خۆی فری دەداته ئاوه‌وه؛ چاوه‌کانی لیک دەنیت، له دەریا ناترسیت، به‌لکو هه‌لێک دەداته دلی خۆی ببینیت، چاوه‌توانستی سنوورداره، ته‌نیا له‌ رۆشنایدا ده‌بینیت، وه‌لێ دلی خاوه‌نی توانستی له‌سروشته‌ده‌ره، له‌ شه‌وه‌زنگ و بگره‌ له‌ژێر ئاویشدا ده‌بینیت، هیشتان پیکانی به‌ر ئاوه‌که نه‌که‌وتوون؛ گه‌شتی به‌ گه‌ردووندا کردووه، باپیرم به‌م شیوه‌یه باسی ده‌ریای ده‌کرد، "له‌ ده‌ریادا خه‌ونه‌کانت ده‌سازینیت؛ هه‌ر وه‌کو چۆن راوچی له‌ که‌ناره‌کانیدا تۆره‌کانی ده‌سازینیت، هی ئه‌ویان هی‌زی بازووه‌کانی توندی ده‌کات و هی تۆش قه‌باره‌ی سییه‌کانت، ده‌ریا و گه‌ردوون یه‌ک چه‌شن، بۆ هه‌وا فراوان نابن، به‌لکو بۆ خه‌ونه‌کان فراوان ده‌بن."

کاتی خۆی پیاوانی ناوچه‌ی که‌نداوی عه‌ره‌بی بۆ ده‌ره‌پانی مرواری بی ده‌ریا؛ هاوینان بۆ چوار مانگ گه‌شتیان ده‌کرد، ژیان به‌و شیوه‌یه سه‌خت نه‌بووه که باسی ده‌که‌ن، به‌لکو ویستویه‌تی پیاوانیکیان لێ ده‌رچووینیت؛ ئاینده‌یان پێ دروست بکریت.

ئه‌م پیشه‌یه‌ پۆله‌ی شاره‌ په‌رت و بلاوه‌کانی لێوار که‌نداوی عه‌ره‌بی یه‌ک خستبوو، هیچ شتیک نییه‌ هی‌نده‌ی مه‌ینه‌تی و خۆشه‌ویستی خه‌لک یه‌ک بخات، ده‌ریا ببووه‌ گه‌ره‌کی گه‌وره‌یان، که‌شتیه‌کان ببوون به‌ مال؛ به‌رامه‌ی خۆی و تامه‌زرۆبی و قاوه‌یان لێ ده‌هات، عه‌ره‌ب پێیان وایه کاتیک له‌ خواردنی خۆیدا هاوبه‌شی ده‌که‌ن؛ ده‌بنه‌ برا، کاتیکیش له‌ خواردنه‌وه‌ی قاوه‌دا هاوبه‌شی ده‌که‌ن؛ نامۆبی له‌ناو ده‌بن.

باپیرم ده‌یگوت:

بۆ که پان به دواى مرواريدا به ئاودا رږو ده چووين، دواى وهرزى ژيراو؛
 خاوهنى كه شتتیه كهى كارمان له كنى ده كرد؛ مرواریه خپرکراوه كانمانى
 ده فروشت و به شى خوځمانى لى ده داينى، نهو پارچه بچكولانهى له ده مى
 گوئچكه ماسيه كاندا زيندانى بوون و له قوولايى ده ريدا له بير كرابوون؛
 دارايى و سه رچاوهى بژيويمان بوون، به هاى كانزاكان له پته وييان و له
 توانستياندا نيه بۆ بهرگه گرتنى گرانبى كات، ته نيا له جوانيشياندا نيه،
 به لكو له دژوايى گه يشتنه پيان، مروارى و زير له گرانبه هاترين كانزاكانى
 زهمين، يه كه ميان له ناخى ده ريدا ده رده هپترت و دووهميان له ناخى زهويدا،
 هه موو نه مانه ش هه تاوه كو خه لكى له شادى و جه نه كاندا خوځيانيان پى
 برازينه وه، كه سانىك بۆ به شادى زيندوو كردنه وهى نه وانى ديكه ده مرن،
 ژيانه ئيدى، كه سيك هه يه شايه نى نه وه يه كه نيه تى، كه سيكيش خاوهنى
 نه وه يه كه ناشايه نيه تى.

رږوژنيكان چوومه ژير ئاو؛ ئاو ته زى بوو، كه له بنى ده ريدا نزيك بوومه وه؛
 لى بلاو و په رشه وه بوو شوينه كهى پر كردبوو، هيجم نه ده بينى، هه و لم
 ده دا به ده ستم رږى خووم بدوزمه وه و هه ر گوئچكه ماسيه كم بهر ده ست
 بكه وپت؛ بيخه مه ناو نهو سه به ته يه ي به نه ستومه وه هه لمواسيوو، له و
 ده مه دا ده ستم كه وته سه ر گوئچكه يه كى گه وره، هه ستم كرد مرواريه كى
 گرانبه هاى تيدا يه، وه لى له به دبه ختيم يه كيك له هاو پيشه كانم پيشم
 كه وتبوو، كاتيكيش دلنيا بوومه وه ده ستى نه وى له سه ره؛ ده ستى خووم لى
 هه لگرت و رږى خوومم گرته وه بهر.

چووينه وه سه ر رږوى كه شتى و ده ستمان به كردنه وهى گوئچكه كان
 كرد، ده ستم برده سه به ته كه م؛ بينيم هه مان گوئچكه ماسيه گه وره كهى

تېدايە؛ كە لە بنى دەريادا دەستم لېيدا، بەسەختى كىردمەو، ھېشتا چىنى سەرەوھىم لا نەدابوو؛ مرواىپەكى گەورە لەناويدا بىسكايەو، دەرياوانان "دانه"ى پى دەلېن، سەيرى ھاوړېكەم كىرد؛ بزەى كىرد، ئاماژەيەكى بە سەر بۆ كىردم و گەرايەو بۆ كىردنەوھى ئەو گۆچكە ماسيانەى لەناو سەبەتەكەى خۆيدا كۆى كىردبوونەو.

من زۆر ھەژار بووم، بەلام لەبەر ئەوھى دانەكە لە سەبەتەكەى مندا دۆزرايەو؛ خاوەنى كەشتىيەكە بىپارى دا بىرېكى زىادەم بە خەلات بداتى، كەشتىيەكى بچووكى گواستەوھى شتومەكم پى كىرى و دواى ماوھەك بوومە خاوەن چەند كەشتىيەك، دواتر نەوت دەركەوت و چوونە ژىراو بۆ مروارى كۆتايى ھات، رۆژىك گەيشتمە دىدارى ئەو دۆستەى گۆچكەكەى خستە ناو سەبەتەكەمەو، لە ھۆكارى ئەو كارھىم پىسى، گوتى:

- لەبەر ئەو ئەو كارەم نەكرد؛ بزەنم تۆ ھەژارىت، بەلكو پەيم بەو بەرد چارەنووست دەولەمەندييە و خۆشت لە ھەلى شياودا دەگەرايت.

- چۆن بەمەت زانى؟

- ئەو پۆژەى لە بنى دەريا بووين؛ سەبەتەكەم لە گۆچكە پى كىردبوو، ھەر چەندى گۆچكە گەورەكەم دەخستە ناويپەو؛ بەردەبووھو، چەند جار ھەولم دا؛ ھىچ سوودى نەبوو، بىپارم دالې گەپم، چونكە بەشى من نەبوو، كاتىكيش دەستت بە دەستم كەوت و بەرزت كىردەو بۆ داننان بەوھى گۆچكەكە مافى منە؛ زانىم خوداوەند بۆ تۆى نووسىو، چونكە ئەوھى پىز لە مافى ئەوانى تر بگىرت؛ شايسەى ھاوبەش لەگەل كىردنە، بۆيە خستە سەبەتەكەى تۆو؛ بەو ھىوايەى ژيانت بگۆرپت، "ئەوھى شادى لە دلى دەوروبەيدا بچىنپت؛ بەختەوھرى دەدوورپتەو"، باوكم واى

ده گوت، بر و ا ناکه یت نه گهر بلیم؛ نه مړوکه خاوه نی ژماره یه ک فرۆشگه ی به هراتم، هه ندیکیان له هندن و هه ندیکیشیان له دوه ی. باپیره م قاوه ماوه که ی ناو فنجان ه که ی فر کرد و سندو و قیکی بچوو کی کرده وه، دانه که ی دهره ینا و له دهستی دانام، پی گوتم: "ته نیا وه فایه زهنگینمان ده کات".

بەرلە خەوتن

لەگەل دوو دۆستی لە خۆم گەورەتر لەناو ئۆتۆمبیل بووین، خویندن و ئامادەکاریم بۆ تاقیکردنەوه گشتییەکانی ناوەندی گەلیکیان شەكەت کردبووم، پێیانم گوت: "تاقیکردنەوه تەواو بکەم؛ شاخیک لەسەر شانم لا دەکەوێت، پۆژانی دادین هەر چەندە گران بن؛ بەقەد گرانی ئەم پۆژانە نابن"، یەکیکیان پێکەنی و گوتی: "بپروا بکە؛ هەر چی دیتن لە پۆژانی ئیستا قورسترە"، بە پەنجەکانم ئامازەبەکم ئی فری دا و گوتم: "بپروا بابه".

کەچی ئەمڕۆ هیچ سالیکی تیناپەرپت و ئەو گفتوگۆیەم بیر نەکەوێتەوه، پێشبینیەکانی راست دەرچوون، پۆژانی ناوەندی گشتی بەبەراورد لەگەل ژيانی ئیستم؛ بیخەمتر و بیبەرەنگاریتر بوون، ئەو دەمە خویندن ئابلوقە ی گشت خەمیکی دابووم، دەتوانم پارایی ئەوکاتم بە وشە ی "ببەها" کورت بکەمەوه و پروونکردنەوه ی زیاتر نەدەم.

کاتیکی لە خویندنگە بووم خویندنگەم خۆش نەدەویست، ناشخووزم بۆ ئەو پۆژانە بگەرپمەوه، هەر قووناغیکی ژيان چپژی تایبەت بە خۆی هەیه و لە زالبوون بەسەر ئاستەنگەکان و لە سەرکەوتنی ساکارەوه دروست دەبیت، وهلی جاروبار خووزیارم بگەرپمەوه هەوهه سی بیرکردنەوه سادەکە ی ئەوکاتم؛ کە خۆم و ئازاکانم خۆمانمان پێ پازاندبووهوه.

دەستبەرداری خویندەوه ی چپرۆک و پۆمانان نەدەبووم، دەستم کرد بە خویندەوه ی کتیبەکانی علی تەنتاوی، جا مەنفلووتی، رافعی، نەجیب مەحفووز، تەها حوسین... تەنیا بەر لە خەوتن دەمخویندەوه، هەر تەنیا بەر لە خەوتنیش بۆ پرسیاری شتیکی پەیههه ندیم دەکرد بە هاوپرێکانمەوه.

د دانیش به و هدا دهنیم تا سالی ۲۰۰۰ تامی جو پرام نه کردبوو، تا نه و کاتهی "عارف" ی برام لیم تووره بوو، سهرزه نشتی کردم له وهی چیژ له ویژه نابینم، ئیدی وازی لئ نه هینام له وهی چیروکی "باله تیکشکاوه کان" بخوینمه وه و به ره و نه وینی جو پرامی بردم، سالی ۲۰۰۴ کاتیک گه شتیکی لوبنانمان کرد؛ پیش هه موو شتیکی له گه ل عارفی برام چووینه سهردانی مؤزه خانه کهی جو پرام و سهرجه م به ره مه کانیمان کړی، دواي جو پرام به میخائیل نه عیمه وه وابهسته بووم، له گه ل عارفی برام کتیه کانیمان ده گورپیه وه، کاتیک به کیکمان شتیکی نه ومان ده خوینده وه یان شتیکی جو پرام؛ بهر له خه و به کورته نامه یه ک یه کمان ناگدار ده کرده وه.

پاشان و ئیستا شی له گه لدا بیت؛ دیوانه شیعریه دلخوازه کانم له پال سهرمدا هه لده گرم؛ موته نه بی، نه بوو فهرپاس، نه بوو نه وواس، نه بوو ته ممام، بوخته ری، فهرزده ق، نزار، نانووم هه تا شیعریک یان زیاتریان لئ نه خوینمه وه، زوربه ی به دوا دا چوون و خویندنه وه کانیشم هه بهر له خه و تن نه انجام ده دم، که سهیری فیلمیک ده که م؛ هه بهر له خه و تن ته ماشای ده که م، کاتیک که سیکی خوشه ویستم به بیر دیته وه؛ هه بهر له خه و یادی دیته سهردانم، ته نانه ت کاتیک گوئ له ژهنی خوازاویشم ده گرم؛ نه ویش بهر له خه و تنه، خودای من، وا دیاره شته قه شه ننگه کان راسته و خو پیش خه و تن ده ستله ملانیمان ده که ن!

ره شنووسی بابه ته کانم ریکه وت و کاتی نوو سینیان لئ دهنووسم، کاتیک ده یان خوینمه وه ده بینم زوربه یان بهر له خه و تن نوو سراون، نه و دهمه ی سه رگوزه شته ی ویژه وان و شاعیرانیش ده خوینمه وه؛ وشه ی "بیداری" یان زور تیدا دوو باره ده بیته وه، نه م بابه ته شم هه بهر له خه و نوو سیوه، بویه

واى ئۆ كۆردم قسه كانى رۆك نه خه م و هيچيشى ئۆ قوت نه كه م، به ئۆ هيچ هۆكارۆك عه ودا لانه خۆشم ويست، چونكه له كاتزمۆر دووى شه و هاته دنيا، نازانم بۆچى ده ئۆن دووى به يانى، نووسىنى شه وانه؛ خۆشه ويستىر كاريكه له ژياندا ئه نجامى بده م.

سه باره ت به و كه شه نامۆيانه شتم ده مخوئنده وه؛ كه نووسهران بهر له دهستكردنه نووسين راهيئانى تيدا ده كه ن، هه يانه بۆنى سۆ ده كات، هه يانه قاپ و قاچاخ ده شوات، هه يانه ته ماشاي په نجه ره ي ژووره كه ي ده كات و به پيوه ده نووسيت، له هه مووشى نامۆتر؛ هه يه جل داده كه ني ت و به سه ر دره خت ده كه وي ت، گوايه ني گاي بۆ دي ت! ده ئۆن فيكتۆر هۆگۆش يه كي ك بووه له وانه، به لام نازانم هه تا چه ند راسته .

وه ئۆ زۆر له نووسهران ئيواران نووسيو يانه و زۆرينه ي هاتنه دنيا كانيش ئيوارانن، زۆربه ي هه ره زۆرى بووك گواستنه وه كانى و لاتی ئيمه ش شه وانه ئه نجام ده درين، ئيواره چه نده دلگيره! چۆن ئه و شتانه له يه كتر جيا ده كات وه كه به راستى خۆشمان ده وین و ئه و شتانه ي وا ده زانين خۆشمان ده وین؟

تكا ده كه م ئيستا بير له و شتانه بكه يته وه؛ كه بهر له نوستن ئه نجاميان ده ده يت، ئه و كه سانه ي ياديان ده كه يت، پاشان له تينووسىكى بچووكدا تۆماریان بكه و هه رگيز نه هي لیت ئه و شت و ئه و كه سانه ت له ده ست بچن! چونكه هه ر ئه و شتانه ن و هه ر ئه وانن دواى تپه پىنى سالانى ته مه ن بۆت ده مي ننه وه، گره وت له گه لدا ده كه م بهر له نوستن ئه م كاره ده كه يت! وا دياره به يانيان شته پيوسته كان ئه نجام ده ده ين و ئيواران له گه ل شته قه شه نكه كاندا هه لده كه ين.

ئاخۇ چاره يىگە كە بە تال بىت ؟

چاره يىگى بە تال؛ ده كه ويته يه كيك له گه وره ترين و بگره سه خترين بيا بانه كانى جيهان؛ له باشوورى نيمچه دوورگه ي عه ره بيدا، هه نديك به درنده ترين شويني سه ر رووى زه ميني داده نين، له پال دوو پشك و ماره سامنا كه كانى؛ پره له و له جوو لوكانه ي رېبواران لووش ده دن، سه ركه شى ئينگليزى "ويلفريد ئيسيجهر" ناسراو به "موباره ك بن له ندهن"؛ كه برپارى داوه له گه ل كوچه ريه كاندا به ويذا تيپه رپت؛ پرسىارى بيا بانى چاره يىگى به تالى لى كر دوون، تينه گه يشتون مه به ستى چييه، يه كيان پي گوتووه: "مه به ست هيلى ره شه؟"، وه لامى داوه ته وه: "به لى"، وا دياره كوچه ريه كان ئه و ناوه يان نه زانيوه.

باپهرم به سه ره اتى بيا بانه كانى بو ده گپراينه وه، كه چاره يىگى به تالى بير ده كه وته وه؛ تاويك دهنگى لى ده برا و سه يرى زه ميني ده كرد، سه رى به رز ده كر ده وه و ده پروانيه ناسو، وه ك بلييت رابردوويكى دوور ويئا بكا ته وه، ده بگوت: "هه نديك به سه ره ات پيويست به شاردنه وه ناكه ن"، چونكه شوينه كان سه ربورده كان ده دركينن؛ گه رچى نيште جيكانيشيان بيدهنگ بن.

ئه و كاته ي بو يه كه مين جار سه ردانى چاره يىگى به تالم كرد؛ هه مان ئه و كرپوونه ي باپهرم تووش هات، هه ستم ده كرد چيروكانيك له و شوينه دا هه ن نه گپرداونه ته وه، ئه و شوينه له لم زياتر هيچى ترى لى نيه، ته نانه ت باش له ويذا وه كو شوينه كانى ديكه به شه و لووره ناكات، بيا بان شكويه كى هه يه؛ ته نيا ئارامگرى ده يشكينيت.

ژيان جاروبار خۇبە زلزائىت لى دەستىن ئىت، بىبابانىش پىتى دەبە خشىت، بىبابان نىگارى گىانت دەكىشىتتە، لەگەل كە سانى تردا خۇشە وىستەر و تەباتر دەكات، جارىك باپىرەم پى گوتەم؛ ئەوۋى كە سىك بىبابانى لەگەلدا بەرپى دەكات؛ دەپت ئەوۋى ھەيەتى لەگەلدا بەشى بكات، بىبابان شوپى پاراستى شتە گرانبە ھاكان نىيە، تاكە شوپىنە ھەر چەندى زىاترى تىدا بەخشىن؛ ھەست بە دلخۇشى زىاتر دەكەين.

بەسەرھاتى چوار پىاۋى بۇ گىپرامەۋە؛ چاره يىگى بە تال يان بىپىۋو، دۋاى ئازوۋقە بران برسپىتى لى توند كىرەۋون، بەلام رۇشىت يان لە ملكە چى بۇ ھىوابراۋى بە باشتر زانىبۋو، دەمى رۇشىتن؛ كۆمەلپىك خانۋى خورىيان دىۋە؛ لەپال بىرىكى ئاۋدا لە لەكەدا چەقىنراۋونە، كە لە چادىرەكان نىك بوۋنەتەۋە؛ كۆچەرىبەك پىشۋازى لى كىرەۋون و بانگىشى مالى خۇيانى كىرەۋو، رۋخسارىان رەنگى ماندوۋىتى داپۇشىبۋو، كابرە چۆتە دەرەۋە و مەرىكى سەر بىرۋە، لى ناۋە و پاشان چىشتەكەى لەپىش دانان، دۋاى ئەۋەى ھىچيان لە خۋاردنەكە نەھىشتۋتەۋە؛ لىيانى گەراۋە پشۋو بەدن و لە خىۋەتەكەدا چۆتە دەرەۋە، پىاۋىكىان بە ھاۋرپىكانى گوتوۋە:

- دەزانن كابرە دوو مەر زىاترى نىيە؟

يەكىان ۋەلامى دايەۋە:

- چۆنت زانى؟

- بىرۋانە ئىرە، دوو مەرەكەى لەپال ئەم وشترەدا بە تەنىشتى چادىرەكەۋە

بەستراۋونەۋە، ئىستاش تەنبا يەك دانەى لىيە.

پىاۋەكان كىرەۋون و لەسەر پىشت پاكشان و سەرخەۋىكىان لى شكاند،

رۇژى دواتر ھەستانەۋە؛ بىنبيان ۋا مەرەكەى تىرش لى دەنىت، گوتيان

ئەوان خوانی دوینی ئیوارەیان بەس بوو، بەبیدەنگی درێژە ی دایە چیشت لێنان، کە لە خواردن بوونەو؛ کابرا مۆلەتی خواست بۆ نیو رۆژنیک پرواتە دەروو و بە میوانەکانی گوت؛ هاوسەر و کورپە بچوو کە کە ی لە چادرە کە ی تەنیشتیان، ئەگەر شتیکیان پێویست بوو لە خزمەتیاندا، کاتیکی دلتیا بوونەو دوور کەوتۆتەو، هاوسەری کابرایان بانگ کرد و برە پارە یەکیان دای؛ هیندە ی نرخێ چەندین مەر بوو، پاشان رۆیشتن و رپی خویان گرتە بەر.

دوای رۆژنیک رپی برین؛ لای بیرە ئاویک بۆ پشوو دانانیشتن؛ کۆمەلە دارنکی سایەدار دەورەیان دابوو، لەو کاتەدا تراویکە ی پیاویکیان بینی لە دوورەو نزیکی دەبیتەو، کاتیکی گەیشت؛ هەمان کابرای کۆچەری رۆژی پێشو بوو؛ کە میوانداری کردن، لە وشترە کە ی دابەزی و برژانگەکانی مۆر کردبوو و بە دەموچاوی گرژەو پپی گوتن:

- کورپە ئیو لە کاری وا شەرمەزار نابن؟ چۆن بەر لە گەرانەو م دەرپۆن؟
ئە ی بۆچی ئەو پارە یەتان جی هیشتوو؟
یەکیان وەلامی دایەو:

- کە زانیمان لەو دوو مەرپە زیاترت نییە؛ نەمانویست بە میوانداریمان بارگرانترت بکەین، ویستمان یارمەتیت بدەین؛ مەرپی دیکە بکریت.

کابرای کۆچەری قسەکانی پپی برین:
- بەخشین هیچ بەرامبەرینکی نییە، ئەگەر هەر دانیشتووینکی بیابان لەبەرامبەر میوانداریدا نرخە کە ی وەرگریت؛ بیابان دەبیتە چۆلەوانیەکی تەواو، خودا منی خستە رینگە ی ئیو، ئەم هۆکارەش بەسە تا خزمەتتان بکەم.

پاشان پارەكەى بۇ گەراندنەوہ و پى گوتن:

- جىم هيشتن بە دواى شوانى مەرەكانمدا بگەرپىم، لە گەراندەوہيدا دوا كەوتبوو، من ميگە ليىك مەرەم ھەيە، ھەر كاتىك مەرەم بۇ ميوانىك سەر برىيىت؛ مەرەمىكى تر لە داىك بۆتەوہ، كاتىك دەبينە ئامرازنىك لە ئامرازەكانى گەردوون؛ خواى گەورە شتىكمان پى دەدات؛ لە بە جىمىنانى ئەرەكە كانمان ھارىكارمان دەيىت.

لە شوئىنىكدا و لە نەبووندا؛ چارەيىگى بە تال لە وىدايە، باپىرەم دەليىت: "چارەيىگى بە تال بە تال نىيە، ھەردەم كەسيك لە چاوەروانىتدايە، تەنيا ھىندەت لە سەرە رىگەكە تەواو بكەيت؛ تاوہكو پى بگەيت".

فرۆكە چى پى كىرىن؟

دەمى مىندالىم كۆرە پوورىكىم لە ئەمىرىكا دەيخوئىند، لەبەر ئەوھى تاكە نەوھ بوو لەو رۆژگاردا سەررەپۆيى بكات و بە گۆي زەويدا گەشتى خوئىندىن بكات؛ رۆيشتن و گەرانەوھى لە ژيانى تەواوى خانەوادەكەى ئىمەدا دوو رپووداوى لەبىرنەكراو بوون.

لە رۆژى رۆيشتندا؛ بۆ مالاوايى لە مالى پوورەكەمدا خپ دەبووينەوھ، ئافىرەتەكان ماچيان دەكرد و لە باوھشيان دەگرت و دەگريان و نزاين بۆ دەكرد، پياوانىش بە ماشىنەكانيان بە كۆرەويىكى گەورە بەدوايدا رپيان دەكرد.

لە رۆژى گەرانەوھشدا؛ تاكەكانى خانەوادەكەمان ھۆلى پيشوازىيان لە فرۆكەخانەكە پىر دەكرد، پوورىشم لە ئامادەكردنى خوانىكى قەشەنگ دىرئى نەدەكرد؛ بۆ پيشوازيكردن لە كۆرەكەى خۆى و تەواوى تاكەكانى خانەوادەكەمان؛ كە بۆ پىرۆزكردنى بەسەلامەت گەرانەوھى دەچووينە سەردانىان.

لە ھەشتاكاندا گەشتكردن بۆنەيەكى خىزانى و كۆمەلايەتى بوو، ئەوھى گەشتى كردبا؛ گەرچى بۆ سەيرانىش بووايە؛ دەبووايە بەر لە گەشتەكەى بۆ خواحافىزى سەردانى كەسوكار و ھاوپرىكانى خۆى بكات، يان وەكو دەگوتىت؛ بۆ "مالاوايى" لە دىمەنىكى درامايى پىر فرمىسك، وەك بلىيت بچىتە جەنگىكەوھ دەربازبوونى نەييت، بەزۆرىش ئەمە لە كاتى گەشتى فرۆكەيى دەھاتە ئاراوھ، ئەگەر بە ئۆتۆمبىل بووايە؛ بە گەشتىكى وەھايان دانەدەنا.

فرۆكە زۆر سېنە تەنگم دەكات، سەرەراي زۆرىي گەشتە كانم من لەووە خۆم دانابرىنم بېر لە لايەنى زانستى و سەرسورھىيى فرۆكە بکە مەووە؛ كە پيشكەشى ئىمەى مرؤفئى دەكات، تەنيا وەك ئامپىر نە ماووە تەووە، بەلكو بۆتە هېمىاى پيشكەوتنى ژيارى مرؤفايەتى و توخمىكى زىندوو، روانىنى نوئى بۆ گۆشەنىگاي مرؤف دروست دەكات لە ژيان و پىويستىيە كانى.

بەلام فرۆكە هەتاووەكو راددەيهكى گەلئىك دوور بېرۆكەى سەرچلئى هەلوەشان دۆتەووە، دەكرئت خوئىنەرى ئەم كئىبە تا دەگاتە دوا پەرە بگاتە جەمسەرى بەستەلەكى باكوور، بۆيە وامان لئى هاتوووە هەست بە دابىران نەكەين، لەتەك ئەمەشدا؛ كئىبئىك لە كۆمپانىياى ئەمازۆن داوا دەكەيت؛ كە كەوتۆتە شارى "سىاتل"؛ لە ماوەى دوو رۆژدا بە فرۆكە پئت دەگات، يانى كرپنى كئىبئىك لە سياتل ئاسانتر بوو لەووەى بچىتە كئىبىخانەيهكى شارەكەت، بەتايبەتى ئەگەر شەقامە كانى زۆربەى كات قەرەبالغ بن.

فرۆكە وای لئى كر دووین كە متر بايەخ بە هەست بەدەين، من ئەم بابەتە دەنووسم و لە دەرەووەى ولام، پەنجى هەوالدانى خوشك و براكانم بەم گەشتە نەداووە، ماى برام لەپشت ماى ئىمەيه و كەسمان ئاگادارى يەكتر نين؛ كەيئى گەشت دەكەين و كەيئى دەگەرئىنەووە، ئەووەى گرنگە رۆژانى هەيئى بۆ خوان لە ماى خانەوادەكەمان خر بىنەووە.

چىدى پىن بەووەدا ناگرين لە گەشتە كاندا ماللويى لە يەكتر بکەين و سەلامەتى بۆ يەكتر بخوازين، لە راستيدا چىدى ئەووە خەمى ئىمە نەماووە يەكمان دوور بکەوئىتەووە يان نزيك بئىتەووە، سوورم لەووەى فرۆكە هۆى سەرەكئىيە لەم ساردوسرپىيە كۆمەلايەتئىيەى زۆربەى كۆمەلگە كانى جەهانى گېرۆدە كر دوووە.

فرۆکه زۆر جار تووشی دارووخان و بیزاریمان دهکات، سهره‌رای ئه‌وه‌ی جاروبار شتی‌ک له گهرموگوریمان پێ ده‌دات، وه‌لێ گهرموگوریه‌کی کاتییه و جاریکی تر داناگیرسیته‌وه؛ کاتی‌ک بۆ دووهم جار ده‌گه‌رینه‌وه سهردانی هه‌مان شوین، گهرچی فرۆکه‌که‌ش خافلینه‌ری زیاتری تیدا بی‌ت و خیراتر بی‌ت له‌وه‌یان که به‌ر له چه‌ند مانگی‌ک ئیمه‌ی گواستۆته‌وه بۆ ئه‌وی، به هۆی فرۆکه‌وه و امان لێ هاتوو له بۆنه و جه‌ژنه‌کاندا زیاتر له پابه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانمان هه‌لپین، کورته‌نامه سارده‌کان بوونه‌ته سهروو زیاد بۆ گوزارشتکردن له هه‌سته ساردوسپرتره‌کانمان به‌رامبه‌ر که‌سوکار و خۆشه‌ویستانمان.

به هۆی فرۆکه‌وه له پێشووتر که‌متر سهرسامین، چیدی بۆ گفتوگۆ به‌بیداری نامینینه‌وه؛ ههر که‌سه و باسی گه‌شت و دۆزینه‌وه جوگرافیه تازه‌کانی بکات، ره‌نگه باسی سهردانی شارێک بکه‌یت؛ ده‌بینیت زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵت دانیشتوون به‌ر له ماوه‌یه‌ک سهردانیان کردوو، وابۆم ده‌رده‌که‌وێت له رپی گه‌یشتن به شته قه‌شه‌نگه‌کانه‌وه زۆریک له هه‌سته جوانه‌کانمان له‌ده‌ست داوه، له‌بیری ده‌که‌ین له راستیدا ئه‌و کاته جوانن؛ که هه‌ستیان پێ ده‌که‌ین، نه‌ک ئه‌و ده‌مه‌ی پێیان ده‌گه‌ین.

له‌ناو فرۆکه‌دا و له ئامیری ئایفۆنه‌که‌مدا ئه‌م بابه‌ته‌تان بۆ ده‌نووسم، ئیستا که چه‌نده گه‌لته‌م به خۆم دیت؛ کاتی‌ک بیرم ده‌که‌وێته‌وه به‌ری چه‌ند سائیک داوای کاغەز و خامه‌یه‌کم له میواندارێک کردوو؛ تاوه‌کو ده‌قی‌ک بنووسم، هه‌ستیکی ناوازه‌بوو ئه‌وکات که له نووسین ته‌واو بووم، هه‌ستم کرد نووسه‌ریکی تاکم، له ههر شوینی‌ک و له ههر بارێکدا بی‌ت ده‌نووسم، ئای له گه‌مزه‌ی! ته‌ماش، ئیستاش له ئامیریکی هۆشمه‌ندی خاوه‌ن ته‌خته

کليل؛ ڪه له تاريخيدا رڻوڻن ده پڻته وه. وهڻي چيدي هه ست بهو شادمانيه ناکه م، رهنگه له بهر نه وه بيٺ وهڪ نه وهى بڻي ده چووم تاڪ نه بم، يان له بهر نه وهى فرۆکه چه شنى سالانى پيشوو به دهنگه دهنگ نيه.

بروانه گه شت ده ڪه ين و ده گه رڻينه وه؛ بهو چه شنهى ڪوره پوره ڪه م ده ڪرد، به لام به پڻ نه وهى ڪه س مالواوييمان لڻي بڪات و پيشوازييمان لڻي بڪاته وه، له بهر نه وه نيهه ڪه س بايه خمان پڻ نادات، به لڪو له بهر نه وهيه گه شت وه ڪو پيشوو نه ماهه؛ ڪارڻڪ بيٺ په ڙاره بنيته وه و نه وه دابران و پيڪ گه يشتنه وهى تيديا به؛ هه ست بزو پڻيٺ.

من سه رزه نشتي فرۆکه ناکه م، ڙياني بومان ناسانتر و خيراتر ڪردوه، سه رزه نشتي مرؤفايه تيش ناکه م، چونڪه هه ر چه ندى زياتر دابه پڻيٺ؛ زياتر ده ڙيٺيٺ و زياتر گه شه ده ڪات، چيديش داوا ناکه م له فرۆکه خانه دا پيشوازييم لڻي بڪه ن، ته ڪسيه ڪانيس شاريان پر ڪردوه، وهڻي خوازيارم نه وه رڻوڻه دانيت؛ مردوو به ترپومبيلي ته ڪسي رهوانه ي گورستان بڪريٺ و به ڪورته نامه يه ڪ سه ره خوشي له ڪه سوڪاريان بڪه ين و باسه ڪه به پڻته وه.

سایه خودادۆستان

ئىستاش مال نىيە لە نىمچە دوورگەى عەرەبى دارخورماى تىدا نەبىت،
حەوشەكان دەپازىننەو و وەك سەرباز بە درىژاي پوژ پاسەوانى دەكەن،
خەلكى ئەو ناوچەيە لەمىژە خوانەكانيان بە خورما دەپازىننەو، دارخورما
لە گەلىك پووەك زياتر بەرگەى سەختى و دژوايى بىابان دەگرىت و بەو
خورمايانە بەرەنگارى ئەو سەختىيە دەبىتەو؛ كە گەروو شىرين دەكەن
و لاشە پتەو دەكەن.

دارخورما لای عەرەبەكان نارامگەيەكە؛ لە دەست تەنگ و چەلەمەى
گوزەران و سەختى ژيان هانای دەبەنە بەر، هەر هیندە نىيە خورمايان پچ
بىخەشىت؛ بەلكو بە چەشنى پەناگە و بەلەم و سىبەر؛ فريايان دەكەوئىت
و پلەى گەرمى سەختى زەمىنەكەيان بۆ دەپارزىت، دارخورما و وشتر لە
بىابان كۆلەگەى دارايى عەرەبەكان بوون، چەشنى سووتەمەنى و ترومبىلى
ئەم سەردەمەمان.

داپىرەم ئەم چىرۆكەى بۆ گىرامەو:

رۆژىك باپىرەت كىلگەيەكى بچووكى پچ لە دارخورماى كرى، جوانترىن
سألەكانى ژيانمان لى بەسەر برد، وىپرای گەشتە بەردەوامەكانى باپىرەت؛
هەرگىز رۆژىك لە رۆژان هەستم بە تەنهایی نەكردووە، دارخورماكان كەس
و دۆست و دراوسى من بوون، چەشنى ناوى مندالەكانم ناوم دەزانين،
گفتوگووى هەموو شتىكم لەگەلدا دەكردن، رۆلەكەم! دارخورماكان لە
مرۆف دەگەن و هىمن لەگەلدا دەدوين، هىمن گەورە دەبن، هىمنيش
خورما شىن دەكەن، درەختەكان لە كاروبارەكانياندا پەلە نين، بۆيە لە چاو

ترووكانىكىدا ھەموو شتىك ناللىن، زياتر گويى دەگرن لەو ھى دەيللىن، تەنيا ئارامگر دەتوانىت لە زمانەكەيان بگات، رۆلەكەم! دارخورما درەختىكى دانايە، بەردەوام رادەمىنىت و گوئىگرى دەكاتە خو، بۆيە مېرگەكانى بىبابان پەر لە دارخورما دەبينىت، لە بىبابان ھىچ شوئىنىك بۆ ھەلمەتەيران نىيە، چونكە بى ھىچ گومانىك بە مەرگى خۆيان دەگەن.

دوای دە سالان باپىرەت برپارى دا لەو مېرگە بچوو كە بۆ كار كۆچ بكاتە شار، دەستبەردارى كىلگەكەمان بووين و فرۆشتمان، لە پاشى سائىك چارەنوس وای ھىنايە پىش؛ لە رىگەماندا بە مېرگەكەدا تىبەرىن؛ بەرەو يەك لە گوندە ناوخۆيەكان بۆ سەردانى داىكى باپىرت، كە لای كىلگەكە وەستايىن؛ بىنيمان ھەندىك لە دارخورماكان سەريان شۆر كر دۆتەو و بەر زەوى كەوتوون، ھەموو شتىكى ئەو پارچە زەويە قەشەنگە بىووە رەنگى خۆلەمىشى، ئەو پىاوھى كىلگەكەى كرپىوو؛ پىمانى گوت شوئىنەكە دەستى بە گۆران كر چەند رۆژىك دوای رۆيشتمان، رەنگى سەوز دەستى كر بە دەردەدار بوون، قەدى دارخورماكان تۆزتۆز سىس و ژاكو بوون؛ سەرەراى دا بىنكردى ئاو، كاتىك لە ھۆكارەكەى لىم پرسى؛ گوتى:

"دارخورماكان چەشنى مرۆف گىانيان ھەيە، چەشنى مەش بىرگەيان ھەيە، كاتىك دارخورما وابەستەى كەسىك دەبىت؛ ژيانى ھۆگرى ئەو دەبىت، دوای ئەو ھى ئىو رۆيشتن؛ دارخورماكان نەيانتوانى بىمىنەو، ئەوانىش برپارى رۆيشتنيان دا، يادەو ھى شوئىن ھەندىك جار سەختەر دەبىت لە خودى دابران".

- تۆش گىرايىت دا پىرە؟

- نا، رۆلەى من! تەنيا ئەو كەسە دەگرىت؛ كە لە بىر دەكات و پاشان

لەناکاو بیری دیتەو، وەلێ من لەو دەمەیرا لە مێرگە کە دا براوم؛ لە دلی خۆمدا دارخورماکانم هەلگرتوو، تۆزیک خەم دا یگرتم، بەلام پەیم بەو بەرد دارخورماکان بە قەشەنگترین شیو بە ئەرکی سەرشانیان هەستان، خۆراک و هیمنی و چیرۆکیان پێ داوم، کاتیکیش رۆلیان کۆتایی هاتوو؛ سادە رۆیشتوون، ئەو ژیانە ی رۆلی ئیمە ی تیدا نییە؛ شوینی ئیمە ی تیدا نییە.

- دا پیرە، بۆچی دارخورمات هیندە خوش دەویت؟

- لە بەر ئەو ی رۆلە کە م؛ دارخورما کۆشیار و ئارامگرە، پە یامیکی پیرۆز

لە ژیاندا هەلگەریت، سوورپەتی مەریەمت خویندۆتەو؟

- بیگومان.

- لە سوورپەتی مەریەمدا؛ کاتیکی ئەو پاکیزە یە دەترسا لەو گیانە ی خودا

بێ هاوسەر پێی دا بوو؛ هانای بر دە بەر دارخورما و دەستی بە قەدە کە یەو

گرت، دەزانیت بۆچی؟ تا کو هەست بە باوەر و هیژ بکات، قەدی دارخورما

چەشنی ئەو کۆلەگە زەبەلاحانە وان؛ کە پەرستگە و شوینە پیرۆزە کان

پادەگرن، خەلکی لە گەپان بە دوای باوەر دا هانایان بۆ دەبەن، یا خود لە

گەپان بە دوای یەزدانی مەزن، وەلێ خورما لە خۆیەو بەسەر مەریەمدا

نە کەوت، بە لکو خودا فرمانی کرد؛ بۆ ئەو مەبەستە قەدی دارخورما کە

بە ژینیت.

- بەلام قەدی دارخورما ناهە ژینیت، چۆن خورما ی بەسەر دا دە کە ویت؟

- رینک وایە، قەدی دارخورما ئەستوورە و ناهە ژینیت، بەلام ئاماژە یە کە

بۆ مەریەم و تەواوی خەلکی؛ ئەگەر دەیانە ویت بگەن بە بژیوی؛ دەبیت

رەنج بەن، ئەگەر چی هیما ییش بیت، یەزدانی مەزن کارەکانیانی گەرە ک

نییه بۆ بژیویدان، وه‌لی ده‌یه‌وئیت د‌لسۆزییه‌که‌یان ب‌یینئیت، د‌لسۆزبوونیش به‌هه‌و‌ل‌دان ده‌یئیت نه‌ک ته‌نیا به‌ نزا.

رۆ‌له‌ی من! هه‌ر جارێک ژیان ماندووی کردیت و بینایی ئی‌ل کردیت؛ له‌ دووی دارخورمایه‌ک ب‌گه‌رێ و له‌ژێریدا دابنیشه، چاوانت لێک نێ، سه‌رت به‌قه‌ده‌که‌یه‌وه‌ ب‌خێ، ب‌یرت ب‌ئته‌وه‌ ئه‌وه‌ی مه‌ریه‌م و په‌یامبه‌ر عیسا دیویانه؛ د‌ژوارتره‌ له‌وه‌ی پ‌ییدا ده‌رۆیت، وه‌لی نه‌وان له‌ خه‌ونی سبه‌ینه‌یه‌کی گه‌شتر نه‌وه‌ستان، له‌پ‌یناو به‌خته‌وه‌رکردنی خه‌‌لکی له‌ کارکردن دوود‌ل نه‌بوون، ئه‌رکی مرۆ‌ف له‌ پ‌یدانی به‌خته‌وه‌ریدایه، به‌‌لکو له‌ زینیشاندانی خه‌‌لکییه به‌ره‌و رۆ‌گه‌ی گه‌یشتن به‌ به‌خته‌وه‌ری، کاتیک گه‌وره‌ بوویت؛ سوور به‌ له‌ چاندنی دارخورما له‌ناو ماله‌که‌ت، دارخورما سایه‌ی خودادۆستان و په‌یامبه‌رانه.

هیلکه چۆن دهكولپنریت؟

كه خویندكاری زانكۆ بووم؛ مامۆستایه كی ته كنه لۆژیای زانیاریه كان یی گوتین؛ بۆ توپژینه وه له زانكۆیه كی تایبه تی ته كنه لۆژیا برپاره كۆچ بكاته ویلایه ته یه كگرتوو هه كانی ئەمريكا، پيشنیاره كانی له باره ی ژیری دهستكرد سه رنجی زانكۆكه یان پاكی شابوو؛ كه چه ند ساڵ بوو خووی به كاركردن له و بواره دا گرتوو، گوتبوویان تاقیگه یه كی ده وله مه ند به و ئامپارنه ی پڤ ده دن؛ كه بۆ ته واو كردنی توپژینه وه كه ی گه ره كیه تی.

كۆمه لێك خویندكاری دكتوراشیان بۆ یارمه تیدانی ته رخان كردبوو، وه لئ وهك ده یگوت؛ پپی وا نییه بگاته ئەو ئامانجه ی له ژیانیدا ده یخوازیت، چونكه حه فتای تپه پ كردوو، له و كاته دا نه متوانی خۆم له دۆشدامان بدزمه وه، ده یگۆ: "زانكۆكه ده زانن پپش ته واو كردنی توپژینه وه كه م ده مرم، بۆیه هه شت فیرخوازیان بۆ هاوكاریم داناوه؛ تا دوا ی مردنم لیکۆلینه وه كه ته واو بكه ن".

ئه وكات پرسیم: بۆچی ئەو ناوه ندی لیکۆلینه وانه له هه ولدان هیوایان نابریت؟ چۆن له گه ل پیاویك به م ته مه نه وه سه ركه شی به سامانه كانیان ده كه ن؟ دوا ی سا لانیك له به دوا دا چوون و بیركردنه وه؛ گه یشته مه ئەو ئەه نجامه ی به كورتیه كه ی؛ زانین له كۆمه لگه زیندوو هه كاندا به هایه كی بالایه، گه لپكیان پڤ ئاساییه ته واوی ژیانیان له توپژینه وه ی بابه تپكدا به سه ر ببه ن، ئاكامی توپژینه وه كان ناكریت وهك ئەه نجامی بانكه كان پپوانه بكرین، ئەو كۆمه لگانه چه نده جوانن تپیاندا گه پان له زانیاری ده بیته ئامانجپك له خودی خۆیدا!

له کۆمه لگه عه ره بیه کانماندا ئەم په رو شیه مان گه لیک ئی بزره، به هه مان چه شنی بزری رو شنبیری پزگرتن و نرخاندنی دانست، به تایبه تی کاتیگ ده که ویته دهره وهی بایه خدانه کانمان، جارنیکیان له پيشانگه یه کی کتیب بووم، کتیبیکم گرتنه دهست له باره ی "میژووی جهانی چوکلیت" و په ره کانیم هه لده دایه وه، یه کیگ به به رده مم تیه ری و گوئی: "کاتی خۆت به خویندنه وهی زانستیکی بیسوود به سه ره مه به"، وه لام نه دایه وه و خۆم لی له گیلی دا، چوومه لای فرۆشیاره که؛ کتیبه که ی ئی بکرم، به پراستی کاره ساتیکی رو شنبیرییه ئەو شته ی نه یزانین و خو شمان نه ویت؛ له ژیر ناویشانی "زاستی بیسوود" دا پۆلینی بکه یین، ئا له وهش کاره ساتر ئەوه یه له ژياندا به شتیکی به سوود هه لنه ستین؛ هه تاکو به سه ره رو شنبیرییه وه بیینه سابات، پۆژنامه و مالپه ره هه والیه کان چاوگی زانیاریه کانمان، هینده به سه له دانیشتنه گشتیه کاندا له سه ره هه ندیک دۆزی رامیاری بدوین و بیینه جی سه رسامی ئاماده بووان و به رو شنبیر ناوزه ندمان بکه ن.

به پراستی به سووک پوانینمان له زانین؛ هه ره چه نده بچووکیش بیته؛ نه زانییه کی شارستانی و تاوانیکی میژووییه له پراست نیشتمان و نه وه کانی دوارپۆژدا پی هه لده ستین، کاتیگ له کۆمه لگه کانی ئیمه دا بیری قسه و قسه لۆک ته شه نه ده کات؛ نابیت دۆش دابمیین، له و کاته دا تیگه یشتن واز له میشکی مرۆف ده هینیت، سه ریپی شوینی ده گریته وه و خه لکی ده بنه کاسه لیسی زانست، هینده ی له دهست دیت؛ خۆی له قسه ی گشتی هه لبقورتینیت، په ل له نامووسی خه لکی بکویتیت، به ورده کاری ژیاناندا رو بچیت.

نامو ټه وهیہ زوریک به رڼتار و گوڼتاریان له پایه ی زانین داده به زینن، دواتریش شهرم ناکه ن که له گوړه پاندا پرسپاریان لی ده کریت؛ بانگه شه ی زانست ده کهن، خه جائت نابن له وهی به رده وام به شداری له هه موو قسه یه کدا بکه ن؛ به و هه والانه ی به بیریان دیته وه که له شه وی رابردوو دیوانه.

بویه له ناستی هزریدا کورته پینان ده بینین، که سیک نابینین به ر له وهی له بابته تیکدا قوول بیته وه؛ بایه خ به خویندنه وهی بدات، زور که متریش که سیک ده بینین باوه ری به بیری پسپوری هه بیته له ته نیا بواریکدا، لیردا ده پرسم؛ نیمه گه لیکین شهرم له نه زانی ناکه یین؟ یان له نه زانیمان خو له گیلی ده ده یین؟

ټه م ټه قلیه ته گشتیه ی هه ز ده که م وا ناوی بنیم؛ توانستی کومه لگه بو داهینان له بار ده بات، به سهر داهینه راندا سه ختی ده کات؛ ناکامیان هه بیته و له کومه لگه یه ک دریزه به داهینان بدن؛ په ی به بایه خی زانیاری نه به ن، جا داهینه ران توانستیان نامینیت، ټه گهر بمانزانیا په سه رکه وتنی یه کیکمان سه رکه وتنی هه موومانه؛ ده ستمان له سهر ده سستی یه کتر داده نا داهینه ران پیدا هه لگه رپن، له کومه لگه ی شکستخواردوودا سه رکه وتن به هایه کی نییه، کاتیک داهینان ده کوژین له و به هرهمه ندانه ی له ناوماندا ده ژین؛ گشت دهره ته تیکی خو شمان بو داهینان له بار ده به یین.

داهینان کومه لگه یه کی ده ویت؛ دانست بنرخینیت، تاکه کانی له نیوان خو یاندا له هاوبه شکر دنی بایه خدان و زانیاری و ټه زموونه کانیان دوودل نه بن، کاتیک ټه مه ش پروو ده دات؛ داهینان ده بیته روشن بیری کومه لگه و تپیدا گه ران به دوا ی زانیاریدا ده بیته سیمایه کی شارستانی.

بوچی ناوی داهینهران له رۆژئاوا زیاتر ده بیستین وهک له رۆژه لات؟ چونکه سیسته می فیرکاری و بناغهی زانستییان تیدا له سه ر داهینهری راگیر بووه؛ که رۆشنبیری به دوا دا چوون و په رۆشی لا دروست کردوون بۆ زانیی نوئ، ئیستاش له بیرمه هه ر جارێک به پیش پاسه وانی ئەو ته لاره دا رۆیشتبام که له واشنتۆن لێ ده مامه وه؛ ده مبینی گوڤار ده خوینیته وه، جارێکیان لیم پرسى چی ده خوینیته وه؛ پێ گوتم: "هه ر چیبه ک بخوینمه وه له خه وتن با شتره".

کاتی که له باره ی داهینانه وه له ستیف جۆبزیان پرسى؛ گوتی: "داهینان له وه که سانه وه دیت که له تاریکاییدا ده چنه لای یه ک و کاتژمێر ده و نیوی شه و په یوه ندی ده به ستن، بیرۆکه ی نوئ ده خه نه پروو، هه له له رنڤه ی بیرکردنه وه له پرسیکی دیاریکراودا ده درکین، ئا ئەو دیدارانه یه کیکیان داوا ی گریدانى کردووه؛ هه تا وه کو رای ئەوانی تر بزانیت له باره ی ئەو دۆزینه وه یه ی پێ گه یشتووه، یان له باره ی ئەو بیرۆکه یه ی به میشکیدا هاتووه".

جارێکیان له تویتەر خویندمه وه؛ کۆمه لگه پێشکه وتوووه کان به سووک له هه یچ زانیاریه ک ناروان، گه رچی له باره ی کولاندنی هیلکه شه وه بیئ، کاتی که له یووتیووب به ئینگلیزی گه رام؛ هیلکه چۆن ده کولتیریت؛ هه شت سه د هه زار فیدیوی زیاتر دۆزییه وه، پاشان به عه ره بی لێ گه رام؛ چم نه دیته وه، له عه ره بم ناویت فیری کولاندنی هیلکه بین، به لکو خوازیارم به که م له که سیک نه روان؛ فیرکردنی خه لکی گرتیته ئەستۆ، با شتیکی ساکاریش بیئ، خو له ده می ته مبه لێی که سانی تر دا ره نچی کیشاوه.

ئاۋىڭى لەوان لىۋانلىۋو

ژيارەكان بە درىژايى سەردەمەكان نەشونمايان كىردوۋە و كاتىك مروف فىرى ئەندازىارى و فەلسەفە بوۋە؛ گەشتونەتە چلەپۇپە، كاتى خۇي لەسەر فىرگەكەي ئەفلاتون نووسىبوويان: "تەنيا ئەۋەي ئەندازىارى خويندوۋە بىتە لامان"، پەنگە لەبەر ئەۋە بىت؛ ئەندازىارى بناغەيەك بۇ تىگەشتى ژيان دادەپىژىت بە وئىنەيەكى رىكخراوتر.

بەرى ۱۵۰۰ سال؛ خەلكى لە نىمچە دوورگەي عەرەبىدا جۇگەلگەلىان داھىناۋە، كۆمەللىك رىپرەۋى ئاون، بە رىگەيەكى ئەندازىارى سەرسوپھىن نەخشەيان بۇ كىشراۋە، بۇ ئاودىرى بەكار دەھىنن، ئەو جۇگەلانىە كە مروف دروستى كىردوۋن؛ بە كەللىنىكى بەردىن دەگەن و ئاۋەكە پەرش و بلاۋ دەكاتەۋە، چەشنى رۋوبارىكى ئەمازۇنى بچووك بەنىۋان كىلگەكاندا بۇ چەندىن مىل درىژ دەبنەۋە و رۋوۋكەكانى تەنىشتەكانيان ئاۋ دەدەن، بەتايبەتى عوممانىيەكان لە كۇندا جۇگەلگەلىان بە قور دروست كىردوۋە و ئىستاش بە چىمەنتۆ دروستى دەكەن، داھىنانەكانيان لە سىستەمى ئەندازىارىدا تەنيا لەو بنىادنانە كورت نايىتەۋە، بەلكو سىستەمىكى وردى رىسايان داھىناۋە؛ ھەر كىلگە و بە پى ژمارەي درەختەكانى و شوئىنەكەي برى ئاۋى پىۋىستى بۇ دەچىت.

تا ئىستاش ئەو جووتيارانەي لە گوندەكانى نىمچە دوورگەي عەرەبىدا ئەو جۇگەلگەلانىە بەكار دەھىنن؛ لە تەۋاۋى جۇرەكانى دىكەي ئاودىرى كىلگەكان بە باشتى دەزانن، چونكە خۇشەۋىستى و ھۆگرىيان لەنىۋاندا بلاۋ دەكاتەۋە، ئەۋەي ژيان بەش دەكات؛ پەي بە نرخەكەي دەبات.

جۆگەلە جۇبارىكى دەستكرده، خواسته كانى مروف لەنيوان قەدى دارخورماكاندا هەلده گرىت، بەناو رېشەى درەختە كاندا رۇ دەچىت؛ بە ئومىدى سبەينه يەكى رەنگىن پراوپريان بكات، بەسيەتى دابنىشيت و لى رابمىنىت؛ هەتا هەست بکەيت ژيان سووره لەسەر ئەوەى بەرەو پيشەوە پروات، ژيان هەرگىز بەرەو دواوہ نارواتوہ، تەنيا ئىمەين سوورين لەسەر گەرانهوہ بەرەو دواوہ و سواری كەرى يادەوہ ريبەكان دەبين.

دەگىرپنەوہ جووتيارىك خاوەن رەزىكى قەشەنگ بوو، لە دارخورما جۇربە جۇرەكان پر بوو، درەختى هەنار و ليموشى لى بوو، بەو بەرى رەزى زیاد لە پىويستى خۆى بوو؛ بەختيار بوو، بەتايبەت لەبەر ئەوەى خاوەنى خىزان نەبوو، وەلى رەزى دراوسىكەى بەرەمى كەمتر بوو، هەر چەند هەولى زيادكردى ژمارەى درەختە كانى داو؛ بەر لە گەرەبوونيان مردوون، كاتىك بۇ ھۆكارەكەى لە پىسپۆرەكانى پرسىوہ؛ پىيان گوتووہ زەويەكەى ئاوى زياترى پىويستە، بەلام ئەو نەيتوانيوە داواى ئەوہ لە ھاوسىكەى بكات، لەبەر ئەوەى هەر يەكەيان بە گوپرەى درەختەكانيان ئاويان لە جۆگەلەكە وەرگرتووہ.

رۇژىكيان بە ھۆى كەمى ئاوەوہ ناوچەكە تووشى وشكى هات و بوو ھۆى نزمبوونى ئاوى ھەلچۆراوى كانگەى جۆگەلەكان، ئىدى تۇرتۇز سەوزايى گوندەكە بەرەو زەرد ھەلگەپران رۇيشت و خەلكى دەستيان بە نالاندن كرد بە دەست كەمى خۇراك و پارەوہ، شەويكيان خاوەن رەزەكە لە رىنگەى خۇيدا بۇ مالەوہ؛ گوپى لە ھاوسىكەى بوو لەگەل ھاوسەرەكەى قسەى دەكرد و پى دەگوت؛ ناچارە ئەويش لەگەلى كار بكات، تا خۇراكيان بۇ مندالەكان پى داين بكرىت، چونكە بەرەكەيان چىدى بەشيان ناكات،

که میک وهستا و به په له چوو ه ناوچه ی رزه کان، که له رزی هاوسیکه ی نزیک بووه وه؛ نه و درچه یه ی فراوان کرد که ئاوی لی دهرژا و هی خوئی له گه ئی کرده یه ک، پاشان بو مائی خوئی گه راپه وه، چهند هه فته یه ک دوا ی نه وه دره خته کانی هاوسیکه ی ده ستیان به بهرگرتن کرد و دره خته کانی خوئی ده ستیان کرده سیسبون، هاوسیکه ی شادمان بوو به و گورانه ی به سهر رزه که یدا هاتوو؛ بی نه وه ی خوئی بو زانیی هوکاره که ی ماندوو بکات، کاتی لی کردنه وه ی به ره مه میش؛ به ده سته که وته که کامه ران بوو، بگره هاوسه ره که شی ناچاری کارکردن نه بوو.

پاش ماوه یه ک دراوسیکه ی له بهر چاوان دیار نه ما، چوو له دهرگه ی مائیانی دا؛ له وی نه بوو، پرسیری له باره وه کرد؛ گوئیان بو کار ناچاری پروکردنه شار بووه، چونکه رزه که ی نه وسالی به ره مه میکی وای نه بووه، به وه ی بیستی نه هاته را و زیاتر پرسیری کرد، یه ک له جوو تیاره کان نه وه ی پی راگه یانند که له وه شه وه دا له هاوسیکه ی بینبووی، راپکرده شار به دوا ی دراوسیکه یدا بگه ریت، وه لی نه یدوژییه وه، چهند سالی له شاره که دا هات و چوو، تا کو رژیکیان دوژییه وه؛ وه ک باره بهر له دهر به ندیکدا کاری ده کرد، لی نزیک بووه وه و نه و فهرده یه ی به سهر پشتیه وه بوو؛ وه ریگرت و فرپی دایه سهر زوی، له باوه شی گرت، کابرای خاوه ن رز تیکه یشته به کاره که ی نه وی زانیوه و پی گوت:

- پیویست ناکات دوستی من، تو زیاتر له من پیویستت به ئاو بوو، مال و مندالت هه بوو، به لام من هیچ مال و مندالیکم نییه به خپویان بکه م.
- نیستا له گه لم دییه وه گوند، به و چه شنه ی به شی خوئت له ئاوه که له گه ل مندا دابه ش کرد؛ ئاوه ها منیش به شی خوئم له به ره مه ی رزه که م

له گه لئدا دابه ش ده كه م.

به يه كه وه گه رانه وه و له سهر نه وه پيک هاتن دوو زه وييه كه يان بکه نه
يه ک پرهز و به ره مه كه ي به يه كسانی دابه ش بکه ن، دواي تپه پيني سالان
ته واوي پرهزه كاني گونده كه ده رگه يان له يه كتر كرده وه و خه لکی به روبووم
و خو شه ويستيان له گه ل يه كتری دابه ش كرد، پهنگي كشتوكال ده يان
هينده ي جاران له گونده كه دا زيادي كرد، بووه يه كيك له گه وره ترين
ناوچه كشتوكال ييه كاني نيمچه دوورگه ي عه ره بي، نه و گونده ش نه مرؤكه
به "عوممان" ناو ده بریت.

خۆزى پىت دەچووم رۆسۆ!

له مېژووى وىژەى ئىسپانيدا؛ بېگومان ماوديه ك هەر هه يه له مملانىي نىوان ئەو فهيله سووف و وىژه وانانهى تىيدا ژيان، له مېژووى عه ره بى ئيمه شدا؛ به تايبه تى له نيوهى يه كه مى سه دهى بيسته مدا؛ كه ئەوكات مه يدانى ميسر دەر وازەى مه زنى رۆشنبيري عه ره بى بووه؛ پراوپره له دهيان شه ر و داشورى نىوان كه سه دياره كانى وىژهى عه ره بى، عه بباس عوققاد و ته ها حوسپن له هه مووان زياتر فه رته نه يان ناوه ته وه، دوو ره خنه گرى گه ليك توند بوونه، شيعر و نووسين و چيرۆكيان تينه په راندووه؛ به ره خنه يه كى وىژه يى لاقه ي نه كەن، هه روه ها ناكوکي عوققاد و ئەحمه د شه وقى زياتر دياره، هه نديك توئژه ر باسيان كرددووه؛ كه عوققاد ئيره يى به شه وقى بردووه، نه ك له بهر ئەوهى له چيني نه رستوقراتى بووه؛ به لكو له بهر ئەوهى له و ره وانبيژتر بووه.

من ليره به راوردى نىوان ئەو دوو كه له پياوه تان بو ناكه م، ره خنه گران به تپروته سه لى له م بابه ته يان كوئيوه ته وه، به لكو من له رووداويك له ننگه ر ده گرم؛ بيست سأل دواى كوچى شه وقى پرووى داوه، ئەنيس مه نسوور باسى كردووه، كاتيک عوققاد له وتاريكى زانكووى ئەمريكى هيرشى كردوته سه ر شه وقى؛ له وباره وه لىيان پرسيوه، گوتويه تى: "بارودوخى من باشته له وانەى به رگرى له شه وقى ده كەن، ئەوان به مردووى ده بينن و منيش به زيندوو"، من له م وتانه يدا رپزيكى زور بو شه وقى و داننانىكى فه لسه فيانه ي ناپاراسته وخو به پله و پايه وىژه ييه كه ي ده بينم.

ويپراى ئەوهى كىپرکى وىژه وانانى ئەو قوناغه؛ له هه نديك جنپو بيبه ش

نەبوو، وەلى ئاكامى كۆتايى نووسراوگە لېكى مەزنى كۆمەلېك وئۇھوانى باللا بوو، لە ناكۆكئىيەكانى نىوانياندا زياتر لە ھاوپايىھەكانيان فيريان كىردووين. پەخنى دەنە مەزراو لەسەر بناغەى زانستى؛ واتە دامەزراو لەسەر پەوتى تاكەكەسى؛ زۆر ھۆكارى ھەيە، گىنگىرىنيان ئىرەيى و نەزانىيە، لە بارى كۆبونە ۋە شىيان؛ ديار دەى دەمارگىرى ھىزى پەيدا دەپت، لەم پۇزگارى خۇماندا ئەم دەمارگىرىيەمان گەلېك بەرچاۋ دەكەۋىت، ئىرەيى زانىار بەرەۋ كارى زياتر ھان دەدات؛ گەرچى تاۋىكىش بەكە موكوپىيەكانى پىكابەرەكەيەۋە سەرقال پېت، لە پەنجى بەردەۋامدا دەپت؛ لەۋ بەرزتر پېتەۋە؛ نەك تىكى بىشكىپىت، بەلام كەسى نەزان؛ پەلامارى جۈپىندان و كەمكىردنەۋەى پاىيە نايەرەكەى دەدات و شتانىكى دەداتە پال؛ لەۋدانىن و لەكەسايەتتى پەخنى لېگىراۋەكەدا پۇ دەچىت؛ نەك لە ھىزىدا.

"سادق نېمۇم"ى نووسەرى لىبى كۆچكىردوۋ سەبارەت بەمە دەپت:
"دەمارگىرى ديار دەيەكى بىردواكەۋتوۋىيە، جۇرىكە لەۋ مەملانى ھىزىيەى ئەۋ بىرە تىپدا دەزىپت و بۇ بەرگىرىكىردن لە خۇى پىشتى پى دەبەستىت دزى ھەموو جۇرە بزاقىكى دەرەكى، مېشكى تارىكىبىر بەرگەى گىتوگۇ ناگىرېت، چۈنكى بىدەرەتەنە لەۋەى بىروا بە تۈۋانستە سىنووردارەكانى خۇى بىكات، تاكە چارەى بە مېشكىدا ھاتوۋى ئەۋەيە؛ چاۋەكانى بنووقىنېت و چەشنى بەرانىك كەللە ھەۋىت؛ مەشقى قۇچۈەشېنى كىردىت."

گەلېك پىروناكېرى ئەمپۇ بەم شىۋەيەن، ھىچ ئەستېرەيەكى نوئى نىيە دەرىكەۋىت؛ خەلكى پەنجى تىكشكاندن و خامۇشكىردنى پۇشنىيەكەى نەدەن، گەر لەسەر شاشەى تەلەفىزىۋنەكانىش سەيرى بىكەن و لەسەر تۇرە كۆمەلەيە تىيەكانىش كاردانەۋەى بەرامبەر بنوئىن، ھىشتا ھەلەيەكى

ساده و ساكاري نه كردهوه؛ كردهويانه ته يه كه مين دوزمني سه رسه ختي گهل و نه ته وه.

هه نديك پييان وايه روضنير په يامبه ريكي بيسو وچه، ههر چييه كي بانگه شه ي بؤ ده كات؛ ده يكات، نه مه ش هه له يه كي زله، هه نديك روضنير نه وه دهنوسن كه ده يانه وپت له سه ري بن، داواي شتگه ليك ده كه ن؛ په ننگه خويان نه توانن به دييان بهينن، وه لي نه مه له بانگه شه بؤ كردنيان رپنگرييان لي ناكات، نه مه ش گير نايپت له گهل نه م نايه ته پيروزه: "فرمانى چا كه به خه لكي ده كه ن و خو تان له بير ده كه ن؟"^(۱)، به لكو زياتر له م گوته يه ي خوداوه نده وه نزيكه؛ كه له سه ر زارى باوه درارانه وه ده يلپت: "په روه دگارا؛ لي مان مه گره نه گره له بيرمان كرد يان هه له مان كرد"^(۲)، له ساويلكه يي كومه لگه يه؛ داواكار و خه وبيني روضنيرانيك بيت؛ تو ماريان له هه له و له سنور دهرچوون بي به ش بيت.

جاري تكيان گوته يه كم به رچاو كه وت، نازانم خاوه نه كه ي كي په، به لام سه رنجي راكي شام: "كي له نيوه هه له ناكات؟ با ده ستى خو ي هه لپريت و به سه ر خو مانه وه بيكه ينه پيغه مبه ر!".

له قه شه ننگرين ركباه رايه تيبه كاني تو ماري مي ژوو؛ نه وه ي نيوان دوو فه يله سو و فه كه ي سه رده مي روونا كخو ازاني فه په نسا يه؛ فؤلتير و ژان ژاك روضو، يه كه ميان نه رستوق راتيبه كي په سند بووه لاي ده سه لات، نه گه رجي په خنه شي لييان گرتووه، دوو هميشيان چه په ويكي هه ژار بووه، نه و كاته ي

۱. أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ ﴿البقرة: ۴۴﴾.

۲. رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ﴿البقرة: ۲۸۶﴾.

رۆسۆ ناوى دەرکرد و خەلكى پى سەرسام بوون؛ فۇلتىر ئېرەيى پى برد و نامە يەكى بۇ نارد: "كتىبە نوپكە تم پى گە يىشت؛ ئەي ئەو گە ورە يەي هېرشى تىدا دەكە يته سەر شار و زانست و ويژه، بۇ ناردنى سوپاستان دەكەم، كەس بە چە شنى ئەمە هە ولى نە داوہ بمانكاتە وە حش و حە يوان"، بە لام نووسىبووشى: "خۆم لە وشە يە كىشى گوتووتە هاوپرات نيم، وەلى تا مردن بەرگرى لە مافى قسە كردن و ئازادىي دەربىرىنى هزرەكانت دەكەم"، دواى ئەوہى چەند جارىكى ديكە تەنگى پى هە لچنىوہ؛ رۆسۆ بۆى نووسىوہ: "بە كورتىيەكەى من رقم لىتە، چونكە خۆت وات ويست، بە لام بە هەستى مرۇفكەى رقم لىتە؛ هېشتا دەتوانىت خۆشى بويتت؛ ئەگەر خۆت حەز بە خۆشە ويستى من بكەيت، هېچ يە كىك لەو هەستانە شم نە ماوہ كە لە بەرامبەرتدا دلپان پىر كردبووم؛ جگە لە سەرسامىم لە ئاست بلىمە تىيە ناوازەكەت و خۆشە ويستىم بۇ نووسراوہكانت".

كە فۇلتىر بە تەمەندا چوو؛ كتىپكى بە خامە يەكى نە ناسراو دانا، ناوى نا "هەستى هاوئىشتمانىيان"، ئا لەو كتىبەدا رۆسۆ خراپ سووك و رپسوا كردووه و نامووسى لەكەدار كردووه، رۆسۆش تەنيا بۆى نووسىوہ: "كاتىك دەگەمە سەرەمەرگ؛ پىم باشترە ئەوانەم كردىت كە دانەرەكەى پىيان تاوانبارى كردووم و ئەو كەموكوپىيانەى باسى كردووه تىمدا هەبن؛ لەوہى بىمە نووسەرى ئەم كتىبە"، كاتىك خەلكى جنىوت پى دەدەن؛ گرنگ نىيە بەرگرى لە خۆت بكەيت، بەلكو گرنگ ئەوہ يە باوهرت بە خۆت بىمىنئەتەوہ.

بازاری ژيان

کەشتییه ماسپه لگره کان به هیواشی له بهندهره بچووکه که نزیک دهبنهوه و کۆمه لیک دهلال له رۆخیدا له چاوهروانیان وهستاون، هیشتا نهوهستاون؛ هه راج دهستی پێ کردوه، ئەو دهلالانه ره واجدانه شتومه کی به له مه وهستاوه کانی بهرده میان دهگرنه ئەستۆ، له کاتییدا راوچییه کان له به له مه کانی خۆیاندا داده نیشن؛ به بێ ئەوهی خۆیان برپاری نرخی ماسی فرۆشراویان بدهن، هه ندیک هه موو باری سه ر گه میه کانیا ن به نرخی کۆ دهفرۆشن، هه ندیکیش پیا ن با شتره ماسییه کان به پێ جو ره کانیا ن له کۆمه له ی جیا جیا دا بفرۆشن، که چی هیشتاکه ش راوچییه کان له و ناوه دهروانن؛ به بێ ئەوهی هه یج برپاریک له سه ر نرخ و شیوازی فرۆشتن بدهن، خه لکی ئەو شوینه جه نجالتر ده که ن، بۆن و به رامه ی ماسی تازه ش دیت؛ هه ر چه ندی هه ندیکی لێ له گه میه کان ده رده هینن و له سه ر رۆخه که ی داده نین.

جاریکیان سه ردانی یه کیک له و به ندهره بچووکانه م کرد؛ که له سه ر که ناری رۆژه لاتی و لاتی ئیماراتدا به ربلاون، زۆرینه ی ده لاله کان له و راوچییه خانه نشینانه ن؛ که جگه له و پالپشتییه کۆمه لایه تییه ی ده ولت پیا ن ده دات؛ خاوه ن هه یج بژیوییه کی تر نین، ده لالی سه رچاوه ی سه ره کی بژیویان بوو، ئەوهی شایه نی باسیشه؛ هه ندیکیا ن هه یج په یوه ندییا ن له گه ل ئەو راوچییا نه دا نه بوو؛ که ماسییه کانیا ن بۆ ده فرۆشتن، ئەمه ببوو نه ریتیکی نه نوو سراویان، راوچی ته نیا به راو پا به ند ده بیئت، پاشان ده لاله کان ماسییه کانیا ن ده فرۆشته دوکانداره کان؛ که هه ر هه موویان له

هه مان بهندهردا بوون، ئه وهی جی واقورمانی ته واویش بوو؛ دوکانه کان راسته وخۆ له سه ر پۆخی ده ریاکه درێژ ببوونه وه، چه ند مه تریک زیاتر لێکی جیا نه ده کردنه وه، وه لئ خاوه نه کانیا ن ده لاله کانیا ن هه ئنه ده قۆسته وه؛ راسته وخۆ ماسی له راوچییه کان بکرن، هیشتا ده لاله کانیا ن راوه کانیا ن نه فرۆشتۆته دوکانداره کان؛ کپاران پرویا ن تئ کردوون، پئی وانیشیا ن نه ده دا راسته وخۆ له ده لاله کان و راوچییه کان شت بکرن، چوو مه لای هه ندیک له راوچییه کان و هه وئم دا بیا نه یئمه را؛ راوه کانیا ن پئ بفرۆشن، هه موویا ن په تیا ن کرده وه، دواتر یه کیا ن کۆتای پئ هی نام و گو تی: "چاوه پئی بکه تا بژیوی تۆش دیت" و ئاماژه ی بۆ کردم له کن دوکانداره کان چاوه پئی بکه م.

تا بژیویم دیت! ده بی ت مه به ستی ئه وه بوو بی ت دواتر هه ندیک ماسیم به خۆپای ده داتئ؟ وام به خه یالدا ده هات، پیریکیش له نزیک دانیشتیوو؛ چاودپیری هه وئه هیوا براره کانی ده کرد، من خۆم کاره که م بۆ کپینی ماسی نه ده کرد، هه ر ته نیا ده مو یست بزانه بۆچی هه موویا ن په تی ده که نه وه شتیکم پئ بفرۆشن؛ به ر له وهی شتومه که کان بگه نه خاوه ن دوکانه کان، لیم نزیک بووه وه و گو تی:

- پئ ده چی ت نامۆ بیت؟

- به ئن، من خه لکی شاریکی ترم.

بزه ی کرد و داوا ی کرد له سه ر کورسییه دارینه کانی پۆخ به نده ره که قاوه یه کی له گه لدا بخۆمه وه، پۆدشتین و له شوینی دانیشتنه که نزیک بووینه وه، که میک په له ی کرد و کتری قاوه که ی گرت و که میکی لئ کرده ناو فنجانه که، پاشان پئی داگرت سئ فنجانان بخۆمه وه، دوا ی ئه وهی

ته واو بووم؛ گوئی:

- باشه گویت له م په نده نه بووه: "مه نجه ل ته نیا له سه ر سڅ به ردان راده وه ستیت"؟

پیکه نین و دانیشته یں، دریژه ی دای:

- گوئی بگره رۆله ی من، له م گونده دا؛ له ته واوی گوندوکه که ناریه کانی تریشدا هه مان بارودوخه؛ سه رچاوه ی زوری بژیوی له گوریدا نییه، ده ریا سه رچاوه ی سه ره کیی بژیویه، بویه ژبانمان لیره دا به نده له سه ر ئه وه ی رۆژگار پیمانی ره وا ده بینیت، په نگه هه بوونی ده لالت بو فرۆشتنی ماسی پئ سه یر بیټ، چونکه راوچییه کان ده توانن راسته وخو ماسیه کانیاں به دوکانداره کان بفرۆشن، بگره ده کریټ هه ر راوچییه ک دوکانیکی بچووک دروست بکات و خوئی ماسیه کانی خوئی بفرۆشیت، به لام ئه وه بژیوی ئه و نییه.

- چۆن ده زانیټ بژیوی ئه وه یان ئه و نییه؟

- بژیوی تۆ ئه وه یه که پیداو یستیه کانت پر ده کاته وه، هه ر چییه کیشی لی زیاده؛ بژیوی که سیکی تره، په نگه روانینی شاری ئیوه جیاواز بیټ، به لام ئیمه لیره دا ئاوا بیر ده که ینه وه، ئه و ده لالانه ده بینیت؟ هه ندیکیان رۆژیک له رۆژان راوچی بوونه، به لام چیدی به رگه ی سه ختی ده ریاکان ناگرن، له سه ریشیا نه خیزانه کانیاں بژیین، ئه و ریژه که مه شی سه به ینان له ماسی فرۆشتن ده ستیاں ده که ویت؛ هاریکاریان ده بیټ، خو ئه گه ر راوچییه که ماسیه کانی خوئی به بی ده لال بفرۆشیت؛ زیاتر قازانج ده کات، به لام مال چ نرخیکی هه یه؛ ده ور به رتی پئ به خته وه ر نه که یت؟ دوکانداره کانیش به هه مان شیوه، بیته به ر چاوت له گه ل ئه و کو مپانیایا نه ی ماسی که له شاره

گه وره كانه وه دین؛ رکا به رابه تيبان كرد بابه له سه ر كړېني ئه و ماسيانه ی رۆژانه راوچييه كان دههينن! پيبان نه ده كرا شان له شانيان بدن و دوكانه كانيان داده خست، بويه راوچييه كان سوورن له سه ر ئه وه ی ته نيا بفرؤشنه ده لال، ده لاله كانيش پيدا گرن له سه ر ئه وه ی ته نيا بفرؤشنه ئه و دوكانداری پاش وان ده فرؤشېته خه لكانی دی، هه ر كه سه و به شی خوی هه يه له ژيان، گرنه گ ئه وه يه ئه و ئه مه بزانييت.

- به لام ئه م زنجيره فرؤشته دوكانداره كان ده و له مه ندر ناكات؟

- نه خېر، هېچ شتيك زامی ئه وه بيان بو ناكات ته واوی ئه وانه بفرؤش كه ده يكرن، بگره هه نديك جار ناچارن خویان لیبان رزگار بكه ن و به رگه ی زيان بگرن، ژيان به م شيويه يه، هه موو كه سيك به شی خوی هه يه له بردنه وه و دۆران، له نازار و ژان، له پيکه نين و گريان، بری چا كه و خراپه گرنه گ نيه له ژيانمان، گرنه گ ئه وه يه مرؤف به وه ی لیبان پي ده گات؛ بېته را، به خته وه ربي به رده وام له خه مگيني به رده وام ده چپت، نه گه ر دريژه پان خاياند؛ كاريگه ر بيان نامي نييت.

بياويك ليمان نزيك بو وه وه و سندووقیكي بچووكی ماسی هه لگرتبوو، دايه كرابرای پير، ئه ويش هه لېگرت و ويستی پروات، ليم پرسى: "تو لېزه دا چ كاريك ده كه يت؟"، به پيکه نينه وه وه لامی دامه وه: "رؤخ به نده ره كه پاك ده كه مه وه، ئه ی پيم نه گو تيت هه ر كه سه و به شی خوی هه يه له ژيان؟".

یہ کہ میں رُوژ

یہ کہ میں رُوژ قوتابخانہ ناخوشتترین رُوژی ژیانم بووہ، پیم وایہ له ژیانی زُریہی ئەوانه شی ئەم بابہ تہ دەخویننہ وە هەر وا بووہ، هەستی پێ دەکەم، کاردانە وە لەناکاوە دەروونی و زەینییەکان یە کجار کاریگەر ن؛ پوخساری نامۆ، پڕپەوی تاریک، وەرزی سارد و سڤ، شوینییکی نوێ؛ کە هەستەکانمان تێیدا چەشنی دەریای باکوور شەپۆلی سەخت دەدەن، وەلێ یە کہ میں رُوژ پشووی خویندن؛ خوشتترین رُوژی ژیانی هەر هەموومان بووہ، بە یاری دەستمان پێ دەکرد و بە ژەمیکی چەور کۆتاییمان پێ دەهینا، پاشان خەویکی قوول و خەونی خووش و بەتال له هەموو پیلان دانانیک، هەندیک جار پیم وایە تەمەنی راستەقینەمان ئەو ماوانەن؛ کە له پشووەکاندا بەسەری دەبەین.

نازانم لەبەر چی هەندیک کات مرؤف سەرەتاکانی خووش دەوێت، رەنگە لەبەر پرونتریوونیان بێت له کۆتاییهکان، له شەوی سەری سالی نویدا؛ هەموومان دووبارە دەبینە وە منداڵ، کە نالەکانی تەلە فزیۆن دەگۆرین، له کایە ناگرینەکان دەپوانین، نەوسنانە شیرینی دەخۆین، بەهاتوهارە وە پێدەکەنین، شەیدای هەموو شتیک دەبین، هیشتا رُوژەکە دی هەلنەهاتووہ؛ وەک مۆبایل هەلنەستینە وە، پەنجە نانیکمان پێویستە بە دوگمە دووبارە هەلکردنە وە؛ تا له کە شەنگبونەکانی سالی رابردوو دەربازمان بێت و بەئاسانی و بەو پەری خیراییە وە پێشوازی له سالی نوێ بکەین.

چەند سالە وازم لە وە هینا وە پیلانی وردەکارانە بو ژیانم دابنیم، و پرای

ئەو ھەموو خولە کارگېرپىيەى بەشدارىم تىياندا كىردووه؛ ئەمپرۆكە بروام وایە ھەر چەندە زیاتر پیلان بۆ ژيانمان دابریژین؛ پاكانەكەى تىكوپىكتەر دەدەین و دەیکەینە خەپسە، پىش نۆ سأل بریارم دا رستەیهك بنووسم لە یەكەمەین رۆژى سالى نوئ؛ ھەتاكو ناسنامەكەى بۆ خۆم دیارى بکەم و پاشانىش ھەلباردنهكەى بۆ خۆم جئ بهیلم؛ بە چ رینگەیهك ئامانجەكەى تیدا جیبەجئ بکەم.

بەبیرم دیتەو ھە دەستپىكى سالى ۲۰۰۵ نووسیم؛ "سالى فەلسەفە"، بە درىژایى سألەكە خووم دایە كتیبە فەلسەفییەكان، بە "چىرۆكى فەلسەفە"ى ویل دیورانە دەستم پئ كىرد و بە كتیبى ئازاوهگىرانهى "ئا ئەمەیه مرؤف"ى نیجەى دیوانە كۆتاییم پئ ھینا؛ سەرەوبنى كىردمەو، ھەتا ناچار بووم جوتىشى پئ بدەم؛ "ئەو ھى خوشى دەوییت؛ جوتیت پئ دەدات".

سالى ۲۰۱۰ درووشم "سالى تەندروستى" بو، بۆ سالىكى تەواو بە بەرنامەیهكى وەرزشى و خۆراكى پابەند بووم، سوپاس بۆ خودا توانیم تەندروستیم و كەمىك پتەویى لاشەم بسازینم، خەرىك بوو سویند بخۆم رئ بە تەمبەلئ نەدەم بەسەرمدا بدات و چەورى تەنگم پئ ھەلچنیت، دواتر بۆم دەرکەوت لە ژيانمدا رىكوپىكتەر بووم، لە رايىنەرەكەمەو ھە فیر ببووم؛ رايىنانى ھزر لە مەشقى لاشە گىرنگىرە.

سەرەتای سالى ۲۰۱۱ نووسیم "سالى نووسین" و سوپاس بۆ خودا توانیم چەندین كتیب و رەشئووس بنووسم، سئ دانەیانم بلاو كىردەو و چوارەمینان ئەمەى بەردەستتە؛ لە كۆتاییهكەى لە رەشئووسەو بوو كتیب، چەندین كتیبىش لە بارەى ھونەرى نووسىنى وىژەبىو ھەو خوتىدەو

و زانیاریه که گانم له باره ی ریزمان و رهوانیژۍ نوی کرده وه.

دوستانیک بهری چهنه رږژیک گوتی: دهیه ویت له باره ی پیلان دانان بو ژیان بابه تیک بنووسیت، یارمه تیی خه لک بدات ئامانج بو سالی نوی دیاری بکه ن، به لام دوو دل بوو، چونکه وهک خوئی دهیگوت؛ له و بواره دا پسپور نییه و دهرسیت پی بلین فلهسه فه لی دهادت، گوتم راسته پسپور نییه، به لام مروقه و نه زموونی هه یه، به زور سه رکه وتندا رږیشتووه، گه لیک شکستی شی خواردووه، مافی خوئی ته تی سه ربورده ی خوئی بو ئه وانی دی بگپرته وه، هه موو مروقیک چیروکیکی هه یه؛ شایه نی گپرانه وه یه و مافی هه موو مروقیکیشه فلهسه فه لی بدات.

تام له که سیک نابینم پیتی زور له پیش ناوی خوئی دابنیت؛ "م. د. پ."، قلس ده بم کاتیک یه کیک به "ماموستا یاسر" بانگم ده کات، چینایه تی کاتی به سه ر چوو، هه ر کییه کیش پی وایه له وانی تر شایسته تره؛ با گوئی له و کچ و کورانه بگریت؛ که له زانکوکاندا له سه ر کورسییه کانی خویندندا داده نیشن، ئه وکات ده زانیت دانانی پیتی "خ." ی له به رده م ناوه که ی خویدا گه ره که.

ده زانم لام دایه بابه تیکی تر، به لام ویستم نه مرپو به و چه شنه ی بیر ده که مه وه بو تان بنووسم، نه ک به و شیوه یه ی ده مه ویت بیر بکه مه وه، ئیستا که ده نووسم و هه مان لاوی یه که مین رږژم له ناخه، ئه وه ی بو رږژیکیش لیم دانابریت، عه وداله، وه لی من ویلییه که یم خوش ده ویت؛ که له داوه رینی گه لاکانی پاییز ده چیت به سه ر زه مینیکی به رده لانی کوندا.

ده زانم ئیستا ده پرسن: چیت بو سالی نوی نووسیوه؟ هیچ، به لام بیر له وه ده که مه وه "سالی راگه یانندن" بنووسم، پروم کردوته ئاماده کردنی

دوو پۇژەي پراگەياندىن؛ وپراي ئەوۋەي ھەزىشم زۇر لە دەركەوتن نىيە، ھەندىك جار خوازىارم لە ساباتىكى دارىنى بچكۆلانەي پوۋەو دەرياچەي ئىنتەرلاكنى سويسرا بۇيم، بەو مەرجهي ئىنتەرنىتىكى زۇر خىرا و ئامپرىكى نىسبەرىسۇي قاۋەي ئى بىت، "ھەيا"ي ھاوسەرىشم، نازانم بۇچى بروام وايە ئەو ھۆكارە لەوۋەي بوومەتە نووسەر.

بەر لەوۋەي سالى نوئ دەست پى بكات؛ بلىنە پىلانپىژى: "كەر و بارگەت تىك نى"، شتىكى سادە بنووسن و خۇشەويستى بلاو بکەنەو، چىژ لە ژىانتان بىين، بەختەوۋەرى لەوۋە بەنرخترە بۇ پۇژىكى تر دوای بخەين.

بیلالی و شتر

هەر جارێک دۆسته که ی بینیبای مه شق به و وشتره ده کات؛ ده یگوت: "ته نیا وشتری ره سه ن ده یباته وه" .. دواى نوێژی به یانی راسته وه خو دهبیره ده ره وه، ده کیلۆمه تری به را کردن پێ ده بری، ده بووایه به که متر له ده خوله کیش ته وای بکات.

"ناره سه نه، نایباته وه" .. که هاوړیکانی ئەم قسانه یان ده کرد؛ بیزاریان ده کرد، ئەوکات عه ره ب پیمان وا بوو له پالنه وانیتیه کانی پێشپرکی وشتردا؛ ته نیا نه و وشتره ره سه نانه ی سه ره به نه ژادی گوانی پر له شیرن؛ شایه ن به بردنه وهن.

پێشپرکی وشتر له میژه وه رز شیکی به ربلاوی نیمچه دوورگه ی عه ره بییه، پێش نه وه ی ئایینی ئیسلامیش ده ربکه ویت، ئەوکات و ئیستاشی له گه لدا بیت؛ هه ندیک هۆز شانازی به ره سه نایه تی و جووری وشتره کانیان ده که ن، خاوه ن وشتره ره سه نه کان سوورن له سه ره نه وه ی له و پێشپرکیانه دا زستانان به شداریان پێ بکه ن، جگه له وه خه لاته ماییانه ی سه رچاوه ی بژیوی پێشپرکیکاران؛ بردنه وه له پێشپرکی شه ره فه بو خاوه ن وشتره کان و هه ندیک جار بو هۆزه براوه کانی.

رۆژانه به پێچه وانیه راهینه ره کانی تر؛ دوو جار له گه ل بیلال ده چوونه ده ره وه، ئەوده م نه ریت وا بوو رۆژانه جارێک له رۆژدا مه شق به وشتری پێشپرکی بکریت، به لام نه وه له سه ره بردنه وه پێداگری ده کرد.

"نه وه له ر و لاوازه نایباته وه" .. که یه کیک له مه شقی ئیواران به لایدا ده رپویشت؛ گالته ی پێ ده کرد، بیلال سیسه له و لنگ و گه رده ن کورت

بوو، ئەمەش هەلی بردنەوێی کەم کردبوو، بەلام یەک لە چاکییەکانی ئەووە بوو؛ لە وشترەکانی دیکە نەدەترسا، شەوئیکیان ڕاهینەرەکە ی لەسەر تەپۆلکە یەکی مین دانیشتبوو، لەگەڵ وشترەکەیدا چاویان بربوووە چاوی یەک، دەیگوتە وشترەکە ی خۆی: "خۆت دەزانی سبەینێ هەلی یەکەم و کۆتاییمانە"، بیلال بەردەوام بوو لە چاوتیپربینی، وەک بلیت؛ مەبەستی "دەزانم" بیت.

"ئەو پەری گە مژەییە بەم وشترە زەبوونەووە بەشداری بکەیت و ناوبانگی خۆت وەک ڕاهینەرێکی پیتۆل لەکەدار بکەیت.. باوکی وەهای پێ دەگوت، بەلام ئەو گوێی بۆ ڕانەدەگرت، "شتیکی جیاواز لەم وشترەدا هەیه"، ناخی ئاوا ی دەگوت، سووربوونی وشترەکە ی دەبینی لە هەستانەووە بۆ ڕاهینان بەر لە کاتی خۆی، سەری دەسوورماند کاتیک دە کیلۆمەتر زیاتر لەسەر غاردان پێداگر دەبوو، داپیرە ی دەیگوت: "ئەووە ی بەر لە رۆشنایی خۆر لە مأل بچیتە دەرەووە؛ ئیوارە بە دەستی بەتأل ناگەریتەووە".

"گرنگ نییە لە پیشبەریکە براووە بین، گرنگ ئەووە یە لەگەڵ پیشبەریکە ڕا بۆ لاکاندا لە هەمان گۆرەپان بین و بەر بەستی ترس بشکینین"، ڕاهینەرەکە وای بە بیلال دەگوت و چاوەرپێ ناماژە ی دەرچوونی پیشبەریکە یان دەکرد، بەر لە بوونەووە ی دەرگەکان؛ گەردەنی دەمائی و بە گوێیدا دەچرپاند: "هەر چەندی یە کییمان لە سەرکەوتن نزیکتر ببینەووە؛ ترسی دۆرانمان کەمتر دەبیتهووە".

وشترەکان وەک فڕۆکە ی جەنگی دەرپەڕین؛ کاتی هاوئیشتی مووشەک، بیلالیش وەک گوللە ی تەفەنگ دەرپەری و لەنیوان مووشەکەکاندا رینگە ی خۆی دوولەت دەکرد، لە سەرەتادا وشترەکان لە یەکتر نزیک دەبوونەووە،

ته پوتۆز به یری وشتره کانی دواوه ی گرتبوو، تووشی هه ناسه برکچی کردبوون، بیلالیش به هه مان جوړ، وشتره کان به له شی گه وره یان پالیان به بیلاله وه دهن، خیرایی خوی تاو ددها و خه ریک بوو بکه ویته بن پیلان.

له ته نیشته گۆره پانه که دا رپنگه یه ک سازدرا بوو؛ خاوه ن وشتره کان به ئۆتۆمبیلله کانیا ن بۆ هاندانی راهینه ره کان به کاریان ده هیئا؛ هه تا خیراتر ری بکه ن، بیلال و راهینه ره که شی ئۆتۆمبیللیک نه بوو هانیان بدات، ته نیا خه ونه کانیا ن به م کاره هه لده ستان، راهینه ره کان به گۆچانیکی پته و له وشتره کانی خویان ددها؛ تا کو خیراتر غار بده ن، ته نیا راهینه ره که ی بیلال به بن گۆچان سواری ببوو، جو ش و خرۆشی سه رکه وتن وه ک گۆچانه که ی مووسا وا بوو، بیسلکردنه وه رپنگه که ی به رده میانی دووله ت ده کرد.

توانی له نیوان گشت وشتره کاند ا دهرچیته پیشه وه، هه موویان له گه ل نزیکبوونه وه یان له هیلی کۆتایی ماندوو ببوون، ته نیا وشتریکی ره سه ن توانی له هاوسه نگبوون به رده وام بی ت و پیش هه مووان بکه ویت، کاتی ک هه ستی کرد بیلال لی نزیک ده بیته وه؛ خوی له بیلال دا و به پرویدا کی شا، ته پوتۆزی له به رده م نایه وه، بیلالیش خه ریک بوو هیواش بیته وه، باش نه ییده بیخی، راهینه ره که خوی له گوپی نزیک کرده وه و پیلدا چرپاند: "بیرت بیته وه؛ نیمه له شه ودا مه شقمان ده کرد، پیویستت نه بوو هیچ شتی ک بینیت، هه موو ئه وه ی ئیستا که گه ره کته بیبینیت؛ براوه که ی ناخته"، هه نگاوه کورته کانی خیرا کرد، له وشتره ره سه نه که ی پیشی نزیک بووه وه، که می ک پیشی که وت و له گه یشتنه هیلی کۆتایی نزیک بووه وه، وشتره زله که لی نزیک بووه وه و گه رده نه درپژ که ی درپژ کرد؛ هیلی کۆتایی پ بپریت، بیلالیش گه رده نه کورته که ی خوی درپژ کرد.

دوای سائیک و شتره نارہ سہ نہ کان پیشہ پر کیکانیان پر کرد، ہہ موویان
چوونہ وہ سہر بیلال، و شترہ رہ سہ نہ کانیش لہ وہ ودوا روظانہ دوو جار
مہ شقیان پئ دہ کرا، پئک وہ کوئہ وہی بیلال دہ یکرد.

ئەۋشانەى پىماندا تىدەپەرن

"پرد دەچىتەۋە سەر كام لاي؟ يا دەچىتەۋە سەر خۆى؟"، ئەم پرسىيارە فەلسەفىيەم لە تويتەر خويىندەۋە، لەو كاتەدا لەسەر پردىكى دۋبەى ترومبىلەكەمم لى دەخورى، لە تەنىشتىكى رىنگەكەدا ۋەستام و بۇ چەند خولەكىك لەسەر پردەكە رامام، گەشىتمە ئەنجام؛ پردەكە دەچىتەۋە سەر ئەۋ كەسانەى پىدا دەرۋن، ئامانچ لە بوونىدا؛ ئالوگۈرى مرۇقەكانە لەنىۋان دوۋ لاکەيدا، ئەگەر ئەۋان نەبان؛ پردەكە پىۋىست نەبوۋ، دەللىن مرۇق دەچىتەۋە سەر ئەۋ كەسانەى پىۋىستى پىيانە، بەلام جاروبار دەچىتەۋە سەر ئەۋ كەسانەى ئەۋان زياتر پىۋىستىيان پىيە، بۇ نمونە داىك؛ كە ھەست و سۆزى لاي مندالەكانىەتى، چونكە ئەۋ زياتر لەۋان ئەم ھەست و سۆزەى پىۋىستە.

كاتىك شتەكان پىماندا دەرۋن؛ ھەست بە بىسەنگىيەكى زۆر دەكەين، چونكە شتىك لەۋ قورسايىەى فشار دەخاتە سەر شانمانەۋە؛ لەگەل خۆيانى دەبەن، بۇيە تەمەنىكى دىرتر و رەنگە بىمەينەتيرىشمان پى بىەخشن.

ھەندىك لە شتە ھەمىشەيىەكان بەسەنگن، بۇيە مرۇق لە گەشتدا ھەست بە ھەۋانەۋە دەكات، خۆى ھەر دەبىت دابرانى خۇشەۋىستان بىينىن؛ تاكو فېرى تامەزرۋبوونىان بىين، تامەزرۋى خواستىكى وىژدانىيە، تەنيا كاتى كەلەكەبوون گران دەبىت، ھەمان چەشنى پەمۇيە، سەرەراى بىسەنگىشى؛ بە برى زۆر گرانى پىك دىنىت، بەلام شتە ھەردەمىيەكان؛ لە ئاسن دەچن، گرنگ و زىندەيىن، بەلام بە پىكى كەم دەتوانن پىشمان

بشكېن.

سەرکەوتن وەك پرد وایە، لەنیوان دوو لادا هەئواسراوه، دیمەنى سەر رووی ناوازه دەردەكەوئیت، وەلى درېژەدان بە وەستان لەسەردا؛ شتە جوانەكان دەكاتە شتی ئاسایی، بۆیە مرؤف لە گەرانى بەردەوامدایە بە دواى پردى دیکەدا، پېوئست ناکات سەر لە دیمەنە جوانەكان بدات، بەئكو بەسەتی شادىی وەستان و پامانى پى بدات، وەستان لەنیوان دوو لاكاندا؛ كەمخایەنترین و كاریگەرترین كاریكە لە ژيانندا.

پردە پروو و ئاسۆ دوورەكان جوانترین پردن، شوئنه بۆشەكان زۆرمان لېوانلېو دەكەن، تاكە شتن تەنیا پېماندا تیناپەرن؛ بەئكو ناخیشمان رېك دەخەنەو و لەسەر بەردەوامى هانمان دەدەن، لەبەر ئەوئە جادووی بیابان لە مېرگەكانیدا نییە، بەئكو لە توانستەكەیدا بە پالنانمان بەرەو كۆچ.

ژيانى راستەقینە لەسەر رەفەى فرۆشگە بازەرگانىیەكاندا نییە، بۆیە شیرینترین جورئكى شادمانى؛ ئەوئەیانە كە بەبئدەنگى پېماندا دەروات؛ بەبئ شتومەك، بەبئ دەنگى ئامپەرەكانى ژماردن و كرىدە كارتى جلفرۆشى دەولەمەندەكان، كاتېك ژيان جوان دەبئت؛ پئشېننىیەكانمان لئى سادە بن و هیواكانمان پئى گەورە بن، ئەوكات ژيان دەبئتە رېنگەئەكى لادئى چۆل و ناچەنجال.

جاریكئان لەگەل كۆمەلئېك رامپار و برپاردەرانى سەر جەهان دانئشتم، سەبارەت بە چارەنووسى گەلانى زەمىن دەدوان و گوئەى هۆكارەكانى راگەیاندنئان دووبارە دەكردەو، بەكئان راي منى پرسى و گوتم: "دەكرئت بەك لە ئئو ئەم قسانە لە مائەكەى خۆیدا بكات و لەگەل خېزانەكەیدا

له سهر خوانی ئیواره دانیشته بن؟"، گوتی نه خیر، پرسیاری هۆکاره کهم ئی کرد، گوتی: "چونکه ئەمه په یوه نندی به وان هه نیه"، پیم گوت: "رێک وایه، ئەو شتانه په یوه نندیان به ئیمه وه هه یه؛ که له ده می له به رکردنی پۆشاکي خه وتندا باسیان ده که یین".

شته نه مره کان ئەوانه نین که بۆ هه می شه ده می ننه وه، به لکو ئەوانه ن که بۆ هه می شه له یاد ده می ننه وه، هه ندی ک شتی جوان هه ن که درێژه ده کیشن ده مانخنکی ن، پیکه نین به نمونه، جادووه که ی له وه دایه که له ناکا و دیت، پیکه نین پشوویکی کورته له نیوان دوو ژياندا.

جاریکیان پزیشک پیی ده گوت؛ هه ندی ک که س ده زانن چ خواردنی ک شیاوه بۆیان و چی ده بیته هۆی هه ستیاریان و چیش له گه ده یان نازار ده نیته وه، چونکه جوان چاودی پیری ژيانی خۆیان ده که ن، بیئاگا نین له کاری گه ری شته کان له سه ریان، پیم وا بوو باش له قسه کانی گه یشتووم، به لام لی نه گه یشتبووم؛ هه تا هه ستیاری به کی پیستم تووش هات و له چاره سه ریدا ده سته وه ستان مام؛ له گه ل هه موو ئەو ده رمانانه شی بۆ تیمارکردنی به کارم هینان، قسه کانیم هاته وه یاد؛ ده ستم به چاودی پیری خواردنه کانم کرد و له جوړی ئەو تایت هه شم ده پرسی؛ که ماله وه به کاریان ده هینا، وای ئی هات؛ شاره زای هه موو ورده کاری به کانی ژيانی ماله وه م بووم؛ که رۆژیک له رۆژان به گرنگم نه ده زانین.

له و کاته دا خویندمه وه سۆفی گه ران په رۆشی خویندنه وه ی ئامازه کانی ده وریانن، نه مده زانی ئامازه کان مه به ستیان چیه، ده بی ت بروسکه ی ئاسمان بن؟ یان دهنگی ناوه وه م؟ یان که وتی گو لدانی سه ر ره فه یه ک؛ کاتی ک بیر له شتی ک ده که مه وه؟ هیچ یه کی ک له وانه نه بوون، به لکو ئەو

شتانەن دەمى پاراپى لە ئايندە سەرقالمان دەكەن، ھۆشمان بلاو دەكەن و دەمانگەرنننەو سۈۈرى ئىستا و نقوومبوون لە تاوى ئىستا بە ناخۆشى و خۆشپىيە كانىيەو، چە شنى پېكە نىنى مندا لەكەم، ھەلبۇاردنى تايتى نوئ، ئەو ھەستىيارىيە پىستىيەى بەدەستىيەو ھەستىيەو نازارم چەشت، ھەموو ئاماژە بوون، بەرەو پەيوەندىي زياتريان بردم لەگەل خىزانەكەم، بەتايىبەتى داىكم، سەردانم كرد و نازارەكانى خۆمم بۇ باس كرد، دەرمانىكى باوى بۇ ئامادە كردم، خەلاتەكەم لەو دەرمانە نەبوو، بەلكو لەو گفتوگو قەشەنگەدا بوو؛ كە لەو شەو دەلەنيوانماندا پرووى دا، ئەو گفتوگوگۈيە لە باتى گەرانەو دەم بوو بۇ باوھشى داىكم، كە بۇ يەكەمىن جار بوو دواى سالانىك ھەست بە ئاسايشىكى تەواو بكەمەو.

نازانم بۇچى گفتوگوگۈي ئەو شەوھى داىكم ھانى دام بگەپنمەو سەر نووسىنى وئزەيى؛ دواى قەپاتبوونىكى ھزرى و ھەستى، وەلى ئىستاكە پەى بەو دەبەم؛ ئەو شتانەى پېماندا تېدەپەرن؛ جوانترىن و قەشەنگترىن ساتەكانى ژيانمانن.

شاهه نامات

به سهر می ده ریاوه پال ده که وتن؛ به بی نه وهی گرنگیه که به و هازهی شه پۆلانه بدن؛ که له نزیکه وانه وه هه لده وه شانیه وه، ده تگوت ده یانه ویت به شداری له یاریه که یان بکه ن، لایان له گه رمی می ژیریان نه ده کرده وه، هه موو تیشکیکی خویان خستبووه سهر گۆیه شوو شه ییه بچوو که کانی له چاوی پشیلان ده چوون، شه وی رابردوو نه خه وتوون، له ماله کانیا ندا راهینانیا ن کردوو له سهر هاوینشتنی گۆیه بچوو که کان به لیزانیه کی زور؛ تا کو له وه کانی تری بدن، وه لی مه شقی لاشه یی به س نییه تا کو یه کمان فیبری کارامه ییه که بییت، ده بییت زهینی خووشی راپهینیت؛ تا له رۆژی کیپرکیکه دا نه ویش له گه لیدا ناماده بییت، پیره ژنیکی گونده که یان وای ده گوت، به دریزایی رۆژ له ماله خنجیلانه و نارامه که یه وه له سهر می که ناراو که چاودیری ده کردن.

مندالیکان ماته که ی له پیش خووی داده نا و له دوایه وه له سهر نه ژنۆ داده نیشت، سهری خووی نه وی ده کرد؛ تا یه کی که له چاوه کانی ده گه یشته ناستی ماته که، پیره ژنه که پیش ده ستپیکی کیپرکی له باره ی منداله کانه وه ده یگوت: "ناتوانن له به رده م یه کیکیان بوهستن و لافی نه وهی له لای بدن؛ چه شنی نه و جهان ده بینن".

نه رکی ههر مندالیک له وه خووی ده دۆزیه وه؛ ماته که ی خووی به سهر له که وه به اوینیت و که لای نه وانی تر بیکیکیت، به ر ههر ماتیکیش که وتبا؛ نه و ده بووه خاوه ن ماته که، یاسای یاریه که ناوا بوو، کئ زورترین ژماره ی که لای چنگ خستبایه؛ ده بیرده وه، منداله کان بایه خی زوریان به ژماره ی

که لالا دهستکه وتووہ کان نہ دہدا، ٺہوہی گرنگیان پڻ دہدا؛ ٺہوہ بوو بہ جوانترین دانہوہ بگہ پڻنہوہ مال؛ بہ گہ ورہ کہ یانہوہ کہ "شاهه ٺمات" یان پڻ دہ گوت.

کہ لالا بؤ مندال لہ خہونہ کانی دہ چیت، پوون و پھوان، بہ بڻ ترسی ھہ ٺہ دوور دہ ھاوٺڙیت، مندالہ کان کاتیک لہ گیرفانیان ھہ ٺیاندہ گرتن؛ گہ ٺیک وریا دہ بوون، کاتیکیش یہ کیکیان ماتی ھاوٺیکہی دہ بردہوہ؛ لہ ھہ مان بہ رکی دانہ دہنا کہ کہ لالاکانی خوئی تیدا بوو، نہ بادا خہونہ کانی تیکہ ٺ بہ خہونی کہ سانی تر بین و لہ ناو بچن، پیرہ ٺنہ کہ بہ مہ ٺاموڙگاری دہ کردن.

کاتیک مندالیک ماتی یہ کییک لہ دؤستہ کانی دہ بردہوہ؛ پوڙی دووہم دہ ھاٺہوہ و پڻی دہ دایہوہ، چونکہ ٺہوہی دہست بہ سہر خہونی کہ سانی دیکہ دا بگریٺ؛ کہ سی دہست نا کہ ویت لہ خہونہ کانیدا بہ پڻی پەتی لہ گہ ٺیدا ری بکات، لہ کوٺمہ لگہ یہ کی شکستخوار دووشدا سہر کہ و تن بہ ھاہیہ کی نییہ.

یہ کییک لہ مندالہ کان ماتہ کہی خوئی بہ پەنجہی دؤشاومڙہ ھاوٺشت، پڻی دہ کرد بہ بڻ ٺہوہی لا بکاتہوہ لہ ناہہ مواری لمہ کہ و وردہ بہ رد و ھاڙہی شہ پوٺلہ کان، کاتیک یہ کیکیان بہ دوا ی بہ دیمہ ٺانی خہونہ کہ یہوہ دہ بیٺ؛ تہ نیا گوئی لہو دہنگانہ دہ بیٺ؛ کہ لہ پڻشییہوہ دین، گشت دہنگیکی تری دہوری دہ بیٺہ ٺارامیہ کی قوولی گہ ردوونی؛ چہ شنی بیریکی مہنگ.

ماتہ کہ بہ سہر لمہ کہوہ خیرا و بہ نہرمی پڻی دہ کرد؛ چہ شنی مارنیک؛ ٺہوہ بزانیٺ بردنہوہ لہ خیرای گہ یشتن نییہ، بہ لکو لہ گہ یشتنہ لہ کاتی گونجاو، کہ لالاکہی یہ کہ می تیپہ پانند و بہری نہ کہوت، لاوہ کہ چاوانی

داخت؛ به و هیوایه ی بهر دووهمیان بکه ویت، وه لی ماته که ی له ویشیان هه له ی کرد، ئیختیاره که به لایه کی گۆچانه کۆنه که ی لی دا و گوتی:

"چاوانت بکه وه و مه ترسه، کاتیک گۆیه کهت دهرده چیت؛ له دهستی تۆدا نییه، ئیستا که له دهستی خودای مه زنه، ئهرکی تۆ راهینانی مات هاویشتنه، چونکه ته نیا به هاویشتن ده توانیت هه لیبسوورپنیت، کاتیک ماته که دهستت چی ده هیلت؛ ده چیته دهره وه ی ده سه لاتی تۆ، لیره وه ئهرکی تۆ ته واو ده بیلت، ده بیلت بروات به مه هه بیلت؛ تا ئاسووده بیت، ده بیلت بشزانیت؛ هه موو مرۆفیک ئهرکیکی هه یه له م ژیانه دا، ئه گهر هه ولی ئه نجامدانی ئهرکی یه کیکی دی بدات؛ ماندوو ده بیلت و بیگومان شکست ده هیلت، بردنه وه مو لکی باشترین نییه، به لکو کی هه ولی بدات؛ مالی ئه وه، ئیستا که چاوانت بکه وه و خنده بخره سهر لیوانت، چونکه خودا وه ند هه لی پچ داویت که للاکه به اویت، زۆر پکمان هیشتا خاوه ن هیچ ماتیک نین، هه شه خاوه ن ماته و نازانیت چۆنچۆنی به اویت و کاتیک نادۆزیته وه وه کو ئیمه یاری بکات، چاوانت بکه وه و له گه ل که للاکه ت بدوی، پچی بلی تۆ پازیت به وه ی ئه مپۆکه به دهستی ده هیلت، چونکه ئامانجی یاریکردن هاو به شکردنی به خته وه ریبه له گه ل که سانی تر، ئامانج زالبوون نییه به سه ریاندا".

لاوه که چاوانی کرده وه، بزیه کی کرد کاتیک بینی ماته که ی له هه موو که للاکان هه له ی کرده وه؛ تا به ره و شاهه لماتی ره نگین و نه خشین بروات، باوه ری نه ده کرد تا ماته بچکو لانه که ی بهر هه ساره زه به لاحه که که وت و له قاندى، "قه باره ی ئه و خه ونه ی به دوایه وه دهرپۆیت گرنگ نییه، گرنگ قه باره ی ئه و جۆشه یه که به ره و ئه و هانت ده دات". .. گوته ی ئیختیاره که ی

هاته وه ياد، بهرز بازي دا و له خوښيان پر به دل هاواري كرد، مندا له كاني
تريش له گه ليدا بازيان دا، چونكه يه كه مين جاريان بوو يه كيكيان
شاهه ئمات كه بباته وه؛ كه مولكي ئيختياره كه بوو.

پيره ژنه كه پيكيه ني و گوتي:

"كاتيك خهونه كانت نايه نه دي؛ بزانه شياوي تو نين."

هه بوو نه بوو

ئه و کاتهی کارمه ندی میری بووم؛ جارئکیان داوایان ئی کردم له بارهی خزمه تگوزارییه کانی دامه زراوه که مانه وه نمایشیک پیشکه شی کۆمه لئیک میوان بکه م، منیش زۆر پیداکر بووم له وهی نمایشه که جیاواز و جوان بیئت، به لام په شوکابووم و دهرسام وهک ئه وه نه بیئت که ده مه ویت، که به رپوه به ره که م به م باره می زانی؛ گوئی ته نیا هیئنده م له سه ره چیرۆکیک بگپرمه وه!

وام خه یال کرد ئه و شوینه ی کاری تیدا ده که یین میرگیکی بچووک بیئت، کارمه نده کانیش کاروانیک بن به بیاباندا برۆن، دوا ی ئه وه ی رپئ ماندووی کردوون و گه یشتوونه ته میرگه که؛ برپاریان داوه لئی بگرسینه وه و شارئیک بنیاد بنین، به رده وام بووم له گپرانه وه ی چیرۆکی شوینه که مان و چۆن توانیومانه بیکه یینه شوئینیک؛ شیوا ی ژیان بیئت، پاشان ده ستمان کردووه به پیشکه شکردنی خزمه تگوزارییه کانمان بو کاروانه کانی پیدایا ده رۆن؛ له و باره دا میوانه کان و پشکنه ره کانن، دوا ی ته و ابوونی نمایشه که و رپویشتی ئاماده بووان به که یفخووشی؛ تیگه ییستم به رپوه به ره که م چی مه به ست بوو، خه لکی زیاتر له ژماره و راستی حه زیان له چیرۆکه، با ناقو لاش بیئت، چونکه ئه و کاته ی چیرۆک ده گپرنه وه؛ نزیکترین شتیکیان له راستی خو مانه وه.

به سه ره هاته کان زمانیکی جهانین، به ره به سته رۆشنبرییه کان ده شکین، بو شایی ته مه ن پینه ده که ن و سنووره رامیاریه کان تیده په رپین، پردن به میژوومان ده گه یه نن، بیرگه کانیشمان ئه و راگرانن که له رپئ کاته وه

هه لپانده گرن، کاتیک ده گپړنه وه له گه ل سائله کانداه گشت ده کهین؛ بې بارگه و بې پیلان، به بې ناراسته و به بې واده ی هه لفرین و نیشتنه وه. به بې نه وه ی شوینیکیشمان بۆ حه وانوه پپووست بېت، چونکه نه و کاتانه له باخچه ی نه و که سانه دا ده حه وپینه وه که گویمان بۆ ده گرن، ناترسین له گه ل فرمیسه که کانیاں بکه وین، چونکه ده مانگه پرننه وه زه وی؛ کانگه ی سه رگوزه شته راستیه کان.

کاتیک چیرۆکی که سانی دیکه ده گپړنه وه؛ ناویان له سه ر دیواری کات هه لده که نین، له بیرگه دا شوینی حه وانوه یان بۆ ده گرین، وه ل هه میشه ده پرسم: مروّف بۆچی ده یه ویت که سانی تر یادی بکه نه وه؟ ده بېت بۆ به رده وام گپړانه وه ی چیرۆکه کان بېت بۆ نه وه کانی دادین؟

ژیانی مروّف چه نده جوانه بېته چیرۆکیک؛ بگپردیتته وه! که سانیک به سه رهاتی قاره مانیتی ده خویننه وه، که سانیک ده بگپړنه وه، که سانیکیش ده ییننه وه، یه که مینیاں خۆی خۆش ده ویت، دووه مینیاں که سانی تر، سییه مینیشیاں چاوگی هه لقوولانی نه و خۆشه ویستیه یه.

چیرۆکه کان درێژبوونه وه ی گیانه کانن، به رامه کانیاں په خش ده که ن، وه ل فرمیسه که کانیاں قه تیس ناکه ن، له دهستی نه و دایکه ده چن؛ کاتی گریانی منداله کانی سینه یان ده مائیت، نه ک بۆ وه ستاندنی ژان؛ به لکو هه تا بتوانن به رگه بگرن.

ئیسنا له خودی خۆت پیرسه: دوا جار که ی بووه چیرۆکیکت تاکو کۆتاییه که ی گپړاوه ته وه؛ به بې نه وه ی هیچ که سیک بتبچرینیت؟ نایه سه رگوزه شته کان به هایان که م بۆته وه؟ یان له بهر نه وه ی ناگادارتر بووین له وه ی له ده ورمان هه لده سوورپت له زانست و ته که نه لۆژیا و هه و آل و

دەنگوباسەكان؛ بۆيە گېرآنەوھ لاماڻ بۆتە كارپىكى دېرىن؟ بۆچى وھستاوين
 لە گوڭگرتن لە چىرۆك و چىژ لى وھرگرتنيان؟ دەبىت كات ھىندە تەنگى پى
 ھەلچىبىن؟ يان خۆمان دەمانەوئىت زياتر بلپىن لەوھى گوڭى لى دەگرين و
 زياتر بکەين لەوھى تەواوى دەكەين؟

ئايە تا ئىستاش چىرۆكەكانى قارەمانپىتى و ئەويندارى و مەينەتپىيەكان
 شتىك لە ناخمان دەبزوڭىن؟ بۆچى ھەندىك كەس دەلپن خۆشەويستى
 راستى بوونى نىيە؟ بۆچى خەلك گومان لە چىرۆكى قارەمانپىتى دەكەن؟
 ئەوانەى ئەگەرچى ھەندىكىان زىادەرپەويشيان تىدايە؛ بەلام متمانەمان پى
 دەبەخشن بەوھى دەتوانين گۆرانكارى بنپىنەوھ، ئاخۆ ئومىد شايەنى ئەوھ
 نەبىت جارپىكى تر رەنجى لەپىناو بدەينەوھ؟

من وای بۆ دەچم ئىمە چىدى شت بۆ يەكترى ناگىرپىنەوھ؛ تاوھكو مېژوو
 خامۆش بکەين، بەلام ئەم كارە مافى ئىمەيە؟ ئايە مافمان ھەيە لەبىرى
 بکەين؟ ھىچ تاوانپىك لە شاردنەوھى راستى گەورەتر نىيە؛ لەبىرکردنى
 نەبىت، بۆيە ھەرگىز چىرۆكەكانى سەرکەوتن بە ترۆپىكى راستى ناگەن؛
 مەگەر بەزىنراوان بيانگىرپنەوھ.

داپىرەم خودا بەزەپى پىدا بىتەوھ؛ شەوانە بەر لەوھى بخەوم چىرۆكى
 بۆ دەگىرپامەوھ، لە دەمى مندالىشمدا؛ لەگەل باوكم بە دیدارى نەجىب
 مەحفووز بەخت ياورەم بوو، دواى دیدارەكە لەبارەيەوھ لىم پرسى، باسى
 ژيانى بۆ كردم، پاشان خوڭىندەوھى چىرۆكەكانى نەجىب لە دەمپىكى
 زوووھ بوونە ھۆكارپىكى شەيدايى من بە وئژە، ئىستاكە دەپرسم: "كاتپىك
 داپىرەم و نەجىب مەحفووز مندال بوونە؛ كى چىرۆكى بۆ گىرپاونەتەوھ؟"،
 تا ئەم چركەيەش؛ برپا ناکەم ھەرگىز مندال بووبن، كى شەوانە "ھەبوو

نه بوو"ی به گویدا چرپاندوون؟ مندا لان گه وره دهبن، وه لئ چیرۆکه کان هه ر وه کو خۆیان ده میننه وه، هه ر چه ندی گه وره کان بیانگێر نه وه؛ زیاتر مندا ل ده بنه وه.

دایره م و نه جیب مه حفوزم خۆش ده ویت، له بهر ئه وه ی فیریان کردم خه یال پارچه یه که له راستی؛ گه ر بتوانین با وه پری پئ بکه یین، گرفته کانیش به شیکن له چاره سه ر؛ نه گه ر رقمان لییان نه بیته وه، فیریان کردم له چیرۆکی هه موو مروقی کدا شتیک له چیرۆکی خۆم بدۆزمه وه و له شادیی که سانی تریشدا شادییه ک بو خۆم، جیهان له ته نگیی سینهی ئیمه زۆر به رفراوانتره، له ژياندا به خته وه ریبه کی زیاتر له نه هامه تی ئیمه هه یه، هه موو ئه وه ی له سه رمانه؛ به رده وامیمان له گێرانه وه ی چیرۆکه کان، تا کو دارپوخواو بزانیته نیا نییه و کو تاییه کان هه میشه کامه رانین؛ نه گه ر وه ک خۆیان په سندیان بکه یین؛ نه ک به و جوړه ی ئیمه ده یانخوازین.

رۆچوونه شاخ

وهكو نه ریتی جارانی له ده می وهستانی با له پالنانی گه میه کان به رهو
پیشه وه؛ له سه ر لپواری که شتییه که دانیشتبوو، پیکانی شوړ کردبو وه وه
سه ر ئاو، کاتیک ئیواران که ش وای ئی ده هات؛ ژبانی سه ر رووی گه میه که
ده وه ستا؛ هه تا ده ریا وانه کان چۆ له ژبانیکی دیکه ی ژیره وهیدا ببینن، به لام
ته نیا ئه و وه رس ببوو له گه لیاندا دابنیشیت، جاروبار مرؤف پیوستی به
چۆ ببینینه له ئارامی و ئه و دهنگی به تالییه ی ته نیا له کاتی ته نیا بوونمان
ده بیستین.

هیمنی بالی به سه ر شوینه که دا کیشاوه، دوای وهستانی که شتییه که؛
خه و نه کانی سه عیدی لاییش له ده ریاوانی وهستان، دانیشتبوو؛ سه یری
ده ریای ده کرد، باوکیشی ئی نزیک بووه وه و له پالی دانیشت؛ بئ نه وه ی هیچ
شتیک بلیت، ریزگرته ی ته نیایی مافیکی ده روونی مرؤفه، سه عید سه رنجی
شتیکی پرشنگذاری بنی ده ریای دا؛ هاواری کرده باوکی: "بابه گیان ئه مه
چییه؟ په یری ده ریایه؟"، وه لامی دایه وه: "تیشکدانه وه ی تریفه ی مانگه له
بنی ده ریا".

- به لام لم چۆنچۆنی رۆشنایی مانگ ده داته وه؟

- لم نییه، زیړه.

- زیړ؟

- به ئی، چیرۆکیکی زۆر کۆنه، پیش دوو سه ده که شتییه کی کۆمپانیای
رۆژه ه لاتی هند نقووم بووه، که س شوینه که ی بئ ده ستنیشان نه کراوه،
زیړ و زیو و گه وه هری هه لگرتووه و رووه وه هندستان رۆیشتووه.

سه عید قسه ی پئ بری:

- مادهم با بچینه ژیر ئاو و گه نجینه که دهره پئین، خودا بۆمانی ناردووه.
- ده زانم خودا بۆمانی ناردووه، به لّام من پئشتر دهستم که وتووه.
سه عید له و رسته یه خۆی له گئلی دا و له پئداگری به رده وام بوو:
- با سندوو قه کان له دهریا دهره پئین و بگه رپینه وه شوپنی خوومان، له
گه شت و کاروان وهرس بووین، بیگومان شته کانی ناو ئه و سندوو قانه بۆ
هه میشه ده و ئه مه ندمان ده که ن.
باوکی سه یری ئاسۆی کرد و چاوه کانی به پئلووه کانی که میک گوشی و
گوتی:

- "پئترا" ت بیستووه کوری خوّم؟

- نه خیر!

- ده می مندائیم له گه لّ باوکم گه شتیکی "شام" مان کرد، که گه یشتینه
باکووری نیمچه دوورگه ی عه ره بی؛ به شاریکی هه لکه ندراو له شاخدا
رۆیشتین، ئه و رپه ره ی له گه لماندا بوو؛ بۆی باس کردین ئه و خانووه
شاخییانه عه ره به نه به تییه کانی نیشته جی ئه و ناوچه یه؛ بهر له هه زاران
سال هه لیا نکه ندوون، نه به تییه کان دهرگه دهره کییه کانیا ن هه لده که ند و
دواتر رپه وه سه ره کییه کانیا ن له ت ده کرد، جا ژووره کانیا ن هه لده که ند و
ئیدی به م شیوه یه تا ماله کانی ناخی شاخه کانیا ن ته وا و ده کرد، ئه وه ی جی
سه رسوپرمانه؛ هه رگیزیش له و خانووانه دا نیشته جی نه بوونه، له خانووه
مووه کان و چادره کاندان نیشته جی ده بوون، ده زانیت بۆچی؟ چونکه برپوایان
وا بووه ئه گه ر عه ره ب له کارکردن بوه ستیّت؛ ئارامگرتن له ده ست ده دات،
ئه گه ر ئارامگرتنیش له ده ست بدات؛ خوڤاگرییه که ی له ده ست ده دات و

له و بیا بانه وشکه دا دهمریت، بویه رۆژانه شاخیان هه لده کهند.

- ئەمه چ په یوه نندی به گه نجینه که وه هه یه؟

- کاتیکی بهر له بیست سأل باوکم ئەم گه نجینه یه ی نیشان دام؛ پئی

گوتم به شیکی بۆ خوی لی بردوو و ئەوه ی تری بۆ من چی هیشتوو خۆم

دهریمه پینم، پیم گوت من جاریکی تر رینگه که ی پئ نازانمه وه، پیکه نی و گوتی

ده بیته له راو و گه ران به دوا ی مرواریدا بهرده وام بم؛ هه تا گه نجینه که

ده دۆزمه وه، رۆژیک له رۆژان؛ که چاوه پروانی هه لکردنی با بووین؛ بینیم،

یه کسه ر چوومه ژیر ئاو و هه ندیکم لی هینا و ئەوه ی ترم هیشته وه، وازم

لی هینا، چونکه من دهمه ویته جاری تریش بچمه وه ژیر ئاو، دهمه ویته

دووور بکه ومه وه، گه شت بکه م و جهمان بینم، ویستم تۆش بچیته ژیر

ئاوه وه، زۆر شت هه یه له ده ریاوه فیاری بیته، نامه ویته ئارامیت له ده ست

بدهیت، به بی ئارامی ژیانته به هایه کی نابیته.

وهک نامازه یه ک بۆ کۆتایی شه و؛ گۆنای ئاسۆ ده ستی به سوور بوونه وه

کرد، سووکه بایه ک هه لیکرد و چارۆگه کان بارپژ بوونه وه و سه رله نوئ

دله کان له خه ونه کان پر بوونه وه، باوکه که ده ستی له سه ر دلی رۆله که ی

دانا و پئی گوت:

- با ده ست بکه ینه وه کار، گه نجینه کهت ئا لی ره دایه.

چی له باره ی خوټه وه ده زانیت؟

که له زانکو ده مخویند؛ چوومه لای پسپوړی پوره پیدانی مرویی؛ بو وتاردانی گشتی له بونه کان هاوکاریم بکات، سوور بووم له سهر نواندنی وولاته که م له ئاهه ننگه جوړ به جوړه کان.

ده ستمان به گوتویژ کرد، له گرفته که می پرسی، گوتم هه ست به په شیوی ده که م کاتیگ راده وه ستم له به رده م جه ماوهر قسان بکه م، گوتی: "به خه یال سهر بکه وه سهر ته ختی شانو گوتار بدهیت، هه ست به چی ده که هیت؟"، گوتم: "هه ست به شله ژان ده که م"، گوتی: "وا وه ستاویت و ده ست به ناخواتن ده که هیت، چیت به می شکدا دیت و ده چیت؟"، وه لمام دایه وه: "ده ترسم شتیکی هه له بلیم"، گوتی: "ئه وه هه له ت کرد، ئیستا هه ست به چ ده که هیت؟"، گوتم: "شله ژان"، لیمی پرسی: "دوای شله ژان؟"، گوتم: "له به رده م خه لکیدا زور به سهر خوډما ده شکیمه وه"، لئی پرسیم: "پاش شکانه وه؟"، بیرم له پرسیاره که ی ده کرده وه، چونکه پیشتر شتی وام به خه یالدا نه هاتبوو، گوتم: "هیچ!".

بزه ی کرد و گوتی: "بیگومان هیچ! شکست بهینین و نه هینین؛ ژیان ناوه ستیت، هه له کانت مالپهر و هه واله کان ناتهنه وه، بگره من وای بو ناچم هیچ یه کیگ له ئاماده بووان بیرى خو ی به لایدا بیات، تو ئه م کاره ت خو ش ده ویت، به لام ترسه که ت به سهر ئه م خو شه ویستییه تدا زال بووه، ته واو، شته که کوټایى هات، ئیستا ده توانن برؤن".

رؤیشتم و تا ئه م چرکه یه شی له گه لدا بیت؛ بیر له مه ودای ساویلکه یی مرو ف ده که مه وه؛ که تپروانینی له سنووری لاوازی خویدا تیناپه رپت،

بیری چووہ توانسته کانی سنووریکیان نییہ، ہەر جاریک خہ فہ تم بیتہ بہر و لہ تہ ک ٹاکامہ نہر نییہ کان بوہستم، یان نہ توانم تیانپہرینم؛ گوته کہی ئەوم بیر دیتہ وہ: "شکست بہینین و نہہینین؛ ژیان ناوہستیت".

پیش چہند سالیک بہ شداری خولیکی راہینانم کرد لہ بارہی برہودانہ توانسته کانی تاک، ہہفتہ یہ کی تہ واوم لہ گہل راہینہریکی ئافرہ تدا بہ سہر برد، سہری بہ قزی سپی و دانای لیوریز ببوو، زور شتی لیوہ فیہر بووم، گرنگترینیان بو یہ کہ مین جار بہ دہروونی خوئی ناساندم، ہہموو ئەو شتہ پەنہانانہی بو ئاشکرا کردم؛ کہ بی ئەوہی ہہست بکہم؛ حاشام لی دہکردن، بہ لام زور لہ سہر خالہ لاوازہ کانم لہ نگہری نہ گرت، بہ لکو ہاری کردم خالہ بہ ہیژہ کانم بناسم و چون بتوانم بو برہودانہ خویم گہ شہیان پی بدہم.

دوایین رۆژ پی گوتم: "زور بہی خہ لکی لہ خالہ لاوازہ کانیان دہ گہرین؛ تا بہ ہیژیان بکہن و بہ تیپہرینی کات برہودانہ خالہ بہ ہیژہ کانیان لہ یاد دہکەن، تا وای لی دیت لاوازی و بہ ہیژیان لہ لاوہک یہ کی لی دیت، دہبیتہ کہ سیکی ئاسایی و ہیچ شتیکی جیای ناکاتہ وہ، ئە گہر دہتہ ویت بگوریت؛ تیشک بخہرہ سہر بہ ہیژکردنی خالہ بہ ہیژہ کانت و خالہ لاوازہ کانت لہ بیر بکہ، چونکہ لہ گہل کاتدا باش دہبن".

من حەوت سأل وام دہکرد، تا گہ یشتہمہ ٹاکام؛ یہ ک لہ گرفتہ کانمان ناسینی لاوازیہ کانمانہ زیاتر لہ بہ ہیژییہ کانمان، شکستہ کانمان زیاتر لہ سہرکەوتنہ کانمان بہ بیر خویمان دہہینینہ وہ، پە ی بہو شتہ دہبەین کہ توانستی ئەنجامدانیمان نییہ زیاتر لہ وہی پە ی بہوہ بہبەین کہ دہتوانین پی ہہلبستین، ئەو شتانہ دہناسین کہ تیاندا شکست دینین و ئەو شتانہی

تییاندا سهر ده که وین؛ خوټمانی لی له گیلې دده دین.

زورم پروا به بایه خی زالکردنی میټسکه له برپاره کانی ژیانماندا، به لّام له ته نگانه کاندا زیاتر باوه پرم به پړوئی دل هه یه، چونکه دهر وازه ی هاتنی وزه ی گهر دوونیه به ره و لامان، بوون لیورپژه له وزه و پړوشنای، به لّام ته وان له دهرگه داخراوه کان نادهن، دل قسه ی خوټ و دووروی نازانیت، بگره کاتیک میټسکیش زلترین درو ده کات؛ دل کان وهک هه له کار دهماندوین، نه وه ی فیړی زمانی دلی بووبیت؛ ناکریت له سهر هه له بیت.

جاریک خویندمه وه نیمه نه و ناوانه نین که هه لیانده گرین، نه نه و مالانه شی تییاندا نیشته جی دهبین، نه نه و سامانانه شی خاوه نیانین، نه نه و پله و پایانه شی له ملیان ده که یین، نه شتانه ناوزه ندمان ده که ن، به لّام دروستمان ناکه ن، بویه نه وان راستی نیمه نین.

نیمه گه لیک له و ره وشته سه ریپیانه گه وره ترین و گیانه کانمان له پیویستی و شته کانی ژیان قولترین، په ندیک ده لیت: "مروقی لاواز له نارادا نییه، ته نیا که سانیک هه ن خاله به هیزه کانیان نانس"، خراپتر له وانیش که سانیکن له بیړی بکه ن به دویاندا بگرپن.

کاتیک دهر وونمان باش نانسین؛ له بره ودان و گه شه پیدانی بیده رته تان دهبین، ده بیته توژی بهر بای ساکارترین به ره نگاری ژیان، نه وه ی خوټی نانسیت؛ پی نامویه، نرخ شایسته ی بو دانانیت، بویه نازانیت چون له قهیرانه کانیدا دهر بازی بکات و هاوکاری بیت.

سه رکه وتووون نه و که سانه ن دلنیا ن له وه ی شایسته ی سه رکه وتون، نه م بیرو که یه شیان به سه وزه ناوه کییه کانی خوټیانی پن پال بدنه نه وه پهری لوتکه، نه وه ی دهر وونی خوټی وه کو خوټی بناسیت؛ له پیش خه لکدا ناچاری

نواندن نابېت، بۇ شاردنەوہى كەموكورتىبەكانى دەمامك لەسەر نانېت، پەى دەباتە ئەوہى قەشەنگىزىن بارى مرؤف كاتىكە لەسەر خۆرسكى خۆى بېت، پەشۆكاو بېت يان داگىرساو، دلئەنگ بېت يان بەختيار، لاواز بېت يان بەهېز، خەلكى دەمامكدارانىان خۆش ناوېت، چونكى ئەوكاتى نە دەبېتە مرؤف و بگرە نە دەبېتە هېچ شتېك.

ته لاری خه لیفه

له ناوه پراستی شاردا گهرده نکه شانه وه ستاوه، جهانی وهک منداییکی گه وره گرتوته خو، چه شنی شهیدا و دیوانه یه کی سهرکه وتن به گوچکچه ی هه وره کانداه چرپینیت، هه ندیک له بالاخانه کانی دنیا دهرواننه رابردوو، هه ندیکیشی داهاتوو، وه لئ ته لاری خه لیفه؛ له پیناو تیگه یشتنی ناینده دهروانیته رابردوو.

کاتیک سهر دهکه ویته سهر لوتکه ی ته لاریکچه وه؛ ده توانیت دنیای لئوه ببینیت، وه لئ له ترۆپکی ته لاری خه لیفه دا؛ ده توانیت جهان بخه یته نیوان دوو په نجه ی دوشاومژه و ئه سپیکوژهت، دانیشتووانی دوه ی وه ها ده لئین، شته کان له سهر به رزترین چله پۆبه یه که هه تاکو ئیستا مرۆف له میژوودا دایبه ستبیت؛ زۆر بچووک ده رده که ون، به هوی به رزی ماوه که وه نیبه، به لکو به هوی به رزی وره وه یه.

مرۆف له بهر چی ته لار ده سازینیت؟ پرسیاریکه له گه ل سهردانی ههر شاریکی هه ور بردا دپته می شکم، ده بیته به رته نگیی رووبه ری شاره که بیته؛ مرۆفی ناچار کرد بیته به ستوونی فراونی بکات؟ په نگه، به لام گومان له وه دا نیبه مرۆف دهقی به بلن دبوونه وه وه گرتوو، ئالووده ی به رزفری بووه، بۆ ئه وه نا نیشته جی بیته و کار بکات، به لکو له به ره وه ی ئالووده ی به ده پینانی خه ونه کان بووه، خه ونه راسته قینه کان دانا بارنه سهر مرۆف، به لکو ئه وه به ره و روویان هه لده فریت.

کاتیک یه کی کمان به سهر شاخیکدا هه لده گه ریت؛ ده زانیت که س لا له سهرکه وتنه که ی ناکاته وه، مه گه ر ته نیا شاخه که "ئیفریست" بیته،

ته نیا له بهر سهختی پیدا هه لگه رانه کهیدا نییه، به لکو ناویانگه که شی هۆکاره، له زهویدا شاخی له ئیقریست دژوارتر هه یه؛ پیلان نازانیت و نه مانیبستون، وه لئ هه ندیک که س پیداگرن له سهر ئه وهی به سه ریاندا هه لگه پرن و هه ستیش به سه رکه وتن ده کهن، ته نانهت ده شزانن که س پیلان نازانیت، سه رکه وتنی راسته قینه له ناخماندا به دی دیت، پرسته یه کی باوه، په نگه وا بیت، وه لئ من ده پرسم: سه رکه وتن چییه؟

سه رکه وتن لای به چیادا هه لگه پان؛ زالبوونی مروقه به سه ر خویدا، چونکه باوه ریان وایه ئه وهی بتوانیت به سه ر دهروونی خویدا زال ببیت؛ ده توانیت به سه ر هه موو شتیکی دیکهیدا زال ببیت، دهروونی ده لیت؛ زۆربه ی جار به چیادا هه لگه پ ده گاته خالییک؛ توانستی سه رکه وتنی تیدا نامینیت، سهیری ده وروبه ر و سه ره وهی خو دی ده کات؛ چالیکی شیوا نادۆزیته وه دهستی یان پی تیدا بچه قینیت، له و کاته دا بیر له دابه زین ده کاته وه، پاشان بیری ده که ویته وه؛ "سه رکه وتنی راسته قینه له ناخماندا به دی دیت" و چالیکی بچکو له ی بهر چاو ده که ویت؛ په نجه یه ک زیاتر ناگریت، کیشه ته نیا له قه باره ی چاله که دا نییه، به لکو سه رته ده بیت به سه ر که لینیکی قوولدا باز بدات، ته نیا یه ک هه و لدانیشی هه یه، ته نیا جاریکه و ژبانی کو تایی دیت، یا خود سه رله نو ئ ده ست پی ده کاته وه.

بازدانی باوه رتان بیستوه؟ هه نگاویکه مروف بوی ده چیت و ده زانیت دوایینه، "من که سانیک ده ناسم بازیان داوه و که وتوون"، به شاخدا هه لگه پ ئه مه به دهروونیدا دیت و ده روات، دلی دیته وه لام؛ "که وتوون، چونکه چاوه کانیا نیا ن نووقاندوه و پیلان و بووه فریشته کان به سه ر باله کانیا نه وه ده یانگرنه وه"، دهروونی ده لیت: "بلی فریشته بو پاریزگاریمان

له دهورمان نین!،" دلی پیده که نیئت و ده لیئت: "ئه وان ته نیا ئاماژه دانیان له دهسته به رهو رینگه ی راست، ئیدی نزا ده که ن ئیمة پی بگه ن"، چاوانی ده کاته وه و باز ده دات و که لینی گومان به باوه ر ده بریئت، هه موو شتیکی به رده می بزر ده بیئت، هه لمهت ده باته سه ر مه رگ و شاخه که پرووته خت ده بیئت، ته نیا ده رچه بچوو که که له بهر چاوانی ده می نیته وه، په نجه ی به بیچاوه پروانی ده چه قی نیئت، دوا ی ئه وه دریزه به سه رکه وتنه که ی ده دات و پیده که نیئت، سه ری وه کو ریزیک ده چه می نیته وه بو ئه وان ه ی رینگه یان نیشان دا، بزه که ی ده بیچیتته وه و به رده وام ده بیئت.

ئه وان ه ی له قو ناغی بنیادی ته لاری خه لیفه ژیاون؛ بروایان وایه کو مپانیا به لیئنده ره کان بنیادیان نه ناوه، به لکو بنیادناوای ئه و خه ونینان ه یه که له شاره که دا ژیاون، ئه وان ه ی که هه فتانه نه مویک به رز بوته وه؛ ژماردوو یانه، هه ر چه ند ته لاره که به رز تر بوته وه؛ ئاسوی شاره که فراوانتر بووه.

یه کییک له وان ه ی کاری له وی کردبوو؛ ئه م چیرۆکه ی بو باس کردم: کاتییک کریکاره کان له بنیادنانی ته لاره که دا کاریان ده کرد؛ له نه مویکی دوا ی سه د وه ستان، چونکه ترومپای چیمه نتۆکه له وه زیاتر پال پ نه نرایه نهومی به رز تر، پیشتر ه یچ ترومپایه ک له م به رزاییه کاری نه کردبوو، ده بوو چیمه نتۆ له تیکه لکه ره کانی دامینی ته لاره که وه بباته لوتکه، بو چاره ی گرفته که ئه ندازیارانی سه ره رشتیاری پرۆژه که خر بوونه وه، دوا ی دوو رۆژی ته واو له وه ستانی کار؛ به رپرسی کریکاره کان هه مووانی کو کرده وه و پی گوتن: "ناتوانین له مه زیاتر دوا ی بخره ین، ده بیئت به خشته که وه پابه ند بین، ته واوی جیهان چاوی لیمانه و ده بیئت به لینی خو مان ببه ینه سه ر و له واده ی دیاریکراودا ته لاره که ته واو بکه ین، با ترومپاکه چیمه نتۆ بگه یه نیته

دوایین نهۆمی دهتوانیټ و ئهوهی دیکه ئیمه خوومان به دهستی خوومان دهیگوزینهوه و دهیگهیهنینه نهۆمه بهرزترهکان؛ تاوهکو نهندانزیاړهکان چارهسه‌ریک بۆ گرفته‌که ده‌دۆزنهوه".

تا کریکاره‌کان خشته‌ی ته‌واوبوونه‌که بیاریزن؛ خویمان دابه‌شی چه‌ند کۆمه‌له‌یه‌ک کرد، به درټژیایی رۆژ شوینیان ده‌گۆرپیه‌وه، دوا‌ی چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک گرفته‌که چاره‌کرا، یه‌ک له کۆمپانیا به‌ئینده‌ره‌کان به‌رزترین ترومپای چیمه‌نتۆی له جه‌اندا دروست کرد، دوا‌ی ته‌واوبوونی بنیادی ته‌لاره‌که؛ نه‌ندانزیاړه‌کان شتیکی نامۆیان بۆ ده‌رکه‌وت، ته‌لاره‌که که‌می‌ک له به‌رزیی نه‌خشه بۆ کی‌شراوی بلن‌دتر ده‌رچوو‌بوو، که پشکنیان؛ بینیان ئه‌و دوو نهۆمه‌ی کریکاره‌کان به دهستی خویمان دروستیان کردووه؛ سئ مه‌تر به‌رزترن، هۆکه‌یان له سه‌رۆکی کریکاره‌کان پرسى، پیکه‌نى و گوتى: "یه‌ک‌یکمان شتیکی خوش بویت؛ به دهستی خو‌ی دروستی ده‌کات، کاتیکیش مروّف به دهستی خو‌ی دروست ده‌کات؛ زیاتر دروست ده‌کات"، نازانم ئه‌م به‌سه‌ره‌اته چه‌نده‌راسته، به‌لام ئه‌وه ده‌زانم ته‌لاری خه‌لیفه بۆ ماوه‌یه‌کی دوور و درټژ وه‌ک به‌رزترین ده‌ستکردی مروّف ده‌میټته‌وه، هه‌تا رۆژی کۆتایی که‌س به‌رزیی راسته‌قینه‌ی ته‌لاره‌که‌ی نه‌ده‌زانی، نادیا‌ری پیداه‌گرم‌ان ده‌کات له داواکردنی شته‌کان، نه‌ک له‌به‌ره‌وه‌ی جوانن، به‌لکو له‌به‌ره‌وه‌ی هیوا وایه جوان بن.

ئه‌و خه‌ونه‌ی لپ‌ک ده‌درټته‌وه به‌دی نایه‌ت، بۆ به‌دیپنانی خه‌ونه‌که‌ت؛ پپو‌یست ناکات لپ‌ی بگه‌یت، هینده به‌سه‌ه‌رپوای پپ‌ی بکه‌یت؛ تاوه‌کو پپ‌ی بگه‌یت، سه‌رۆکی کریکاره‌کان وه‌های ده‌گوت، خه‌لکی دوه‌ی پپیان وایه؛ ئه‌گه‌ر ویستت شتیکی بنیاد بنیټ؛ سه‌ره‌تا پپو‌یسته خه‌ونی پپوه بینیت.

سەرپوردهی شوستهكان

چاوهپروانی سەر شوستهیه کی کۆن؛ به خه لکی و ههستهكان جه نجال بئیت، له سەر پرووه کهیدا جیپی رپپواران و بالداران ئاوێزان بئیت؛ تام و چیژیکێ تر ده به خشیئت، وای بۆ ده چم هه ندیك له شارهكان ته نیا له پیناو شوستهكانیاندا دروست کراون، شوسته په ناگهیه که؛ مرؤف له دهست ئاستهنگه کانی ژیان و سهنگایی به رپرسیار ئیتیه کان هانای بۆ ده بات.

له و شارانه شوستهكان به خواستهكان ده پازینه وه، که شیان به بۆن و به رامه ی ئه و قاوانه پڕاوه؛ که له گه ل یه که مین و دوایین هینێ خۆره تاودا پێشکەش ده کرین؛ له ژیر سیبهری ئه و لقوپۆپانه ی بۆنی ژیانیان لئ دئیت، یه کیک له قه شه نگترین ههسته کانی هۆشمان ده پینن؛ ده می ئاوئیته بوونی به رامه ی قاوه ی به یانینان و بۆنی گه لا شه ونمداره کانه به بارانی شه وی رابردوو.

شوستهكان به سه رهاتانیکیان هه یه؛ چاوه پئی گپرا نه وهن، سه رپورده ی سوالکه ران، چیرۆکی شه یدایان، رۆمانه مه زنه کان شوسته یه کیان هه ر ده بئیت تئیدا بئیت؛ روودای گه وره ی تئیدا پرووی دابئیت، هه مه چه شن له نیوان دیدار و دابران، له نیوان بۆمب باران و پشکووتنی گۆلان.

شوستهكان لای چاوه پروانان شوئینیکی تایبه تیان هه یه، چاوه پروانی خۆشه ویستان شوسته کانی ش ده کاته خۆشه ویستانیکێ تر، هه تا لئ بیان دانه برپین؛ نرخیان نازانین، زۆر یادگاری له بیر ده که یین، وه لئ ئه و شوستانه نا پۆژیک له پۆژان له گه ل خۆشه ویستانماندا کۆیان کردووینه ته وه، بیر له شاریک بکه وه شوسته ی تئیدا نه بئیت، ئای له ساده یی چاوه پروانی ئه وکات!

ئای له تەنگی ئەو شوینە!

شۆستەى بەندەران شانۆیەکی ژيانن، حەمبאלان پالەوانە بەزیوہ کانن، زۆربەى کاتیش کاپتنی کەشتییەکان؛ زۆردارەکان، تاکە جەماوەرى سەر شۆستەى بەندەرەکانیش؛ کەشتییەکانن، بەلام نە دەزانن بگرين و نە دەشزانن چەپلە ئی بدەن، وەلى دەزانن چۆن ژەنگ هەلپەینن و چۆنیش بقلیشین.

بارەبەریکی هەژارم بینى له بەندەرێکدا لەناو زبێدانەکاندا خەریکی گەران بوو، وەستام و ویستم هەندیک پارەى بدەم؛ رەتی کردەوه، کاتیک لیم پرسى بۆچی؛ پیمی گوت کاپتنی کەشتییە دارینە رزیوہکەى لپیەوه هاتوو؛ ناهیلێت هیچ یەک له تاکەکانی دەستەکەى بەخشین وەرگرین، پرسیم: "مادەم بۆچی هیندەتان ناداتی؛ حەوجەى کەس نەبن؟"، گوتی: "تا هەمیشە چاومان له دەستی ئەو بیّت"، ئەگەر بۆ شانۆنووسیک رەخسابا ماوەیەک لەسەر ئەو شۆستەیه بەسەر بیات؛ شانۆنامەى ناسۆری وای دەنووسی؛ رەنگە کارەکانی شکسپیریشى تپپەراندبا.

کاتی گەشت؛ شۆستە دەبیته پەرەیهکی بەفرین و بە هەنگاوەکانمان ئەوهی خوازیارینە لەسەرى دەنووسین، جا پاش سائیک دەگەرینەوه؛ تا لەسەر هەمان شۆستەدا بنووسینەوه، نەک بۆ ئەوهی خەونەکان بەدی بین؛ بەلکو هەتا رەنگیان تیک نەچیت، خەلکی وا گومان دەبەن بەردی شۆستەکان له یەکتەری دەچن، وەلى وانین، وەک مۆرى پەنجەکان وان، له نەزانیمانەوهیه وای بۆ دەچین وەک یەکن، جیاوازی نیوان پەنجەمۆرەکان و بەردی شۆستەکان تەنیا له شیوەدا نییه، بەلکو له قورسایى ئەو نازارانەشدايه؛ کە چەندین سائە نارامیان لەسەر گرتوو، شۆستەکان

زمانلووسى نازانن، لە ھەمان كاتدا قسەش نازانن، بۆيە نزيكتين شتن لە خەونەكان، زۆرمان خۆش دەوين؛ وەلى نازانين بۆ كەسانى تر گوزارشتيان لى بكەين.

ھەندىك شۆستە چەندە لە مېشكى رەشبينان دەچن، رەش و سې زياتر ھىچى تر نايانپۆشن، ھىندە بەسە سەريان بەرز بكەنەو؛ تا ئەو رەنگە قەشەنگانە ببينن؛ كە ژيانى دەوريانينان رازاندۆتەو، وەلى كارىكى وا لەبىر دەكەن، خوازيارم دەسەلاتى بۆيە كردنى ئەو شۆستانە بە دەستى من بايە، فلچەم دەخستە دەستى ھەموو رېبوارىكەو و ھەلبژاردنى رەنگەكانم بۆ ئەوان جى دەھيشت.

شۆستەكان ناسنامەى شاران و پيوەرىكى شارستانى دانىشتوو انيانن، شارە شۆستە دارەكان گەلىكم دل دەفرېنن، ئەوانەى ھىندەى بەكارھيئانى بىرت؛ پىت دەلېن پىكانت بەكار بھيئە، شۆستەكان چەندە بۆ رۆيشتن و بىركردنەو دەمانورووژينن! ئەو شارانەى لە پى بەكارھيئان و بىركردنەو بىبەشت دەكەن؛ خراپترين.

لە شارە شۆستە دارەكاندا؛ شۆستە بەكار دەھيئىت لەوھى دەرفەت بەدەنە خەلكى رابمېنن، ھەل دەدەنە خەلكى وەرزش بكەن، ھەلىكىش بۆ بەتالى، ئەگەر سەر لە يەكېك لە شارە ژاپۆنى و فەرەنسى و ئىتالىيەكان بەدەيت؛ دەبىنى زياتر لە شەقامەكان بايەخ بە شۆستەكان دەدەن، چونكە شۆستە بۆ مرۆفە و شەقام بۆ ئامېر.

زۆرينەى شارە عەرەبىيەكان تەنگ ديارن، چونكە خەرىكە لە شۆستە بىبەش بن، ئەوانەشى ھەيانە؛ ئاراميت بۆ رۆيشتن نادەنن، يان ئەووتە میندارە بە چالىكى زېراب خاويئكردنەو و دانەپۆشراو، يانیش ئەووتە

هینده ته ننگ و کورته؛ هەر ده لئیت مندالیکه نه شونمای ته واو نه بووه،
 ئەو شارانه چهنده خراپن که ریزی که سانیک ناگرن؛ ده یانه ویت له شوینی
 پینگاوه کانی پیاده دا به شه قامه کاندای تپه پرن! ئەوهی به شه قامیکی شاریکی
 عه ره بیدا تیده په پرت؛ وه ک که سیکه به به له می راوی زه ریای ئە تله سی
 تپه پرنیت.

شۆسته کان چرچولۆچی شاره کانن، هەر چهندی زیاتر برزین؛ زیاتر
 پیریان به سه ردا ده هیئن، هینده به س نییه هه موو چهنده سأل جاریک
 پروو که شی شۆسته کانمان چاک بکه ینه وه، به لکو جوانکاری زور زیاترمان
 پیویسته؛ هه تا دیمه نی شاره کانمانیان پ بگه پرنینه وه.

ئای له ئە مه ک و وه فای شۆسته کان! مرؤف تفیان له سه ر پروو ده کات
 و پاشماوه یان له سه ر فری ده دات؛ که چی ئەو کاته ی دلته نگی ته ننگ به
 مرؤف هه لده چنیت و خوی به رگه ی خوی پ ناگپریت؛ هەر به رده وامن
 له وهی مرؤف بگرنه خویان، هه موو مرؤفیک له گه ل شۆسته یه کدا
 به سه رهاتیک و په یوه ندییه کی بوونی هه یه؛ ته نیا کاتی ته نیا مانه وه بوی
 دهرده که ویت، یان ده می گه یشتنه کۆتایی ته مه ن.

کاتیک پیری به سه ری دادایت و نه تتوانی چیدی یاده وه ریبه جوانه کان
 به بیر خۆت بهینیته وه، کاتیک له بیرت کرد تینووسی یاده وه ریبه کانت له
 کویدا داناوه؛ له یه کیک بخوازه بتباته سه ر شۆسته یه ک، شۆسته کان نه
 له بیر ده کهن و نه درؤ ده کهن، یه کیک لیبی پرسی: "شۆسته راستیبه؟"،
 گوتم: "بگره ده کريت راستی شۆسته بیّت".

ئاورپىژگە

لە تارىكتىن كاتىمىرەكانى شەو ھەلدەستىتەوھ؛ ئەوانەى تەنیا كەمىك پىش سىپدە دەكەون، چونكە ھەز دەكات ھەموو بەيانىيەك پەرجووى سەرکەوتى رۇشنايى بەسەر تارىكايىدا بىنىت، خۇر لەگەل نزاكانى ئەودا خەبەرى دەبىتەوھ و باوهر چەشنى گوول و گوولزار ئاسمان گوولوپرژىن دەكات، دەنگى وتەكانى قورئانى لىوھ دىت و رۇژ لەنىوان پەنجەكانىدا خىرا تىدەپەرپىت.

لەسەر ھەستاندەنەوھى خۇر راھاتوھ؛ تاوھكو لە تىشكەكانى داوانىك بچنىت؛ بە ئومىدى راوئىكى بەفەر پىكەوھ بەسترابنەوھ، پى گىرنگ نىيە راوھكە زۇر بىت يان كەم، بەلكو بەسى بىت، شتە جوانەكان چەندى زياد بكەن؛ كەم دەكەن، بە كرى و شادمانىيەوھ بەرەو قەراغ ئاورپىژگەكە دەچىت، رۇژانە كە دەچىتەوھ سەر ئەو كارەى؛ دەريا دەبووژىنىتەوھ، ھەر وھكو بە مندالەكانى خۇى دەگوت؛ ئەوھ ئەدەبىكى ھەلسوكەوتە لەگەل دەريا، داوھكانى لەسەر كەناراوھكە رادەيەخىت و پاشان پىكانى ژىراو دەخات؛ تا كەمىك تەر بن و لەگەل ئاوھ نوئىكەدا ھەلبكەن.

پى وايە پەيوھندىيەكەى لەگەل دەريادا لە پەيوھندىيەكەى دەچىت لەگەل چارەنووس، دەبىت زياتر باوهرپى پى بكات وھك لەوھى متمانەى پى بكات، تاوھكو لىشى بگات؛ دەبىت ھەموو رۇژىك قسەى لەگەل بكات، دوای ئەوھى سلأوى لى كرد و ئەو دەمەى لەگەل بەرزبوونەوھى ئاستى ئاو قاچەكانى قىچقىچ نوقى ئاو دەبوون؛ راوچىيەكە خواستەكانى خۇى بە دەرياكە دەگوت، ھەرگىز لەبىرى نەدەكرد پى بلىت رازىيە بەوھى لە رۇزى

بۆی نووسراوه، راوچیپیه کان هەر چهندی دهیانینی خهریکی نهو کارهیه؛ به شیت ناویان دهبرد، پئیانی دهگوت؛ له ژياندا هەر شته و زمانیکی ههیه، تهنانهت بیگیانه کانیش، هه تاکو له زمانی یه کتریش بگهین؛ ده بیئت نهوی دیکه په سند بکهین؛ نه گهرچی خوشیشمان نه ویت.

راوچیپیه که مؤله تی له ده ریا خواست تۆره که ی فری بدات، نزا و وئردی به یانیان و هه ندیك قورئانی خوینده وه، پاشان له جووله یه کی نیمچه بازنه بییدا داوه پزیوه کانی بهرز هه لفری دا؛ که لاشه ی پر له قلیشی ته مه ن و وشکی گێژه لووکه کانی لی راهاتبوو، ئاو نیوهی جهسته ی گرتنه وه، شه پۆله کان ده ستیان کرده به سه ر دادانی تۆزتۆز، به لام له شوینی خویدا مایه وه، چه شنی کۆله گه ی نهو که شتییه ی له گه ل هه وادا سه ما ده کات؛ تا تیک نه شکیت، وه لی زۆر نا؛ نه بادا گه میه که سه ره وین بکات، ده زانییت راوچی کارزان له شه پۆله کان وریا ده بیئت، وه لی لیان ناترسیت.

له سه ر ته نیشتیکی ئاورپێژگه که ی دوه ی وهستا؛ که شاره که دووله ت ده کات، ته ماشای ده وره به ری خوی کرد؛ سه رنجی دا ژماره ی که شتییه دارینه کان زیادیان کردوه له سه ر شوسته ی نهو به نده ره بچووکه ی شتومه که پیویسته کانی شاره که دابین ده کات، پیشووتر هه رگیز سه رنجی نه دابوو قه باره ی که شتییه کانیش ده ستیان به گه وره بوون کردوه، به ری چه ند سالیك ئاوی ئاورپێژگه که زۆر نزم بوو، هه تا رادده یه ک کاتیك ئاو داده کشایه وه؛ خه لکی به پئیان پییدا تپده په رپن، که شتییه کان ده بووایه چاوه رپی به رزبوونه وه ی بکه ن؛ هه تا لی ده رپچن یان بچنه ناوییه وه.

رۆژیک له رۆژان؛ فه رمانه وه ی پیشووی دوه ی؛ شیخ راشد سه عیدی ئالی مه کتووم؛ گه یشته نه وه ی نهو ئاورپێژگه یه یه که ژیان به شاره که ی

دەبە خشیت، راویژی به کاربە دەستانی شارە بچووکه که ی ئەوکات کرد؛ فراونی بکهن و هەلبیکەنن؛ تا جوولە ی که شتییه کان ئاسان بێت، دوا ی چەند سالیکی که م ئاورپژگه که بووه ئاراسته یه کی سه ره کی ئەو که شتییه بازرگانیه نه ی ئاوی که نداوی عه ره بییان ده بری و دوه ی بوو به ناوه ندی بازرگانی ناوچه ی خۆره لاتی ناوین، له گه ل فراوانبوونی ئاورپژگه که دا؛ ئاسۆی مرۆفیش له و شارهدا فراون بوو، توانی له وی دیکه بگات و ریزی بگریت و ته نیا له بهر مرۆقبوون خوشی بویت.

راوچییه که ههستی کرد تۆره که ی دهستی ده جوولیتته وه و ماسیه کان پیوه ی بوونه خیرتر له وه ی چاوه رپی ده کرد، هه ر چه ندی ئاو قوولتر بایه وه؛ زیاتر ماسی ده رده که وتن، تۆره که ی هه لکی شایه وه؛ بینی زیاتر له پیوستی خۆی له ماسی پر بووه، برپاری دا ئەوه نده ی بو ئەو رۆژه به سیه تی به یلیتته وه و به شیکیشی له بازار بفرۆشیت و ئەوه کانی تر فری بداته وه ئاوه که، یه کێک له راوچییه وه ستاوه کانی ته نیشتی له هۆکاره که ی پرسی؛ گوتی:

- پیوستم به زیاتر له م ماسیانه نییه.

- بۆچی ئەوه کانی تریش بۆ خۆت ناھیلیتته وه یان بیانفرۆشیت و چەند رۆژنیک له راوکردن بحه سییتته وه؟

- چونکه راوچی تر لیره هەن، وهک من ماسیان پیوسته.

- به لّام ده ریا هینده ماسی تیدایه به شی هه مووان بکات!

- ده زانم، بۆیه هینده ی پیوستمه گپرامه وه.

تۆره که ی ته واو هه لکی شایه وه، خۆی بۆ رۆشتنه وه پچایه وه و پێش ئەوه ی ئەوی به جی به یلیت؛ رووی کرده هاو رپکه ی و پێی گوت:

- شتیکی تریش ههیه.

- چیه؟

- چاوت له م هه موو که شتییه؟ ده زانی بوچی هه موو رپوژیک ژماره یان

زیاد ده کات؟

- چونکه ئاورپوژیکه که قوولتر بوته وه.

- نه، له بهر نه وه یه خه لکی به یان یان دینه کن شوسته ی به نده ره که،

ئه و رپوژه ی ده وه ستین له وه ی بو کارکردن له مائه وه ده رچین؛ تئیدا له ژیان

ده وه ستین.

هه موو به يانينيه ك

هه موو به يانينيان ده ليمه خووم؛ كه وتن به كه مين هه نكاوى سه ركه وتنه، ته نيا نه وهى به رز ده بيمه وه ده كه وپت، ته نيا نه وهى له رپگه به رده وامه شكست ده هينيت، له شوپن خو وه ستاوان چه نده چاره رپشن! پهى به جواني ديمه نه كه نابهن له سه ره وه رپا، ئوكسجينى پهرش و بلاوى ژيانى سه ر دوو لاکه ي رپگه كه هه لنامزن، نه وهى له شوپنى خويدا ده وه ستيت؛ له گه ل ده سته لگرتن ده مريت.

كه به يانينيان هه لده ستمه وه و ترسم به به ردا ديت؛ دلنيا ده بمه وه كارپكى گرنگ نه نجام ده دم، چونكه ته نيا سه ركه شان ده ترسن، نه وانهى له ماله وه لپ پال ده كه ون؛ شتپكيان نيه جي ترس بيت، بگره شايه نى ژيان بيت، له ده مى نه بوونى ترسدا بوپرييه كه له نارادا نيه، به لكو بوپري توانستى گوپرينى ترسه بو جوش و خروشي سه ركه وتن.

كه به يانينيان شكست ده خووم؛ هه ست ده كه م پابه ندم به هه ولدانه وه، ته نيا هه ر نه وه نده ي له سه ر رپگه ي راستدا بروين؛ شكست پينان ده بيمه ويستگه يه كي سه ركه وتن، شكست داوى رپشه و سه ركه وتن داوى سپى، تپه لگيش كردنيان پوشاكيگي قه شه نك دهرده چوپنيت، يان مه داليابه كه له به رده م خه لكى شانازي پيوه ده كه ين، ده مژميريك به خته وه رى هاوشانى چه ندين سال دلته نكي و نيگه رانويه، له گه ل هه ر هه لوه شان وه يه كه؛ دهره فته يكي ترى چيننه وه دپته نارا، له گه ل هه ر كو تاييه كه؛ خولياي سه ره تايه كي نوئ له ناخماندا دهرويتته وه، رپك وه كو هه ستى داوى گريان، بو باوه ر كردن به م راستيه بروانه ميروو.

ئەگەر سېپدە سەرەتابەکی نوپیه؛ بۆچی لە کۆتاییهکان دەترسین؟ ئایە کۆتاییش تەنیا دەستپێکێکی دیکە نییه؟ وەڵا تەنیا دەبە خشریتە شایەنان، ئەوانەیی لە خەو پپۆه بینینی بەردەوام دەبن، ناتوانیت گەڵالەیی دەستپێک دابڕێت، چونکە لە خۆوه دیت، لە ناکاوێک وەک لێزمەیه ک دادەبارتە ناو ژیانتهوه، ئەوکات دوو هەلبژاردنت لەپێشە: یان ئەوه تە پرا دەکەیت و لەژێر چەتری ئەستەمیکدا لەپال ترسنۆکه کانی تردا خۆت حەشار دەدەیت و بە سەیرکردنی ئەو رېبوارانەیی گەرموگورپی خەونەکانیان سەرقاڵی کردوون؛ کۆتاییت پێ دیت، یان ئەوه تە لەگەڵیدا دەسازیت و چێژ لە لێزمەکانی دەبینی، وەک ئەسپیک پێشپێکی تەواو کردییت و پاککردنەوهی گەرەک بێت، ئەوانەیی لە دەستپێکهکان دەترسن؛ چێژ لەو شادییه نابین؛ که ژیان دەیرپێتتە سەر ئەوانەیی هێلی کۆتایی دەپرن.

هەموو بەیانیهک بریار دەدەم پیلان بۆ ئەو رۆژه دانەنیم، ئیستا که لە خۆت پرسیه: لەو دەمه پرا دەستت بە پیلان دانان کردوو بۆ ژیاونت؛ چەند جار رێک وەکو ئەوهی پیلانت بۆ دارشتووو شتەکان رۆیشتووونە تە رپۆه؟ ئەوانەیی زۆر باوهر بە پیلانەکان دەکەن؛ باوهر بەو سەپینراوییه میژووییه ناکەن که "هیگل"ی فەیلەسووفی ئەلمانی لەمیانەیدا دەلێت: "میژوو کردارێکی دوور و دیرژی ئەندازە بۆ کیشراوه، هەموو لایەک شوین و بەهانه کانی خۆی تیدا وەردهگریت".

هیگل بیروبڕوای وا بووه هەموو سەردەمیک گیانپێکی هەیه دەست بەسەر تاکەکانیدا دەگریت، لەپیناو بەرژوونەندی تاییهتی خۆی بەکاریان دەهینیت، لەپیناو بەدیهاتی سەرکهوتنگه لێک؛ هەر دەبیت لە کاتی ئەودا دەرکهون، بەبێ گوێدانە ویستی ئەو تاکە پالەوانانەیی میژوو؛ که لەو

قوئاغه دا دهژين، قسه كاني كوټايي پڻ دښت: " بهر له وهی رۆل و خه باتی نه و كه سایه تيبانه ته واو بڼت له پڼانو به دپڼانی ئامانجه گهردوونيه كاني گيانی نه و سهردهمه؛ له شانوی ميژوودا بزر دهن؛ بڻ نه وهی به خته وهري تايبه تيان به دی بڼت"، به خته وهري تايبه ت هيگلی دۆست؛ نه و شادييه به كه بيمه رجانە دپته لامان.

هه موو به يانبيه ك برپار دهدهم هيندهی دهتوانم سهريپيانه ههنگاو بنيم، هيچ شتيك له مرؤف جوانتر نييه كاتيک له سهه خورسكي خويه تي، پاك و بيگهره له هه موو دهستگردیک، خالی له هه موو ميژوويكي نووسراو، له هه موو پۆشاکيكي نمايش، سهريپي ژيان هيلى جياکه ره وهی نيوان ئازادی و كوڤلايه تيبه، لوتکه يه که لييه وه دهرواينه كيگله كاني ههسته راستگۆکان، نه وانەهی به کاری بارانی نه وين و سادهي پروان، شارستانيهت چاکه ی ئاودان و پيگه ياندي به سهريانه وه نييه.

هه موو به يانبيه ك په يمان دهدهمه خۆم؛ تووره نه بم، برپار له سهه خه لکی نه دهه، خۆ له کاروباريان وهرنه دهه، تووره بوون بوگه نبوونی رهوشته، نه و دۆزه خه يه که هه موو نه وهی له باره ی نه وين و ليبورديه وه فيزی بووين؛ لووش ده داته ناوه وهی خوی، برپاردانيش له سهه خه لکی؛ ده رمان ده رخواردانه خودی خو مانه له رپي نووساندي هه لبهسته و شکسته كاني خو مان به كه سانی تره وه، برپاردان له سهه خه لکی يان نه وه ته يانی زانتر و تيگه يشتووتر و دانتر و باوه پردارتر و پاکتر و بڼتاوانتر و سپارده پاريزتر و راستگۆتری له وان، يا نه وه ته يانی تا ئاستيک لاواز و نه زانيت؛ باوه رت وايه له پاشهمله باسکردنيان له تۆ نزم تيان ده کاته وه، به يانبيان برپار دهدهم خۆم هه لنه قورتينم له کاروباری خه لکی، تاوه کو به

تووشبوونیان دلخۆش نه بيم و مروڤايه تبي خۆم و ريزي خۆم نه دوږپينم، تا ئيره يي به سهرکه وتنه کانيان نه بيم و هه موو به يانويه ک له هه ستانه وه م پيپانه وه سه رقآل نه بيم.

هه موو به يانويه ک به ليين ده ده مه خۆم؛ کاتي خۆشي دلخۆش بيم، کاتي تهنگي دلتهنگ بيم، سۆز نه هاوئيمه ناو مي شکمه وه و مي شکم له سۆز دانه مالم، جلّه وي ده روونم نازاد بکه م؛ بيته پارچه يه کي ره سه ني نه م گه ردوونه فراونه، له گه ردووني باوه ردا گوم بيته، بيسنوور له گه ل نه ينيه کاني بووندا تيکه ل بيته، باوه ر بکات، بخه له تيترت، بدرکيت، تا هه ول بيات و بدوزيته وه، هه موو نه وه ي له م ژيانه دا پي هه لده ستين؛ هه ولي هيوابه رزي و پرهه ستين، تا هه موو به يانويه ک له هه موو به يانويه ک جوانتر بکه ين.

دوا پەيڤ

مرۆڤ زۆر ھىوابراو دەبېت، بە دارووخانە كانيدا رۆ دەچېت، نىگەرانى بارودۆخى خۆى دەبېت، ئىنجا دەيكاتە شيوھن و رۆرۆ و ھېشتا لە ژياندايە، خەرىكە زىيانى خەمىكى كوشندە مرۆڤايەتى ھەلبووشت، وپراى ھۆكارەكانى كات بەسەبردن و كەيفخۆشى و ھەمەجۆرىي زانستەكان و زانىارىيەكان و ئاسان گەيشتن پىيان؛ دەروونەكان ھېشتاكە تىكشكاون، خوئنتىزاون، ناشزانن بۆچى و ھەتا كەى.

زۆر بە دواى چەمكى بەختەوھرىدا گەراوم، گەيشتەئەوھى نەشتىكە پىي بگەين و نەوئىستگەيەكى رىنگەشە، بەلكو خۆى خودى گەشتەكەيە، توانستى ئىمەيە بۆ سازدانى جەمانى تايبەت بەخۆمان، كەشەمەندەفەر دەچېتە توونىلپىكى تارىكەوھ؛ بىر دەكەينەوھ كەى دەردەچېتەوھ، چى لە كۆتاييەكەيدا ھەيە.. وەلامەكان ھەر چىيەك بن؛ ھەر چىيەك لە دواى توونىلپىكەوھ دىت؛ بىگومان جوانە.

"دەگپرنەوھ" رىستەيەكى زۆر سەيرە، پەنجەرەكانى گەردوون دەكاتەوھ، دەمانباتە جەمانىكى سەرسوپھىن، سەرنجراكىش، خەيالى تىدا وەك رۆشنايى لى دىت، گەمارۆى ھەموو شوئنىك دەدات، بۆ دوا جار خوازىارم ئەم چىرۆكە بخوئنىتەوھ:

دەگپرنەوھ پىاوئىك چۆلەكەيەك دەگرىت و لە قەفەسكىدا بەندى دەكات، چۆلەكەكە بە كابرە دەئىت: "گەورەم، گوشتى من لەچا و گوشتى چىل و مەران چ كەلكىكى ھەيە؟ ھىچ سوودىكى نىيە! ئازادەم بگە و بۆ ژيانىكى باشتەر سى ئاموژگاريت دەكەم، بەو مەرجەى كاتىك ئاموژگارىي

یه که مت پې ده لیم له ناو چنگت بم، له دووهمیان له سهر ئه و په رژینه بم و له سییه میشیان له سهر ئه و دره خته"، کابرا په سندی ده کات و ده یخاته ناو دهستی خوږه وه، چوله که که پې ده لیت: "ناموژگاری یه که م؛ هرگیز به ئه سته م پروا مه که"، ئینجا نازادی ده کات و ده فریته سهر په رژینه که، ده لیت: "ناموژگاری دووهم؛ هرگیز په شیمان مه به وه له وهی د پروات"، که د نیشیته سهر دره خته که؛ ده یه ویت کابرا تاقی بکاته وه، پې ده لیت: "له سکما گه وه ریکی گرانبه ها هه یه، ئه گهر له تت کردبام و دهرته ینابایه؛ به خت یاوهرت دهبوو، زهنگین دهبوویت!"، کابرا ئاخ ده کیشت، خه م به بهر خویدا ده هیئت و ده ست به سهرزه نشتی خوئی ده کات.

ئینجا ده لیت: "کوا ناموژگاری سییه مم پې بلې"، وه لامی ده داته وه: "پیم نه گوتی هرگیز باوهر به ئه سته م مه که؟ چون پروات هینا گه وه هر له ناو سکم هه یه؟ هه روه ها ناموژگاریم کردی خه فته له رویشتوو نه خویت، که چی له داخان جلی خووت هه لدری! پیم نالیت ناموژگاری سییه م چ سوودیکی بووت ده بیت؟".

فەرھەنگۆک

داماو، لاواز	زەبوون	عەقلانیەت	بیرگەری
سەرکەش	سەرچل	ئالّا	بەیداغ
ئایدیالیزم	شازگەری	بەپرسیار	پرسا
شمشیر	شیر	زۆر شارەزا	پیتۆل
ژووری سەر و شتر	کەژاوە	موقەببیلات	پیشخوان
کەشتی	گەمیە	هەنگاو، شەقاو	پینگاو
حکۆومی	میری	موعجیزە	پەرچوو
ناوەپراست	ناوین	کیبۆرد	تەختەکلیل
پم	نیزە	نیاز	تەما
ئیلھام	نیگا	نیشتووی دووکەل	تەنی
ئەدیب	ویژەوان	نیوچەوان	تەوئیل
ھاوتەمەن	ئازا	ئاتاج، موحتاج	حەوجە
داچوونی ناو دەریا	ئاوڕیژگە	دانایی	دانست
نەخشی پۆشاک	ئۆیە	جیھانی	دنیابەر
پیر	ئییختیار	قیبلە	رووگە
		قیبلەنما	رووگە نوئین